

கற்றது கைம்மண்ணளவு
கல்லாதது உலகளவு

நியூ செஞ்சுரியின்

உங்கள் நூலகம்

மாக இதழ்

திருவள்ளூர்வராண்டு 2049

மலர் - 11 இதழ் - 5 - ஆகஸ்ட் - 2019

ஆசிரியர்

த.ஸ்டாலின் குணசேகரன்

பொறுப்பாசிரியர்

சண்முகம் சரவணன்

ஆசிரியர் குழு

எஸ்.சண்முகநாதன்

தி.ரெத்தினசபாபதி

அ.கணேசன்

அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி

ஜி.சரவணன்

இதழ் வடிவமைப்பு

ஞா.சரிதா

நியூ செஞ்சுரி வாசகர் சங்கம்

பதிவு எண் : 21/2005/ 11/2/2005

16 (142), ஜானி ஜான்கான் ரோடு,

இராயப்பேட்டை, சென்னை - 600 014

ungalnoolagam@gmail.com | www.ncbhpublisher.in

இணைய தள முகவரி: www.keetru.com

தனி இதழ் ₹ 30.00, ஆண்டு சந்தா ₹ 360.00

மாணவர்களுக்கு ₹ 300.00

ஆயுள் சந்தா ₹ 3000.00

அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 2750.00

சந்தா தொகையை

New Century Reader's Sangam

என்ற பெயரில் அனுப்பலாம்.

உங்கள் நூலகம் பற்றிய விமர்சனக் கடிதங்கள்,
உங்கள் நூலகத்திற்கான படைப்புகள், கட்டுரைகள்,
நூல் விமர்சனங்கள், மதிப்புரைக்கான நூல்கள்
ஆகியவற்றைக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்புமாறு வேண்டுகிறோம்.

பொறுப்பாசிரியர்

உங்கள் நூலகம்

நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ் (பி) விட.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்,

அம்பத்தூர், சென்னை - 600098.

தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

யொருளடக்கம்

படித்துப் பாருங்களேன்...

ஆ.சிவசுப்பிரமணியன் - 4

காலனி அரசில்

சுதேசி மொழியில் படிப்பவர்கள் சுதேசி பைத்தியங்கள்

டாக்டர் சு.நரேந்திரன் - 11

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு தனித்தன்மை

சி.ஆர்.ரவீந்திரன் - 17

உலகாயதம் தமிழக மெய்யியல்

முப்பால்மணி - 22

ஏன் வேண்டும் குழந்தை எழுத்தாளர் சங்கம்?

சுகுமாரன் - 25

மண்ணுக்கு ஏற்ற மருத்துவம்

சுபாஷ் சந்திரபோஸ் - 28

அரசியலமைப்பை புறக்கணிக்கும்

தேசிய கல்விக் கொள்கை 2019

சௌ.குணசேகரன் - 39

இலக்கியப் போக்குகளின் கலைடாஸ்கோப்

சுப்ரபாரதிமணியன் - 45

சுதந்திரம் சமத்துவம் சகோதரத்துவம்

உதயை மு.வீரையன் - 49

மனதுக்குள் மல்லிகையுடும் வெடிகுண்டும்

ஆ.அனிதா - 53

படிமக் கவிஞர் பிரமிள்

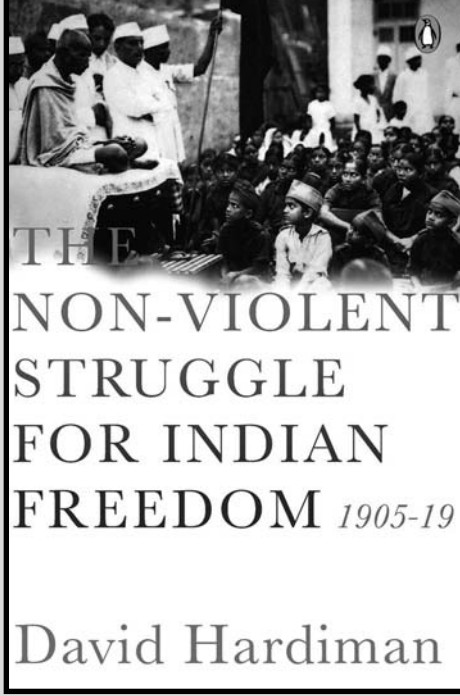
பி.தயானன் - 57

பதிப்பாசிரியர் உ.வே.சா.

முனைவர் இரா.வெங்கடேசன் - 63

படித்துப் பாருங்களேன்...

ஆ. சிவசுப்பிரமணியன்

இந்திய விடுதலைக்கான அறப்போராட்டம்,

1905-1919

டேவிட் ஹார்டிமேன் (2018:)

The Non-Violent Struggle for Indian Freedom, 1905-1919,

David Hardiman (2018)

Penguin Viking, Gurgaon, Haryana

சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி...

பிஜ்ஜோலியா ஜாகிர்தாருக்கு எதிராக நடந்த குடியானவர் போராட்டம் 1921-இல் அதன் ஜாகிர்தாரான கிருஷ்ணா சிங் பதவி விலகும்படி செய்ததைச் சென்ற இதழில் கண்டோம். இப்போராட்டத்திற்குக் காந்தியின் ஆதரவு இருந்த போதிலும் அவர் அதில் நேரடியாகக் கலந்து கொள்ளவில்லை. அவர் நேரடியாகக் கலந்து கொண்ட குடியானவர் போராட்டமாக சம்பரான் போராட்டம் இருந்தது.

இப்போராட்டம் தொடங்கும் முன்னர் இந்திய விடுதலை இயக்கத்துடன் தொடர்புடையதாக சில முக்கிய நிகழ்வுகள் நிகழ்ந்தன. சிறையில் இருந்த திலகர் 1914இல் விடுதலையானார். காங்கிரசில் மிதவாதப் பிரிவின் தலைவராக இருந்த கோகலே, மேத்தா இருவரும் 1915-இல் இறந்துபோனார்கள். 1915 சனவரியில் காந்தி இந்தியா வந்தார். அன்னி பெசண்ட் அம்மையார் ஹோம்ரூல் இயக்கத்தைத் தொடங்கினார். இம்முக்கிய அரசியல் நிகழ்வுகளின்

காரணமாக காங்கிரஸ் இயக்கமானது மாறுதலுக்கு ஆளாகும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டது. இச்சூழலில் தான் வடக்குப் பீகாரின் சம்பரான் மாவட்டத்தில் குடியானவர் இயக்கத்தை 1917-இல் காந்தி தொடங்கினார். இது சம்பரான் சத்தியாகிரகம் எனப் பெயர் பெற்றது.

சம்பரான் சத்தியாகிரகம் - 1917

நேப்பாள எல்லையைத் தொட்டுக் கொண்டிருக்கும் பீகாரின் சம்பரான் மாவட்டம் செழிப்பான நிலங்களை உள்ளடக்கிய மாவட்டமாக இருந்தது. இப்பகுதியில் ஆங்கிலேயர்கள் அவுரி பயிரிடும் தொழிலிலும் அதைப் பதப்படுத்தும் பட்டரைத் தொழிலிலும் பரவலாக ஈடுபட்டு வந்தனர். எழுபது கிராமங்கள் வரை அவுரி சாகுபடியும் அதைப் பதப்படுத்தும் தொழிலும் நிகழும் களங்களாகத் திகழ்ந்தன.

தமக்குத் தேவையான அவுரியைப் பெற 'திங்காத்தியா' என்னும் ஒப்பந்த முறையை ஆங்கிலேயர்கள் உருவாக்கியிருந்தனர். இவ் ஒப்பந்த

முறையானது வலுக்கட்டாயமாக நில உரிமையாளர்கள் மீது திணிக்கப்பட்ட ஒன்றாக இருந்தது. இதன்படி தம் நிலத்தின் ஒரு பகுதியில் அவுரியை வளர்க்க வேண்டிய கட்டாயத்துக்கு நில உடைமையாளர்கள் ஆளானார்கள்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் (1830-1895) அவுரி வாணிபம் மிகுந்த ஆதாயத்தை ஆங்கிலேயர்களுக்கு அளித்து வந்தது. உலக அளவிலான சந்தை அவுரிக்கு இருந்தது. துணிகளுக்கு நீலச்சாயம் தோய்க்க உதவும் மூலப்பொருளாக இது இருந்தமையே இதற்குக் காரணமாகும். 1890இல் வேதியியல் சாயத்தை ஜெர்மனி கண்டுபிடித்த பின்னர் அவுரியின் மதிப்புக் குறையலாயிற்று என்றாலும் நில உரிமையாளர்களுக்கான கொள்முதல் விலையைக் குறைத்து, தம் ஆதாயத்தை ஆங்கிலேயர்கள் பாதுகாத்துக் கொள்ளத் தொடங்கினர். ஒப்பந்தப்படி அவர்களிடம் விற்க வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு ஆளாகியிருந்த நில உரிமையாளர்கள் இழப்புக்கு ஆளாயினர்.

முதல் உலகப்போரின்போது ஜெர்மானியரின் வேதியியல் சாயங்கள் அருகிப் போன நிலையில் மீண்டும் அவுரிப் பயிர், விலை ஏற்றம் அடைந்தது. இதனால் ஆங்கிலேயர்கள்தான் ஆதாயம் அடைந்தனர். குடியானவர்களுக்கு எவ்விதப் பயனும் இல்லை.

பணக்காரக் குடியானவர்கள் நீண்ட காலமாகவே 'திங்காத்தியா' ஒப்பந்த முறையை எதிர்த்து வந்தனர். வெள்ளையர்களாலும் அவர்களது அடியாட்களாலும் சட்டவிரோதமான முறையில் தங்களுக்கு அநீதி இழைக்கப்படுவது குறித்து ஆங்கில அதிகாரிகளிடம் தெரிவித்து வந்தனர். அவுரி பயிரிடுதலுக்கு எதிரான இயக்கங்கள் வலுவான கிராமவாசிகளால் நடத்தப்பட்டன. ஆனால் அவுரி பயிரிடலில் பெருத்த ஆதாயம் அடைந்து வந்த ஆங்கிலேயர்கள், தலத்தில் உள்ள நீதிமன்றங்கள் அதிகாரிகளின் ஆணையுடன் குடியானவர்களின் எதிர்ப்பை மட்டுப்படுத்தி வந்தனர். அவர்கள் மீது வன்முறையையும் ஏவினர்.

1907-08இல் முகாமையான குடியானவர்கள் கிராமக் கோவில்களில் கூட்டம் நடத்தி அவுரி பயிரிடுவதில்லை என்று கடவுள் சாட்சியாக உறுதி மொழி எடுத்தனர். அனைத்துக் குடியானவர்களும் இவ்வாறு உறுதிமொழி எடுக்கும்படி வலியுறுத்தினர். இதை மேற்கொள்ள மறுத்தவர்கள் சமூகப் புறக் கணிப்புக்கு ஆளாவார்கள் என்று அச்சுறுத்தப் பட்டனர்.

'அவுரி பயிரிடமாட்டோம்' என்று உறுதிமொழி எடுக்காத குடியானவர்கள் தாக்குதலுக்கு ஆளானார்கள். அவர்களது சொத்துக்களும் பயிர்களும் எரியூட்டி அழிக்கப்பட்டன. வெள்ளையர்களின் முகவர்களும்

தாக்குதலுக்கு ஆளாயினர். அவர்களது உடைமை களுக்கு எரியூட்டப்பட்டன. வெள்ளையர் ஒருவரும் கொல்லப்பட்டார். கூலியாட்களின் துணையுடன் அவுரி பயிரிட முனைந்தபோது, வேளாண் கருவிகளினால் கூலியாட்களைக் குடியானவர்கள் தாக்கினர்.

அரசு அதிகாரிகள் காவல்துறையை அனுப்பி போராட்டத் தலைவர்களைக் கைது செய்தது. பலர் சிறைத் தண்டனைக்கு ஆளாயினர். வளம் படைத்த குடியானவர்கள் மாநிலத் தலைநகர் புனேயில் இருந்து வழக்கறிஞர்களை வரவழைத்து தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொண்டனர். சுதேசி இயக்க உணர்வினால் உந்தப்பட்ட வங்காள வழக்கறிஞர்கள் குடியானவர்களுக்காகக் கட்டணமின்றி வாதாட முன்வந்தனர்.

ராஜ்குமார் சக்லா என்ற பிராமண வழக்கறிஞர் நிலபுலன்களுக்கும், கால்நடைகளுக்கும் உரிமையான வராக வாழ்ந்து வந்தார். அவுரி பயிரிடலுக்கு எதிரான போராட்டத்தில் குடியானவர்களுக்கு ஆதரவாக இவர் செயல்பட்டார்.

1916 திசம்பரில் லக்னோ நகரில் நிகழ்ந்த இந்திய தேசியக் காங்கிரசின் ஆண்டு மாநாட்டில் கலந்து கொண்ட இவர், சம்பிரான் பகுதியில் அவுரி பயிரிட குடியானவர்கள் வற்புறுத்தப்படுவது குறித்து உரையாற்றினார். இவரது உரை, மாநாட்டில் கலந்து கொண்ட காந்தியை ஈர்த்தது. சம்பிரான் பகுதி நிலவரத்தை ஆராய, தாம் நேரம் ஒதுக்குவதாக இவரிடம் காந்தி வாக்குறுதி அளித்தார்.

1917 தொடக்கத்தில் அகமதாபாத் சென்ற சக்லா, காந்தியைச் சந்தித்து அவரது வாக்குறுதியை நினைவூட்டினார். இதை ஏற்று 1917 ஏப்ரலில் சம்பிரான் பகுதியில் காந்தி மேற்கொண்ட பயணம் அனைத்திந்தியாவின் கவனத்தையும் ஈர்த்தது. பீகாரில் இருந்த மத்தியதர வர்க்கத்தின் ஆதரவும், இளம் வழக்கறிஞர்களின் ஆதரவும் காந்திக்குக் கிட்டியது. இவர்களது செயல்பாட்டினால் 10,000 முழுமையான அறிக்கைகளையும், 15,000 குறுகிய அறிக்கைகளையும் குடியானவர்களிடம் இருந்து பெற முடிந்தது. இதற்கான பயணத்தின்போது தம் பணியாளர்களின் உதவியின்றித் தம் தேவைகளைத் தாமே கவனித்துக் கொண்டதுடன் பொதுச் சமையலறையில், இஸ்லாமியர் சமைத்த உணவை உட்கொண்டனர். இது அப்போதையச் சூழலில் முற்போக்கான ஒன்றாகும்.

1917 ஏப்ரல் 16-ஆம் நாளன்று போராட்டம் தொடர்பான விதிமுறைகளை காந்தி அறிவித்தார். தாம் கைது செய்யப்பட்டால் தம்மைப் பின்பற்றி ஏனையோரும் சிறை செல்ல ஆயத்தமாகும்படிச்

கேட்டுக்கொண்டார். குற்றவியல் சட்டத்தின்படி தண்டிக்கப்பட்டு சிறை சென்றால் வழக்கறிஞர் தொழிலை மேற்கொள்வது இயலாது என்பதை அறிந்திருந்தும் வழக்கறிஞர்கள் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டனர்.

இப்போராட்டத்திற்கு எதிர்வினையாக ராஜ் குமார் சக்லாவின் வீட்டிற்கு எரியூட்டப்பட்டது. எர்வின் என்ற அவுரித் தோட்ட உரிமையாளன், பொதுச் சமையலறையில் சமையல்காரராகப் பணியாற்றிய இஸ்லாமியருக்குக் கையூட்டுக் கொடுத்து, அவர் சமைக்கும் உணவில் நஞ்சு கலக்கும் படி வேண்டினான். ஆனால் அவர் அதைச் செய்ய மறுத்துவிட்டார். காந்தியும் அவரது சகபோராளிகளும் போராட்டத்தை நடத்துவதற்குச் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்ட போது, இந்துக்கள் முஸ்லீம்கள் என்ற இரு தரப்பினருடனும் பகையுணர்வு ஏற்படுத்த முயன்றனர். ஆனால், அது வெற்றிபெறவில்லை. தோட்ட உரிமையாளர்களைச் சந்தித்து குடியானவர்கள் கூறிய குறைபாடுகளை நேருக்கு நேர் தெரிவித்தார். அதே நேரத்தில் அவர்கள் கூறியவற்றையும் மரியாதையுடன் கேட்டார். இது காந்தியின் மீதும் அவரைப் பின்பற்றியோர் மீதும் தோட்ட முதலாளிகளிடம் மரியாதையை ஏற்படுத்தியது.

சம்ப்ரானுக்கு காந்தி சென்ற போதெல்லாம் அவரைக் காண்பதற்கு மக்கள் திரண்டார்கள். அவரிடம் மீவியற்கை ஆற்றல் இருப்பதாகவும் அற்புதங்கள் செய்யும் திறனுடையவர் என்றும் நம்பினார்கள். வெள்ளைக் கனவான்களை இவற்றின் துணையுடன் வென்று விடுவார் என்பது அவர்கள் கருத்தாக இருந்தது. அவரை இராமனாகவும், அரக்கர் களிடம் இருந்து விடுவிக்க வந்த இரட்சகராகவும், கடவுளின் அவதாரமாகவும் போற்றினார்கள். கடவுளைத் தரிசிப்பது போன்று அவரைத் தரிசிக்க ஆர்வம் காட்டினார்கள்.

தம் குறைகளைத் தீர்ப்பதற்காக வைசிராயினால் அனுப்பப்பட்டவர் என்றும் நம்பினார்கள். வழக்கமான முறையில் அதிகாரி ஒருவர் இட மாறுதலுக்கு ஆளானாலும் வைசிராயிடம் இருந்த தம் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி காந்தி அவரை இடமாற்றம் செய்துவிட்டார் என்ற கருத்துப் பரவலானது. இத்தகைய வதந்திகள், தோட்ட முதலாளிகளுடனான முரண்பாட்டில் குடியானவர்களுக்கு ஊக்கத்தை வழங்கின.

அவுரி பயிரிடுதலை நிறுத்திவிடும்படி தோட்ட முதலாளிகளுக்கு அவர் உத்திரவிடுவார் என்று நம்பினர். நிலவாடகை அளிப்பதைப் பலர் நிறுத்தி விட்டனர். அவுரி பயிரிடும் நிலங்களிலும், தரிசு

நிலங்களிலும் தம் கால்நடைகளை மேய்ச்சலுக்கு அனுப்பினர். தங்களுக்கு உரிமையானதென்று அவுரித் தோட்ட உரிமையாளர்கள் உரிமை கொண்டாடிய மரங்களை வெட்டி விற்றனர்.

ஏழைக் குடியானவர்கள், நில உரிமையாளர்கள் என்ற இரு பிரிவினர் இணைந்து வெளிப்படுத்தும் எதிர்ப்பை அவுரித் தோட்ட உரிமையாளர்களால் எதிர் கொள்ள முடியவில்லை. அவர்களுடைய அதிகாரமும் செல்வாக்கும் மறையலாயின. எதிர்ப்புணர்வுடன் செயல்படும் குடியானவர்களின் நற்பெயரைக் கெடுக்கும் வகையில் தம்முடைய தொழிற்சாலை களுக்குத் தாமே நெருப்பு வைத்தனர்.

குடியானவர் எழுச்சியை ஒடுக்குவதில் உள்ளூர் அதிகாரிகள் ஆர்வம் காட்டவில்லை. 1907-08 காலத்தில் குடியானவர்கள் கும்பலாகச் சென்று, அமைதியைக் குலைத்துச் சென்றார்கள். உள்ளூரில் உள்ள குடியானவர் தலைவர்கள், புறக்கணிப்பு என்பது ஆற்றல் வாய்ந்ததும் ஆபத்து இல்லாததுமான ஆயுதம் என்பதை இப்பேறு அறிந்து கொண்டார்கள். இப்போது 'அறிவு மரத்தின்' கனியை அவர்கள் தின்றுவிட்டார்கள் என்று ஆங்கில அரசின் அதிகாரி ஒருவர் குறிப்பிட்டார்.

1917 மே 15 அன்று காந்தி தம் அறிக்கையை அரசுக்கு அனுப்பினார். அதில் அவுரிச் சாகுபடி முறையைக் கடுமையாக விமர்சனம் செய்திருந்தார். இது குறித்து ஆராய அய்வர் கொண்ட விசாரணை ஆணையம் ஒன்றை ஆங்கில அரசு உருவாக்கியது. அதில் குடியானவர் சார்பான உறுப்பினராகக் காந்தி நியமிக்கப்பட்டார். அவுரித் தோட்ட உரிமையாளர்கள், சமிந்தார்கள் சார்பில் தலா ஒருவர் இடம் பெற்றனர். எஞ்சிய இரண்டு உறுப்பினர்களாக ஆங்கில அரசின் அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டனர்.

அதே நேரத்தில் அவுரித் தோட்ட உரிமையாளர்களிடம் ஊழியர்களுக்கு எதிரான புறக்கணிப்பும் தொடர்ந்தது. விசாரணை ஆணையம் ஜூலை நடுப்பகுதியில் சம்ப்ரான் மாவட்டத்தில் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்டு சான்றுகளைச் சேகரித்து ஆகஸ்ட் மத்தியில் தன் அறிக்கையை நிறைவு செய்தது. 18 அக்டோபரில் ஆணையத்தின் அறிக்கை வெளியானது. பொதுவாகக் குடியானவர் களுக்கு ஆதரவானதாக இந்த அறிக்கை அமைந்தது. 'திங்காத்தியா' முறையை நீக்கிவிட வேண்டும் என்பது, இவ்வறிக்கையின் முக்கியப் பரிந்துரையாக இருந்தது. பீகார், ஒரிசா மாநில அரசுகள், இந்த அறிக்கை வெளியான அன்றே, அதை ஏற்றுக் கொள்வதாக அறிவித்தன. இதனால் ஊக்கம் பெற்ற குடியானவர்கள் அவுரி பயிரிட மறுத்துவிட்டார்கள்.

தோட்ட உரிமையாளர்களில் சிலர் தம் அடியாட்களை ஏவி, குடியானவர்களை அடித்தல், வீடுகளையும் வயல்களையும் அழித்தல், கால்நடைகளைப் பறிமுதல் செய்தல் ஆகிய குற்றச் செயல்களை மேற்கொண்டனர். 1918இல் விசாரணை ஆணையத்தின் பரிந்துரைகள் சட்டமாயின. இருப்பினும் குடியானவர்களின் உபரியைப் பெறுவதில் புதிய வழிமுறைகளைக் கண்டறிந்தனர்.

1917-இல் காந்தி தலைமையில் குடியானவர்கள் நடத்திய எதிர்ப்பியக்கம் சம்பரான் சத்தியாகிரகம் எனப் பெயர்பெற்றது. வலுவான எதிர்ப்புணர்வு நிலவிய சூழலில் அவர் வருகை புரிந்தார். இதற்கு முன்னர் இப்பகுதியில் நிகழ்ந்த குடியானவர் எழுச்சியில் காணப்பட்டதைவிடக் குறைந்த அளவிலேயே இப்போராட்டத்தில் வன்முறை இடம்பெற்றது. இந்தியா முழுவதிலும் புகழையும் அறிமுகத்தையும் பெற இப்போராட்டம் காந்திக்கு உதவியது.

இதன் தொடர்ச்சியாக 1918-இல் தம் சொந்த மாநிலமான குஜராத்தில் வேளாண் குடிகளின் போராட்டம் ஒன்றைக் காந்தி நடத்தினார்.

கேதா (1918)

குஜராத்தின் தலைநகரான அகமதாபாத் அருகில் கேதா மாவட்டம் அமைந்திருந்தது. மத்திய குஜராத்த் பகுதியில் உள்ள வளமான நிலப்பகுதிகள் இம் மாவட்டத்தில் இடம் பெற்றிருந்தன. இங்கு பெருநிலக் கிழார்கள் சிலர் இருந்தாலும், ஆங்கில நில உரிமையாளர்கள் யாரும் இல்லை. இங்குள்ள நில உரிமையாளர்கள் தம் நிலங்களுக்கான நிலவரியை நேரடியாகவே ஆங்கில அரசுக்குச் செலுத்தி வந்தனர்.

ஆங்கில அரசுக்கும் நில உடைமையாளர்களுக்கும் இடையில் இடைத் தரகர் போல் செயல்படும் மேட்டிமையோரான பெருநிலக் கிழார்கள் இங்கு இல்லை.

மாவட்ட அளவிலான இந்திய சிவில் சர்வீஸ் அதிகாரிகள், நிலவரியை நிர்ணயித்தல், வரிவாங்குதல், சட்ட ஒழுங்கைப் பராமரித்தல் என்பனவற்றைக் கவனித்து வந்தார்கள். உள்ளூர் நீதிமன்றங்களின் நீதிபதியாகவும் செயல்பட்டு வந்தனர். மாவட்டக் கலெக்டர் என்பது இவர்களின் பதவிப் பெயராக இருந்தது. வரிவாங்குவது இவர்களது முக்கியப் பணியாக இருந்ததை இவர்களின் பதவிப் பெயரே வெளிப்படுத்தியது. தொலைதூரத்தில் உள்ள கிராமங்களுக்குச் சென்று பயிர்களைப் பார்வையிடல் குடியானவர்களின் குறைகளைக் கேட்டறிதல் என்பனவற்றையும் மேற்கொண்டனர். பயிரிடுவோரின் பெற்றோர்களாகத் தம்மைக் கருதிக் கொண்டனர். 'ஒரு நல்ல கலெக்டர்' என்பவர் குடியானவர்களின் நண்பன் என்று ஒரு கலெக்டர் குறிப்பிட்டார்.

கிராமப்புறங்களில் சட்டத்தின் பிரதிநிதியாகத் தம்மைக் கருதிக்கொண்ட சிவில் நிர்வாக அதிகாரிகள், காலனிய ஆட்சிக்கு முன்பு நிலவிய சட்ட ஒழுங்கின்மையை மாற்றி அமைப்பவர்களாகத் தம்மை நம்பிக்கொண்டனர்.

அதே நேரத்தில் காவல்துறை குடியானவர்களிடம் மிருகத்தனமாக நடந்து கொண்டது.

வட்டித் தொழில் புரிவோர் எந்த விளைச்சலின் போதும் குடியானவர்களின் ஆதாயத்தில் பெரும்

பங்கைக் கவர்ந்து கொண்டார்கள். விளைச்சல் குன்றும் போது வரிசெலுத்துவதில் குடியானவர்கள் சிரமத்திற்கு ஆளானார்கள். வரிவிகிதம் குறைவுதான் என்றும் நல்ல விளைச்சல் கிட்டும்போது சேமிக்காமையே அவர்களது இடர்பாட்டிற்கான காரணமென்றும் அதிகாரிகள் நம்பினார்கள்.

1899-1900 ஆண்டுகளில் குஜராத்தில் ஏற்பட்ட பஞ்சத்தின்போது இம்மாநிலத்தின் வடபகுதியில் வரிவாங்குவதை நிறுத்தி வைப்பதாக ஆங்கில அரசு ஒப்புக் கொண்டது. ஆனால், தென்பகுதியில் வரி முழுவதையும் செலுத்த வேண்டும் என்றது. அந்த ஆண்டு அந்தப் பகுதியில் விளைச்சல் குறைவாகிப் போனதால் அரசின் இம்முடிவு அநீதியானது என்று குடியானவர்கள் கருதினர்.

அரசின் முடிவை எதிர்க்க அமைப்பு ஒன்றை நிறுவினதுடன் அதற்காகப் பணம் திரட்டவும் செய்தனர். ஆங்கில உயர் அதிகாரிகளிடம் தம் இடர்பாட்டினைத் தெரிவிக்கவும் முயன்றனர். இதில் பயன் அடையா நிலையில் வரி கட்டுபவர்கள் சமூகப் புறக்கணிப்புக்கு ஆளாவார்கள் என்று எச்சரிக்கையும் விடுத்தனர். வரிவாங்கும் உள்ளூர் அதிகாரிகளைப் பயமுறுத்தவும் செய்தனர். குடியானவர்களின் இவ்வியக்கத்தை ஒடுக்குவதில் ஆங்கில அரசு முனைப்புக் காட்டியது. முன்னணியில் இருந்து செயல்பட்ட போராட்டத் தலைவர்களின் சொத்துக்களைப் பறிமுதல் செய்து ஏலமிடப் போவதாக அச்சுறுத்தியது. வழக்கமான வரியைவிடக் கூடுதலாக 25% வரியைத் தண்டமாகக் கட்ட வேண்டும் என்றும் எச்சரித்தது. இதை 'சோந்தை' என்று குறிப்பிட்டது. குடியானவர்கள் வீடுகளில் சோதனை நடத்தி, வரிப்பாக்கிக்காக அவர்களின் சொத்துக்களைப் பிணையாக்கியது. இதன் விளைவாக பெருநிலக் கிழார்கள் வரிகொடா இயக்கத்தில் இருந்து விலகி வரி கட்டிவிட்டனர்.

வரிவாங்கும் பொருட்டு ஏழைக் குடியானவர்கள் மீது கீழ் நிலை அதிகாரிகள் வன்முறையைப் பயன்படுத்தியதை உயர் அதிகாரிகள் கண்டுகொள்ளவில்லை. தம் நிலத்தை அடமானம் வைத்தோ, விற்றோ, ஏழைக்குடியானவர்கள் வரி செலுத்தினர். பெருநிலக்கிழார் ஒருவர், கீழ்நிலை அதிகாரிகளின் செயல்பாடு குறித்து மும்பையின் பத்திரிகைகளுக்கு அதிகாரிகளின் பெயர்களைக் குறிப்பிட்டு செய்தி அனுப்பினார். 'டைம்ஸ் ஆஃப் இந்தியா' என்ற ஆங்கில நாளேட்டில் இச்செய்தி வெளியானது.

இச்செய்தியைப் படித்த கோகல்தாஸ் என்ற வழக்கறிஞர், இச்செய்தியின் அடிப்படையில் பஞ்சகாலத்தில் இப்படி வன்முறையைப் பயன்

படுத்தி வரி வாங்குவதாக அரசின் மீது குற்றம் சாட்டினார். இதை விசாரிக்க இவான் மன்னோச்சி என்ற ஆங்கில அதிகாரியை அரசு நியமித்தது. துன்புறுத்தி வரி வாங்கியதற்குச் சான்று இருப்பதை அவர் கண்டறிந்ததுடன் தம் அறிக்கையிலும் இதைப் பதிவு செய்தார். இதுபோன்ற தவறுகளைத் தவிர்ப்பதற்கான வழிமுறைகள் சிலவற்றை அவர் பரிந்துரைத்திருந்தார். ஆனால், மும்பை மாநில அரசு அதைக் கண்டுகொள்ளவில்லை. இச்செயல்களைத் தடுத்து நிறுத்தும் நடவடிக்கைகள் எவற்றையும் மேற்கொள்ளவில்லை. மொத்தத்தில் சராசரிக் குடியானவர்களின் நிலை இரங்கத்தக்கதாய் இருந்தது, பெருநிலக் கிழார்களுக்கும், வரிவாங்கும் அதிகார வர்க்கத்துக்கும் இடையில் சிக்கி அவர்கள் அல்லப்பட்டார்கள்.

கேதா மாவட்டத்தில் பெருநில உடைமையாளர்களாக பட்டிதார் என்றழைக்கப்பட்ட சாதிப்பிரிவினர் இருந்தனர். இவர்களைப் பகைத்துக் கொண்டால், வீடு, பயிரிடும் நிலம் என்ற இரண்டில் இருந்தும் குடியானவர்கள் வெளியேற்றப்படுவார்கள். பட்டிதாரின் மேட்டிமைப்பிரிவினர், தங்களுக்குள்ளேயே மணஉறவு வைத்துக் கொண்டு, ஓர் ஆதிக்கக் குழுவாகச் செயல்பட்டனர். ஆங்கிலேயர் உருவாக்கிய உள்ளாட்சி அமைப்புகளில் இவர்களே ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்தனர். படேல் என்றழைக்கப்பட்ட கிராம நிர்வாக அதிகாரி இச்சாதியைச் சேர்ந்தவராகவே இருப்பார். கிராம நிலங்களின் பெரும்பகுதி இவர்களுக்கே உரிமையானதாக இருந்தது. கீழ்நிலைச் சாதியினர் ஏழைக்குடியானவர்களாகவும், வேளாண் தொழிலாளர்களாகவும் இருந்தனர். பட்டிதார்களால் வரையறுக்கப்பட்ட இடங்களிலேயே இவர்கள் வாழ வேண்டிய திருந்தது. தம் ஆதிக்கத்தை எதிர்ப்போரை ஈவு இரக்கமின்றி அடிப்பது பட்டிதாரின் இயல்பாகும். அதிகாரத்தின் அடையாளமாக விளங்கிய சிவப்பு நிறத் தலைப்பாகை கட்டுவதும், பட்டிதார் வீட்டு முன்பாகக் குதிரைமீது ஏறிச்செல்வதும் தடை செய்யப்பட்ட ஒன்றாக இவர்களுக்கு இருந்தது. ஊருக்கு வெளியில் வாழ வேண்டும், கிராமத்தின் பொதுக் கிணறுகளில் தண்ணீர் எடுக்கக்கூடாது போன்ற கட்டுப்பாடுகளும் இவர்கள் மீது விதிக்கப்பட்டிருந்தன. இவர்கள் சமூகத்துப் பெண்கள் பட்டிதார்களின் பாலியல் வன்முறைக்கு ஆளாவது வழமையான ஒன்றாக இருந்தது.

1905 வாக்கில் இந்து அடிப்படைவாத அமைப்பான ஆரியசமாஜம் என்ற அமைப்பு இப்பகுதியில் அறிமுகமானது. வன்முறை சார்ந்த தேசிய இயக்கமும் இத்துடன் இணைந்து கொண்டது.

1909இல் குஜராத் பகுதிக்கு சுற்றுப்பயணம் வந்த வைசிராயைக் கொலை செய்ய இவர்கள் வகுத்தத் திட்டம் நிறைவேறாமல் போனது.

காந்தியின் வருகை

1917-ஆவது ஆண்டில் கடுமையான மழை பெய்து பயிர்கள் அழிவுக்காளாயின. அரசோ வரி நிவாரணம் எதையும் இழப்பிற்கு ஆளான குடியானவர்களுக்கு வழங்க மறுத்தது. மோகன்லால் பாண்ட்யா, சங்கர்லால் பரிக் என்ற இரு தேசியவாதிகள் மும்பை மாநில அரசுக்கு நிவாரணம் வேண்டி மனு அளிக்கத் திட்டமிட்டனர். இதற்கான விண்ணப்பப் படிவங்களை அச்சடித்து 22,000 கையெழுத்துக்களைப் பெற்றனர். இதை மும்பை மாநில அரசுக்கும், இதன் நகல்களை அகமதாபாத்தில் இருந்த காந்திக்கும் கேதா பகுதியின் பிரதிநிதிகளாயிருந்த இருவருக்கும், பாரிஸ்டர் ஆக இருந்த பட்டிதார் சமூகத்தவரான கேதாவைச் சேர்ந்த வித்தல்பாய் பட்டேலுக்கும் (வல்லபாய் படேல்) அனுப்பி வைத்தனர்.

அத்துடன் மாவட்டக் கலெக்டரையும் சந்தித்தனர். அவரும் திசம்பர் 5-இல் நிலவரி வாங்கத் தொடங்கும் போது நீக்குப்போக்குடன் நடப்பதாக வாக்களித்தார். மும்பை அரசு மனுவைக் கண்டு கொள்ளாததுடன், வரி தொடர்பான வேண்டுகோளை குஜராத்தில் உள்ள அதிகாரிகள்தான் முடிவு செய்ய வேண்டும் என்று கூறிவிட்டது.

1917 திசம்பர் ஆறாம் நாளன்று கேதா மாவட்டத்தின் பெருநகரான ராதியாத்தில் கூட்டம் ஒன்று இது தொடர்பாக நடந்தது. இதில் காந்தி கலந்து கொண்டார். குடியானவர்கள் குறைகளை ஆராய குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. குஜராத்தில் இருந்த அதிகாரிகளுக்குக் கட்டணமின்றிப் பணி புரியும் நடைமுறை வழக்கில் இருந்தது. இப்பணியை மேற்கொள்ள வேண்டாம் என்ற முடிவும் எடுக்கப்பட்டது. இம்முடிவு துண்டு வெளியீடுகளாக அச்சிடப்பட்டு குடியானவர்களிடம் பரப்பப்பட்டது. விரைவில் இது போராட்டத்தின் முக்கிய அங்கமாகியது.

மீண்டும், இதே ஊரில் 13 திசம்பர் அன்று நடந்த பொதுக்கூட்டத்தில், தங்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள பொருள் இழப்புக் குறித்தும் வரிகட்ட முடியாத தங்கள் நிலை குறித்தும் எடுத்துரைத்தனர். தம்முடைய கிராமத்துக் குடியானவர்களிடம் மனுவில் கையெழுத்து வாங்க முயன்றபோது அதில் கையெழுத்துபவர்கள் சிறைக்குச் செல்ல நேரிடும் என்று எச்சரித்ததாக பட்டிதார் ஒருவர் கூறினார். விளைச்சலை அதிகமாக மதிப்பீடு செய்யும்படி கீழ்நிலை அதிகாரிகளை உயர் அதிகாரிகள் வற்புறுத்துவதாக ஒருவர் குறிப்பிட்டார். 37% வட்டிக்கு கடன் வாங்கியதாக ஒருவர் தெரிவித்தார்.

நாயாவில் சத்தியாகிரகம் தொடங்கப் போவதாக காந்தி அறிவித்தார். மற்றொரு பக்கம் ஆங்கில அரசின் அதிகாரிகள் வரி கொடுக்காத குடியானவர்களிடம் இருந்து, கால்நடைகள், தானியங்கள், சமையல் பாத்திரங்கள், அணிகலன்கள் ஆகியவற்றைக் கைப்பற்றி ஏலமிடும் செயலில் ஈடுபடத் தொடங்கினர். தொல்லையளிக்கும் தேசியவாதிகளின் பிடியில் இருந்து குடியானவர்களை மீட்டு அவர்களை வரிசெலுத்தச் செய்ய வேண்டும் என்ற கட்டளை இந்திய அதிகாரிகளுக்குப் பிறப்பிக்கப்பட்டது. இதனால் உள்ளூர் அதிகாரிகள் கொடுங்கோலர்களைப் போன்று நடந்து கொள்ளத் தொடங்கினர். மனைவியரையும் மகள்களையும் விற்று வரி செலுத்துங்கள் என்று கடுமையான சொற்களைப் பயன்படுத்தினார்கள்.

குடியானவரின் போராட்டமானது வெளி மாவட்டங்களில் இருந்து வந்தவர்களால் தவறாக வழி நடத்தப்படுவதாக 1918 ஜனவரியில் மும்பை அரசு அறிவித்தது. பிப்ரவரி 4 ஆம் நாள் அன்றுதான் காந்தி இதற்கு விடை இறுத்தார். இப் போராட்டத்தில் தான் ஈடுபடப் போவதாகவும் அவர் அறிவித்தார். நைதால் பகுதியின் நிலையைக் கண்டறிவதற்காக பிப்ரவரி 16 ஆம் நாள் அன்று தன் குழுவினருடன் நடந்தே சுற்றுப் பயணம் மேற்கொண்டார். சிறுசிறு குழுக்களாகப் பிரிந்து சென்று ஒவ்வொரு பகுதியிலும் நிலைமையைக் கண்டறியும்படிச் செய்தார். குடியானவர்களுக்குத் தொல்லை தரக் கூடாது என்ற எண்ணத்தில் தமக்குத் தேவையான உணவைக் குழுவினரே கொண்டு சென்றனர். காந்தி மட்டுமே முப்பத்தி ஐந்து கிராமங்களைப் பார்வையிட்டார். குடியானவர்களின் குறைபாடு நியாயமானதே என்ற முடிவுக்கு வந்தார்.

22 மார்ச் பொதுக் கூட்டம் ஒன்றுக்குக் காந்தி ஒழுங்கு செய்தார். இதில் சத்தியாகிரகம் குறித்து அறிவிக்க இருந்தார். 4000 குடியானவர்கள் வரை இதில் கலந்து கொண்டனர். இதன் தொடர்ச்சியாக குடியானவர் தரப்பிலும், ஆங்கில அரசின் தரப்பிலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட செயல்பாடுகளை விரிவாகக் கூறிச் செல்லும் நூலாசிரியர், காந்தி மேற்கொண்ட ஓர் அரசியல் செயல்பாட்டினை வெளிப்படுத்துகிறார்.

இந்தப் போராட்டம் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்த காலத்தில் முதல் உலகப் போர் தொடங்கி விட்டது. இங்கிலாந்தும் இப்போரில் ஈடுபட்டிருந்தது. அதன் இராணுவத்துக்கு இந்தியர்கள் தேவைப்பட்டனர். போர்முனையைக் கவனிக்க வேண்டிய நிலையில் இந்தியாவில் அமைதி நிலவ வேண்டியதை அவர்கள் உணர்ந்திருந்தனர். இச் சூழலில் இங்கிலாந்துக்கு ஆதரவான நிலைப்பாட்டை காந்தி எடுத்திருந்தார்.

தாம் பிரிட்டிஷ் சட்டத்தால் பாதுகாக்கப்படுவதாகவும், எனவே நெருக்கடியான சூழலில் அவர்களைப் பாதுகாப்பது தன் தார்மீகக் கடமை என்றும் கூறிய அவர் போர் ஆதரவுக்காக டில்லியில் நிகழ்ந்த கூட்டத்திற்குச் சென்றார்.

இத்தகைய சூழலில் முரண்பாடுகளை வளர்த்துக் கொள்ள ஆங்கில அரசு விரும்பவில்லை. இதன் அடிப்படையில் குடியானவர்கள் மீதான அடக்கு முறைகள் நிறுத்தப்பட்டு சில சலுகைகள் கேதா பகுதியின் விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்பட்டன. இவற்றுள் ஒன்று வரிகொடாமைக்காக நிலத்தைப் பறிமுதல் செய்யப்போவதாக அனுப்பப்பட்ட அறிவிக்கைகள் திரும்பப் பெறப்பட்டு அசையும் சொத்துக்கள் பறிமுதல் செய்யப்படும் என்பதாகும். இதன்படி மே மாதம் முழுவதும் அசையும் சொத்துக்களைப் பறிமுதல் செய்யும் பணியில் அதிகாரிகள் ஈடுபட்டனர்.

முதல் உலகப் போர் தொடர்பாக, டில்லியில் நடந்த மாநாட்டில் ஆங்கிலேயருக்கு உதவுவதாக காந்தி வாக்குறுதி அளித்தார். ஆங்கில அரசு கேட்டதற்கு இணங்கி, ஆங்கில இராணுவத்தில் சேரும்படி குடியானவர் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட தொண்டர்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தார். தாம் ஆயுதம் எதுவும் தாங்காமல் இப்புதிய படைவீரர்களைப் பிராணசுக்கு அழைத்துச் செல்லப்போவதாகவும் கூறினார்.

சில வாரங்களுக்கு முன் அவருக்கு உற்சாகத்துடன் வரவேற்பளித்த கிராமத்தினர் இப்போது ஆர்வமற்ற வரவேற்பையே வழங்கினர். அவரது குழுவினருக்கு உணவு வழங்கவும் பலர் மறுத்தனர். நவகாம் என்ற இடத்தில் நடக்கவிருந்த கூட்டம் நிகழாமல் போயிற்று. மக்கள் அனைவரும் ஊரை விட்டு வெளியேறி வயல் வெளிகளுக்கு சென்று விட்டமையே இதற்குக் காரணம்.

குடியானவர்களில் சிலர் காந்தியை நோக்கி 'உம்மைப் பெரிய ஆளாக்கினோம். சத்தியாகிரகப்

பணிக்காக உமக்கு உதவினோம். ஆனால் இப்போது எங்களிடம் என்ன கேட்கிறீர்கள்?' என்று கூவினர்.

காந்தியின் நிலை பரிதாபகரமாகியது. உளவியல் நிலையிலும், உடல் சார்ந்தும் அவர் ஆற்றல் அற்றுப் போனார். அவரைக் குணமாக்குவதற்காக அகமதா பாத்தில் உள்ள அவரது ஆசிரமத்திற்கு அழைத்துச் சென்றனர்.

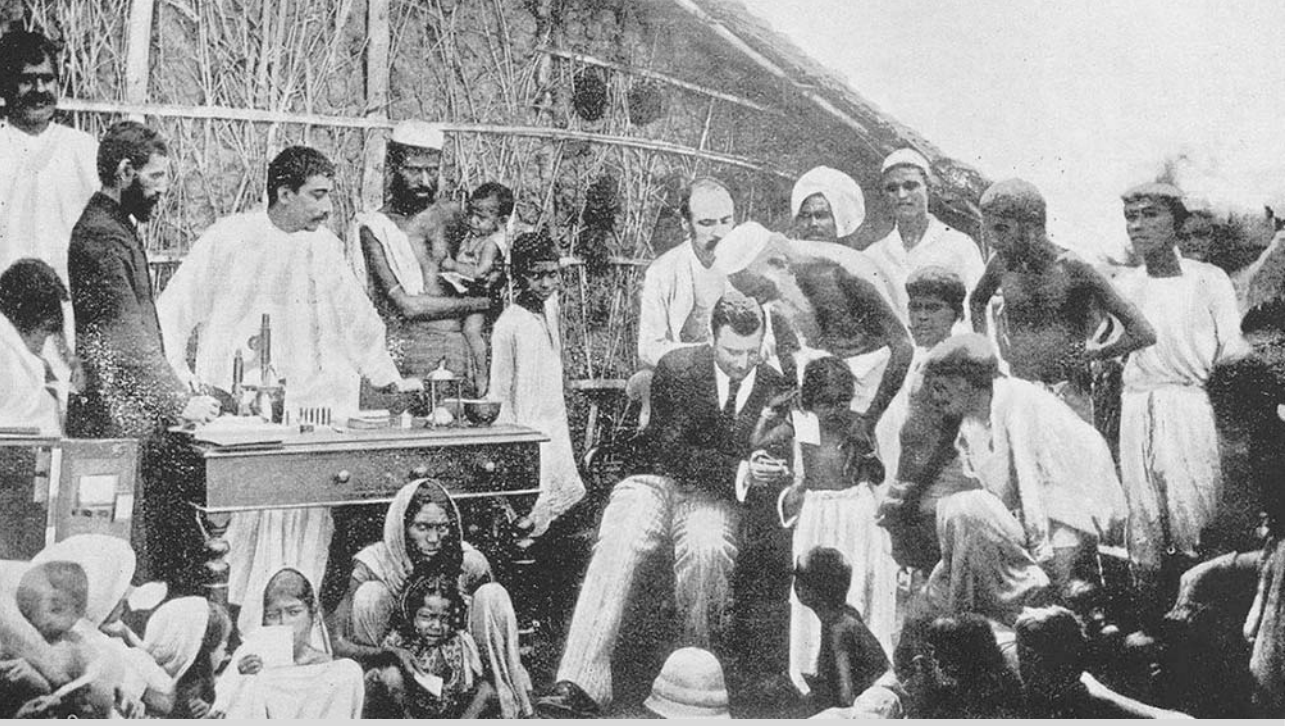
சம்பரான், கேதா என்ற இரண்டு பகுதிகளிலும் நடந்த இயக்கங்களில் அவற்றின் முதுகெலும்பாகக் குடியானவர்கள் இருந்தார்கள். இவர்கள் வளம் படைத்தவர்களாகவும், கிராமங்களில் அதிகாரம் செலுத்துபவர்களாகவும் இருந்த மக்கள் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள். அடித்தளப் பிரிவைச் சேர்ந்த குடியானவர்களைத் தம்முடன் இணைத்துக் கொண்டாலும் கிராமங்களில் நிலவிய சமத்துவ மின்மைக்கு எதிராகப் போராடவில்லை. தோட்ட உரிமையாளர்களான ஆங்கிலேயர்கள் அல்லது அரசு அதிகாரிகள் ஆகியோரின் ஒடுக்குமுறையில் இருந்து தம்மை விடுவித்துக் கொள்வது மட்டுமே அவர்களது நோக்கமாக இருந்தது என்று நூலாசிரியர் சரியாகவே அவதானித்துள்ளார்.

அரசின் வன்முறையை வெளிப்படுத்தல்

இந்நூலின் இறுதிப்பகுதியாக சர் சிட்னி ரவுலட் என்பவர் தலைமையிலான குழுவின் பரிந்துரைகளுக்கு எதிரான சத்தியாகிரகப் போராட்டம் குறித்த செய்திகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இந்தியாவில் ஆங்கிலேயருக்கு எதிராக நிகழ்ந்த வன்முறைப் போராட்டங்களை ஆராய்வதற்காக அமைக்கப்பட்ட குழுவின் பரிந்துரைகள் சட்டமாக்கப்பட்டதை எதிர்த்து காந்தி நடத்திய இச்சத்தியாகிரகமே ரௌலட் சத்தியாகிரகம் என்று பெயர் பெற்றது. இதன் தொடர்ச்சியாகவே ஜாலியன் வாலாபாக் படுகொலை நிகழ்ந்தது. இது குறித்த நூல் ஒன்று இனிவரும் 'உங்கள் நூலகம்' இதழில் அறிமுகம் ஆக இருப்பதால் இக்கட்டுரையில் இது தொடர்பான செய்திகள் தவிர்க்கப்படுகின்றன. ●

திருத்தம்

கடந்த ஜூலை 2019 'உங்கள் நூலகம்' இதழில் 'கொஞ்சம் அனுபவம் கொஞ்சம் ஆராய்ச்சி' எனும் கட்டுரையை எழுதியவர் பேராசிரியர் பா.மதிவாணன். தவறுதலாக இரா.காமராசு என்ற பெயரில் வெளிவந்துவிட்டது. திருத்தி வாசிக்கவும்.

காலனி அரசில் சுதேசி மொழியில் படிப்பவர்கள் சுதேசி பைத்தியங்கள்

டாக்டர் சு.நரேந்திரன்

இந்திய மண்ணில் மேலை மருத்துவமும் ஹோமியோ மருத்துவமும் காலூன்றிய பிறகு, உள்ளூர் மருத்துவத்திற்கான மதிப்பு கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைந்து, திரும்ப மீள முடியாத அளவிற்குச் சென்றது எனலாம். ஏனெனில் ஆயுர்வேதம், யூனானி அல்லது சித்த மருத்துவம் ஆகிய முறைகளில் புதிய தடுப்பு முறைக்கான ஊசிகள் அல்லது புதிய உத்தியில் நோயை அறியும் முறைகள் மேலை மருத்துவத்திற்கு இணையாக இல்லை. இத்துடன் அம்முறையில் தோன்றுவதாகவும் இல்லை. இதனால் உள்ளாட்டு மருத்துவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டனர். எடுத்துக்காட்டாக, 1835இல் மிகவும் பிரபலமாகச் சுதேச மருத்துவம் புரியும் கங்காதர் ராய் என்பவர் நொந்துபோய் கல்கத்தாவையே விட்டு வேரூருக்குச் சென்றுவிட்டார்.

மாகாண மருத்துவக் கவுன்சில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பின் மேலை மருத்துவப் பட்டம் பெற்று தகுதியான வர்கள் அனைவரும் இதில் உறுப்பினராகப் பதிவு செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று 1912, 1917களில் சட்டம் இயற்றியது. இது சுதேசி மருத்துவர்கட்கு பேரிடியாகி இக்கவுன்சிலில் அங்கம் வகிக்க முடியாத படி போய் உள்ளூர்வாசிகளிடமே மதிப்பிழந்து வாழ வேண்டியதாயிற்று. மேலும், அரசு வேலைகளுக்கும் மேலை மருத்துவம் கற்றவர்களே பணி அமர்த்தப் பட்டனர். இதனால் மேலை மருத்துவத்திற்கு ஈடு கொடுக்க முடியாமல் அவர்கள் பழைமையையே நாடிச் சென்றதில் வியப்பில்லை எனலாம்.

மேலை மருத்துவத்தின் வருகையால் உள்நாட்டு மருத்துவர்களுக்கு நோயாளி வருகை மிகவும் குறைந்தது. மக்களிடம் இருந்த மதிப்பும் குறைந்தது. மக்களும் உடன் தீர்க்கும் மருத்துவம் தங்களுக்கு ஒரு புதிய வரவு என மேலை மருத்துவத்தை வரவேற்று, இதுபோல் தாங்கள் எப்போதும் கண்டதில்லை என வியந்தனர்.

இது இப்படி இருக்க, சுதேசி மருத்துவர்கள் தங்கள் தொழில் பாதிக்கப்படுவதற்குக் காரணம், பிரிட்டிஷ் அரசே என்று குறை கூறினர். ஏனெனில், மேலை மருத்துவத்தை மட்டும் அரசு நடைமுறைப் படுத்தி அதன் மேம்பாட்டிற்குப் பேருதவி செய்தது. இதனால் முன்னர் சுதேசி மருத்துவத்தை ஆதரித்த அரசர், ஜமீன்தார், உள்ளாட்சி (நகராட்சி) அமைப்பினர் ஆகியோர் மேலை மருத்துவத்திற்குத் துணை போயினர்.

உள்ளூர் மருத்துவத்தைப் பேண அரசு எந்த முயற்சியும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. சுதேசி முறைக்குப் புத்துயிர் அளிக்க சரியான நிதி உதவியும் செய்யவில்லை. இதுவே, முஸ்லீம் பேரரசுகள் இந்தியாவில் அரசாண்டபோதும் நடைபெற்றன. ஆகவே, இது ஒன்றும் புதிதில்லை என்றும் கூறப்பட்டது. (Medicine and Raj, p.68)

இப்படியாக, உள்நாட்டு மருத்துவமுறை வலிமை குன்றி சென்றுகொண்டிருந்தபோதும், 19ஆம் நூற்றாண்டு முழுவதும் வழக்கம்போலவே சுதேசி வைத்தியர்கள் பாரம்பரியமாகத் தங்கள் தொழிலை வளர்த்து வந்தனர். இது புதிதாக, இந்தியாவில் நுழைந்த ஹோமியோ மருத்துவ முறைக்கு மாறாக எதிர்மறையாக இருந்தது. ஹோமியோவில் குறைந்த அளவே போதிக்க பள்ளிகள் இருந்தன. இருப்பினும் அலோபதி மருத்துவர்களைப் பார்த்து, நிர்ணயிக்கப்பட்ட ஆலோசனைக் கட்டணம், மருந்து மற்றும் உரிய விளம்பரம் ஆகியவைகளைக் கற்றுச் செயல்படுத்தினர்.

தஞ்சை இரண்டாம் சரபோஜியும் மருத்துவமும்

உள்ளூர் மருத்துவத்தை மேம்படுத்த எந்த நிறுவனங்களும் சமூக அமைப்புகளும் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளாத நிலையில் மேலை மருத்துவக் கோட்பாடு மற்றும் இந்திய அனுபவ அறிவையும் இணைத்து ஒரு புதிய முறையை அறிமுகப்படுத்தினால் உள்நாட்டு மருத்துவர்கள் மிகவும் பயனடைவார்கள். குறிப்பாக, உள்நாட்டு கிராம மக்கள் மிகவும் பயனடைவார்கள் என்று கருதிய மராட்டா அரசர்களில் கடைசியாக அரசாட்சி செய்த ராஜா இரண்டாம் சரபோஜி ஒரு புதிய முறையை அறிமுகப் படுத்தினார். ராஜா சரபோஜி, தன் உண்மையான ஆட்சியைப் பிரிட்டிஷாரிடம் ஒப்படைத்த பின், தன்னுடைய நண்பரும் வழிகாட்டியுமான ஜெர்மன் பாதிரியார் சுவாட்ஸ் - உடன் இவர் வாழ்நாளைக் கழித்தார். அரசர் பல மருத்துவ முறைகளை அறிந்த நிலையில் தஞ்சாவூர் தன்வந்திரி மகால் என்ற ஆராய்ச்சிக் கூடத்தைத் திறந்தார். இதில் ஆயுர் வேதம், யூனானி, மேலை மருத்துவம் மற்றும் சித்த மருத்துவம் கற்ற வல்லுநர்களை வரவழைத்து அவர்களுடன் மருத்துவ குணங்களைப் பற்றி விவாதித்து, நோயாளிகளுக்குப் பலமுறை, பலவித மருத்துவங்களை நோயாளிகளுக்கு அளித்து, அம்மருத்துவர்களின் மருத்துவம் சிறந்ததாக இருந்தது என்பதை குறித்துக்கொண்ட பிறகு, தகுந்த புலவர்களைக் கொண்டு, அம்மருத்துவமுறைகளை, பாட்டுக்களாக வடிவமைத்து, “சரபோஜி வைத்திய முறைகள்” என்ற நூலை வெளியிட்டார்.

சரபோஜியின் இம்முயற்சியானது, இக்கால கட்டத்தில் தனித்து விடப்பட்ட சுதேசி மருத்துவர்களுக்கும் ஹக்கீம்களுக்கும் ஓர் உந்துதலாக இருந்தன.

இதுபோல மற்றொரு திட்டம் பஞ்சாப்பில் 1867இல் பல கிராமங்களில் நடைமுறைப்படுத்தப் பட்டது. இதன்படி ஒரு வீட்டிற்கு ஒன்றரை அணாவசூலிக்கப்பட்டது. இதற்கு மேல் பன்மடங்கு கூட சில செல்வந்தர்கள் நன்கொடை அளித்ததை அவ்வூர் குழு திரட்டி, ஒரு சுதேசி மருத்துவரை (ஹக்கீம்) பணியில் அமர்த்தி நன்கொடை மூலம் மருந்துகளும் வாங்கப்பட்டது. இத்துடன் ஊரில் சிறப்பாகக் கல்வி கற்கும் மாணவரை மேலை மருத்துவம் கற்க பணஉதவி செய்து மீண்டும் அவர் ஊரிலேயே தங்கி மருத்துவம் பார்க்க அழைத்துக் கொள்ளப்பட்டனர். (op.Joggi, p.341)

சுதேசி மொழியில் படிப்பவர்கள் - சுதேசி பைத்தியங்கள்

மேலும் சமஸ்கிருதம் அல்லது மற்ற சுதேசி மொழிகளில் படிப்பதை அக்காலத்தில் கல்வியில் சிறந்தவர்கள், “சுதேசி பைத்தியங்கள்” என்று குறை

கூறினர். மேலும், இவர்களுக்கு மேலை மருத்துவ நூல்களை அரசு மொழிபெயர்த்து வைத்தியர்களின் வாரிசுகளுக்கு உதவ வேண்டும் எனவும் வேண்டு கோள் விடுத்தனர். ஆனால், இதற்கு ஐரோப்பிய மருத்துவர்களும் மேலை மருத்துவம் கற்ற இந்தியர்களும் பெரும் தடையாய் இருந்தனர். இக்கால கட்டத்தில் சுதேசி வைத்தியர்களை அரசு கண்டு கொள்ளாது, அவர்கள் வளர்ச்சிக்கு உதவாது இருப்பதை, விடுதலைக்காகப் போராடிக்கொண்டிருந்த இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சி இந்திய மருத்துவ அலுவலர் கழகப் பிரிவை (IMS) இந்தியாவில் செயல்பட வைக்க வேண்டும் (1893 - 1907) என்று ஒவ்வொரு கூட்டத்திலும் வலியுறுத்தியது. மேலும், சுதேசி மருத்துவம் என்பது இந்திய கலாச்சாரத்தின் சின்னம். ஆகவே, இதனை உயிர்ப்பிப்பது அரசின் கடமை என்றும் கூறியது. ஏனெனில், இந்தச் செயலும் இந்திய விடுதலைக்கு உதவக்கூடும் என்று அக்கட்சி நினைத்தது. இதன் பயனாக அரசு, “ஹோம் ரூல் மூவ்மெண்டின் உச்சபட்ச வெளிப்பாடாக” முதல் ஆயுர்வேத மருத்துவக் கல்லூரியை, ஜாமினிரோயால் 1916இல் கல்கத்தாவில் தங்கள் ஆதரவாளர்களின் நிதி உதவியுடன் திறந்தது.

இதேபோல் யூனானி முறைக்கும் தில்லியின் சிறந்த மருத்துவரான ஹக்கீம் அஹ்மல்கானினால் முதன்முதலில் பாரம்பரிய முறையைத் தகர்த்து, எல்லோருக்கும் கற்பிக்கும் கல்லூரி திறக்கப்பட்டது. இதில் கற்பிக்கும் மருத்துவர்களுக்கும் ஊதியம் அளிக்கப்பட்டது.

நீர்த்துப் போன நீரியல் கோட்பாடு

சுதேசி மருத்துவம் உடல்கூறு, வேதியல், மகளிர் மருத்துவம், அறுவை மருத்துவம் ஆகிய துறைகளில் மிகப் பின்தங்கிய நிலையிலேயே உள்ளது. மேலும் ஆய்வுகளும் மிகக்குறைவானதே என்பது பொதுவான கருத்தும், உண்மையும் கூட; காலரா, பெரியம்மை, மலேரியா, பிளேக் ஆகிய நோய்கள் கொள்கை நோயாக வரும்பொழுது அவற்றிற்கான தடுப்புமுறையோ அல்லது மருத்துவமோ இல்லை என்பதும், பெரும்பான்மையான உண்மையாக இருந்தது. மேலை மருத்துவக் கண்டுபிடிப்பான பாக்கீரியா இவர்கள் கூறும் உடம்பிலுள்ள நீரியலான தாதுக்களின் நிலை சார்ந்ததென கருத்திற்கு (Humoral theory) ஈடுகொடுக்கக் கூடியதாக இல்லாது, பெரும் இடர்ப்பாட்டை ஏற்படுத்தி அடிப்படைத் தத்துவத்திற்கே வேட்டு வைப்பதாக இருந்தது. மேலும் சுதேசி மருத்துவம் குணமாவதைக் குறிப்பிடுகிறதே தவிர எப்படி, நோய் ஏற்படுகிறது என்பதற்கான காரணங்களைக் கூறுவதில்லை எனவும் விமர்சிக்கப்பட்டது. மேலும் நோயை வகுத்துக்கூறும் முறை

(Nosology) சுதேசி மருத்துவத்தில் இல்லாததும் பெரும் குறையாக இருந்தது.

நுண்ணோக்காடி (Microscope) மற்றும் பாக்கீரியாக் களுக்கான ஆண்டிபயாடிக் என்பவைகளுக்குச் சுதேசி மருத்துவம் பதில் சொல்ல இயலவில்லை. சுதேசி மருத்துவத்தில் நோய் எதிர்ப்புத்தன்மை மற்றும் நோயின் குணப்பாட்டைக் குறித்து மருத்துவம் அளிக்கப்பட்டதே தவிர, அந்நோயை உருவாக்கிய கிருமிகளை அழிப்பது என்ற கொள்கைக்கு ஈடான மருத்துவம் இல்லை என்பதும் ஒரு பெரும் குறைபாடாகக் கருதப்பட்டது.

பிரிட்டிஷ் அரசு, மேலை மருத்துவத்திற்கு ஒப்ப சுதேசி மருத்துவத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அதை ஒருபோதும் விஞ்ஞான அடிப்படையிலான ஒன்று என்று அதன் நூல்களைப் பார்த்தும் ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்தது. அதன் குணப்பாடு மற்றும் நவீன மருத்துவத்திற்கான அதன் பங்களிப்பு ஆகியவைகள் இல்லாமையால் கேலி பேசுவதாக இருந்தது. மேலும், அரசு கொள்ளை நோயின் தாக்குதலின்போது சுதேசி மருந்துகள் பயனற்று இருந்ததால், அரசு இதன் மேல் கவனம் செலுத்தவில்லை. ஆகவே, சுதேசி மருத்துவத்திற்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்து வளர்க்கவும், கல்லூரிகளைத் தொடங்கவும் அரசு விரும்பவில்லை.

இக்கருத்துக்களை 20ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் கல்வியில் தேர்ச்சி பெற்ற இந்தியர்களும், சில சுதேசி மருத்துவர்களும் அறிந்திருந்தனர். எடுத்துக்காட்டாக, தில்லி கல்லூரியைத் தில்லியில் திறந்து வைத்து உரையாற்றிய மகாத்மா காந்தி, “எனது எண்ணத்தை வருத்தத்துடன் பதிவு செய்ய விரும்புகிறேன். நம் வைத்தியர்களுக்கும், ஹக்கீம் களுக்கும் குறித்துச் சொல்லும் அளவிற்கு ஆராய்ச்சி மனப்பான்மை இல்லை. அவர்கள் நோய்க்கான மருந்து செயல்முறைப் பட்டியல் குறிப்புகளைக் குறித்து, கேள்வி கேட்காமலேயே நடைமுறைப்படுத்துகின்றனர். மேலும் மிகக் குறைவாகவே பரிசோதனைகளை மேற்கொள்கின்றனர். உண்மையில், சுதேசி மருத்துவத்தின் நிலைமை, இரங்கத்தக்கதாகவே உள்ளது. இந்நிலையில், ஆய்வைப் பின்னடையாது சேர்ந்தாற்போல் வளர்க்காவிடில் பெருமளவில் இகழ்ச்சிக்கு உள்ளாக நேரிடும். ஆகவே, இக்கல்லூரி இந்தக் குறைபாட்டை நீக்கி ஆயுர்வேதம், யூனானி மருத்துவத்தின் பண்டைய பெருமையை நிலை நாட்ட வேண்டும்,” என்று கேட்டுக்கொண்டார். இதே போல் மற்றொரு முறை மகாத்மா, “சுதேசி மருத்துவம் வளர்ச்சியுறும் அறிவியலாக இல்லாது, பண்டைக் காலத்தில் தோன்றியதை ஒத்ததாகவே செயலற்று உள்ளது. எனக்குத் தெரிந்தவரை ஒரு புதிய கண்டு

பிடிப்பு என மேலை மருத்துவத்தினர் மார்தட்டி சொல்லிக் கொள்வதுபோல் ஆயுர்வேத மருத்துவர்கள், ஆய்வு செய்ய முனைந்துள்ளனர் என்பது கேள்விக் குறியே” என்றும் கவலை கொண்டார். (op.Joggi, p.334)

வைத்தியர் ராஜ் மோகன்ராய் வங்காள கவர்னர் சர் சார்லஸ் எலியட்டிடம் ஓர் ஆயுர்வேதக் கல்லூரியை ஆரம்பிக்க ஆதரவு கோரினார். இதற்கு அவர் இசைவு தெரிவிக்கவில்லை. ஆனால், 1926ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு விடுதலைப் போராட்டம் சூடு பிடித்த பின்னரே சுதேசி மருத்துவத்தை உயிரூட்ட சில சலுகைகள் வழங்கப்பட்டன.

இதற்கு அப்போது லக்னவ் மருத்துவக் கல்லூரி உயிரியங்கியல் துறைப் பேராசிரியர் டாக்டர் பர்ரிட்ஜ் (Dr.Burridge) ஆயுர்வேதம் மற்றும் யூனானி வளர்ச்சிக்கு அளிக்கப்படும் நிதி, நவீனப் போருக்கு உதவிட அம்பையும் வில்லையும் கொடுப்பதற்கு ஒத்தது என்று கேலி பேசினார். இதனைக் கண்ணுறும் போது, மேலை மற்றும் சுதேசி ஆகிய இரண்டு முறைகளையும் இணைக்கவோ அல்லது சுதேசி மருத்துவத்தை இன்றைய நிலைக்குக் கொணரக் கூடிய விதத்தில் புதுப்பிக்கவோ இருவரும் விரும்ப வில்லை என்பது வெள்ளிடை மலையாகத் தெரிகிறது. 1820இல் சுதேசி மருத்துவக்கல்லூரி ஆரம்பிக்க இருந்த வேகம் அதன்பிறகு இல்லை என்பதும் வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது.

சாதியத்தில் தலையிடாதே - அரசு கவனம்

மருத்துவக் கல்வியைப் பொறுத்தமட்டில், 1850-51 Board of Education அறிக்கையின்படி என்ன கற்பிக்க வேண்டும், எப்படி கற்பிக்க வேண்டும் என்பது 1835ஆம் ஆண்டில்தான் தெளிவானது. ஆனால் 1835இல் யாருக்குக் கற்பிக்க வேண்டும், ஏன் கற்பிக்க வேண்டும் என்பது காலனி அரசிற்கு விடுவிக்கப்படாத கேள்வியாகவே இருந்தது.

இந்த அறிக்கையின்படி ஒரு சிறிதளவே கல்வி அளிக்க அரசு முனைந்துள்ளது என்பது தெளிவாகிறது. அதுவும் உயர்சாதியினருக்கு ஐரோப்பிய அறிவியலைக் கற்பிப்பது என்பது மேலை இலக்கியங்களை அவர்கள் நாட வழி அமைக்கவே ஆகும் என்பதும் அவர்கள் எண்ணமாக இருந்தது.

இந்நிலையில் மிஷினரிகள் கீழ்தட்டு வர்க்கத்திற்கு, கல்வி அளிக்க முன்வந்தாலும், அரசு முன்வரவில்லை. இதைப்பற்றி எல்பின்ஸ்டன் குறிப்பிடுகையில் கவனமாக நாம் கல்வியை ஒரு புதிய வகுப்பினருக்கே அளிக்க வேண்டும், இது பிராமணர் அல்லது பிராமணர்களை ஒத்தவர்களுக்கே அளிக்க வேண்டும். அரசு, எல்லோருக்கும் கல்வி என்பதை விதியாகக்

கொள்ளத் தேவையில்லை. ஜாதி பாகுபாட்டில் நாம் தலையிடத் தேவையில்லை. அது அப்படியே இருக்கட்டும் என்றார். ஆக, அரசு சமூகத்தினூடே தலையிடாதக் கொள்கையைக் (Social Non Interference Policy) கடைப்பிடித்தது. இது போலவே, மருத்துவக் கல்வி என்பதும் ஒரு சமூக மாற்றத்திற்கு என்பதற்குப் பதிலாக, காலனி அரசை மேலும் வலுப்படுத்தக் கூடிய விதத்திலேயே அமைந்தது.

சுதேசி மொழியும் - சாதியமும்

இதற்குச் சான்றாக, ராணுவத்தில் ஆங்கிலம் பயிற்றுமொழியாக உயர்சாதியினருக்கும், சுதேசி மொழி தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குமாக இருந்தன. மேலும் அரசு பரம்பரை வைத்தியத்தை மேம்படுத்த விரும்பவில்லை. ஏனெனில், சுதேசி மருத்துவம் வழக்கற்ற, நாகரிக வளர்ச்சியற்ற காலத்தில் தோன்றியது என எண்ணினர். 1835இல் ஆர்ய சமூகம் மற்றும் அஞ்சமன் பஞ்சாப் இயக்கத்தின் தூண்டுதல் காரணமாக லாகூர் மருத்துவக் கல்லூரியில் உள்நாட்டு மொழியில் மருத்துவம் வழங்கப்பட்டது. ஏனெனில் இவ்வியக்கத்தினர் சுதேசிக் கல்லூரி, சுதேசிப் பல்கலைக்கழகம் என்ற கொள்கையை வலியுறுத்தியதால் அதன் விளைவாக லாகூர் மருத்துவக் கல்லூரிகளில் உள்நாட்டு மொழிக்கல்வி புகுத்தப்பட்டது. ஆனால் இக்கல்லூரிகளில் சரியான பாடத்திட்டங்களுடன் கல்வி கற்பிக்கப்படவில்லை. இவ்வகுப்புகளில் பயின்ற மராட்டா பிராமணர்கள் 1871இல் நாசூர் மருத்துவப் பள்ளியில் உடல்கூறு படிக்க, சவப் பரிசோதனைப் பயிற்சிக்குத் தங்களை உட்படுத்திக் கொள்ளாது படித்து வந்தனர். ஆக இவ்விடர்பாடுகள் காலனி அரசிற்கு முழு மருத்துவக் கல்வியை அளிக்க இயலாததாக இருந்தது. மேலும், சுதேசி வழி படித்தவர்கள் காலனி அரசிற்கோ இராணுவத்திற்கோ பயன்படாதவர்களாக இருந்தனர்.

1890இல் ஒரு இராணுவ மருத்துவ மாணவருக்கு ரூ.952/-ம், மற்றவர்களுக்கு ரூ.144/-ம் படிக்க பணம் செலவானது. இதில் இராணுவ மாணவர்க்கான செலவை முழுவதும் அரசே ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியதாக இருந்தது. மற்ற மாணவர்களிடம் பணம் உதவியாகவோ அல்லது கட்டணமாகவோ பெறப்பட்டது. மேலும் இந்தியாவில் உள்ள கல்லூரிகளில் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு விதமான செலவினங்கள் இருந்தன. இச்செலவுகள் இராணுவத்திற்கான பண ஒதுக்கீட்டைப் பாதிக்கக்கூடும் என அரசு நினைத்தது.

எல்.எம்.&எஸ்., எம்.டி., படித்தவர்களைப் பெரும் நகரங்களிலும், தனிப்பட்ட ஆலோசனை வழங்கவும், அரசு பணிக்கு அமர்த்த அரசு நினைத்தாலும், கிராமப்புறத்தில் உள்ள மருத்துவர்கள்

மருத்துவக் கல்லூரியிலிருந்து படிப்பை முடிக்காதவர்களே பெரும்பாலும் நிறைந்திருந்தனர். இவர்களினால் நோயாளிகளுக்குத் தீங்கு ஏற்படுமே ஒழிய நன்மை விளையாது என டாக்டர் எம்.எல்.சர்க்கார் தன் மருத்துவ சஞ்சிகையில் எழுதியுள்ளார்.

மருந்தின் பயன்குறித்த பாடங்களை நடத்தாதே - மருந்து தயாரித்து விடுவார்கள்

அரசு, மருந்தின் பயன்களைக் குறித்த பாடங்களை நடத்த ஆர்வம் காட்டவில்லை. 1890இல் ஒரு வகுப்பு நடத்த முற்பட்டாலும் அது ஆரம்ப கட்டப் பாடங்களையே கற்பித்தது. ஏனெனில், அதிக ஊக்கத்துடனோ அல்லது பெருமளவிலோ கற்பித்தால் இந்தியர்கள் மருந்து தயாரிக்க முனைந்து விடுவார்கள் என நினைத்தது. ஏனென்றால், கிட்டத்தட்ட எல்லா மருந்துகளும் ஐரோப்பாவிலிருந்தே இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. ஆனாலும், பிரிட்டிஷாரால் மேலாண்மை செய்யப்பட்டு, சென்னை, பம்பாய், கல்கத்தாவில் மிகக் குறைந்த அளவு மருந்து தயாரிக்கப்பட்டது. ஆக, 19ஆம் நூற்றாண்டுவரை எந்த மருந்துத் தயாரிக்க முனைந்தாலும் அதனை ஏகாதிபத்திய அரசு ஆதரிக்காது, ஒட்டுமொத்தமாகத் தடுத்து நிறுத்தியது.

சுதேசி மொழியில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட மருத்துவக் கல்லூரி ஆங்கிலமொழி வழிக் கல்லூரிகளுக்கு

முதலிடம் கொடுத்து அதற்கான தேவையை அதிகரித்ததன் விளைவாக சுதேசி மொழிக் கல்லூரிகளை ஒவ்வொன்றாக, காலனி அரசு மூடியது. இதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்க அல்லது சுதேசி மருத்துவத்தை மொழிபெயர்த்துக் கொடுக்க, படித்த இந்திய மக்கள் ஜப்பானியரைப்போல் முன்வரவில்லை. இது அவர்கள் தங்கள் கலாச்சாரத்தின் பேரில் கொண்ட பிடிப்பின்மையைக் காட்டியது.

மேலும் இந்தியாவில் ஆட்சி செய்த அரசர்களும், ஹைதராபாத் அரசரைத் தவிர மருத்துவக் கல்வி அளிக்க முன்வரவில்லை. காலனி அரசு எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியைக் கூட இவ்வரசர்கள் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் இவ்வரசர்கள் தேவையான பிரிட்டிஷ் மருத்துவர்களைத் தங்களுக்குத் தேவைக்குத் தகுந்தபடி வைத்துக்கொண்டு, மக்களைப் பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. இது 1920இல் பிரஜா மண்டல் இயக்கம் தொடங்கும்வரை தொடர்ந்தது.

பிரிட்டிஷார் இந்தியர்களை விஞ்ஞானத்தில் மற்றும் மருத்துவத்தில் உலகில் நடைபெறும் விஞ்ஞான மாற்றங்களுக்கும் ஆய்வுகளுக்கும் உட்படாது இருக்க புறந்தள்ளியே வைத்தனர். ஆகவே, கல்வி மற்றும் ஆய்வில் இந்தியப் பல்கலைக்கழகங்கள் சிறப்பான முறையில் தனித்து நின்றே தன் பணிகளை மேற்கொள்ள முனைந்தன.

அஞ்சலி

இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் முன்னாள் மாநிலப் பொருளாளராகவும், மாநில நிர்வாகக்குழு உறுப்பினராகவும், சென்னை மாவட்டச் செயலாளராகவும் அர்ப்பணிப்போடு செயல்பட்டவர்.

அகில இந்திய ஸ்டாண்டர்டு சார்டர்டு வங்கி ஊழியர் சங்கப் பொதுச் செயலாளராகப் பணியாற்றியவர்.

95 வயதில் மறைந்த தோழர் தாலுத் அவர்களுக்கு 'நியூ செஞ்சுரியின் உங்கள் நூலகம்' ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

ஈரோடு புத்தகக் கண்காட்சியில் பாமாவின் இரண்டு நூல்கள் என்.சி.பி.எச். வெளியீடாக...

தலித் பெண் குழந்தைகளின் விளையாட்டு, சடங்குகள், வாழ்க்கை முறை, திருவிழாக்கள், பொழுது போக்கு, குருட்டு நம்பிக்கைகள், பேய் பிடித்து ஆடுதல், பெண்களின் இழிநிலை, மணமுறிவு, தலித் மக்கள் மீதான ஊர்சாதி மக்களின் அடக்குமுறைகள், தலித் இனப் பெருமைகள் போன்ற அச்ச-அசலான வாழ்வனுபவங்கள் வாசகர் கண்முன் சித்திரங்களாக விரிகின்றன.

இந்நாவல் தலித் இனத்தின் எழுச்சிக் குமுறல். தலித் மக்கள் வாழ்ந்த பொருளாதார, கலாச்சார, சமூகச் சூழலிலிருந்து பெற்ற அனுபவங்களை ஆய்வுக்கு உட்படுத்தி எழுச்சிமிக்க தலித் கலகப் பண்பாட்டிற்கு வாசகர்களை இட்டுச் செல்கிறது 'இச்சங்கீத'

₹ 110/-

பிறப்பு, வளர்ப்பு, வாழ்ந்த விதம்
இவை பற்றிக் கூறுவதன்வழி
தனது தலித் இனத்தின் வரலாற்றையே
படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார் நூலாசிரியர்.

சமுதாயமும் சமயமும் சாதீவெறி வளர்த்து
சொல்லொண்ணாகக் கொடுமைகளைச் சாதித்து
வந்தது உண்மையென்றாலும், அதன் மத்தியிலும்
உயிரோட்டத்தோடு, தன்மான உணர்வோடு,

இன எழுச்சியோடு தலைநிமிர்ந்து நின்று
எதிர் நீச்சல் போடுவோம் என்ற உள்ளத்து உறுதி
நூலின் ஒவ்வொரு ஏட்டிலும் குதீத்தெழுக்கின்றது.

₹ 110/-

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு தனித்தன்மை

சி.ஆர். ரவீந்திரன்

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் புதிய மலர்ச்சியைத் தோற்றுவித்தவர் மகாகவி பாரதி. தனது புதிய தமிழின் வாயிலாக உள்ளடக்கத்திலும், உருவத்திலும், வெளிப்பாட்டிலும் புரட்சிகரமான மாற்றங்களை நிகழ்த்தியவர் அவர். அவருடைய தாக்கங்கள் தமிழ் மொழியைப் புதுப்பித்து, கவிதை, கட்டுரை கதை, வடிவங்களில் வியக்கத் தகுந்த மாற்றங்களைத் தோற்றுவித்தன.

அவருடைய படைப்புக்களின் வாயிலாக, அன்றைய சமுதாய, பொருளாதார, அரசியல், கலை, இலக்கியம் போன்றவற்றின் சமகால நிலைமைகளை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. அவருடைய வாழ்க்கை பற்றிய கண்ணோட்டத்தை முன்வைத்துத் தமிழ் மொழியில் உன்னதமான இலக்கியப் படைப்பாளிகள் தோன்றி வளர்ந்தார்கள். அவர்களில் முதன்மையானவர்கள் ‘மணிக்கொடி’ எழுத்தாளர்கள். பாரதியின் சீடரான வ.ரா அவர்களின் தொடர்ச்சியான முயற்சியால் அவர்கள் உருவானார்கள். அவர்களில் குறிப்பிடத்தகுந்தவர் சொ.விருத்தாசலம் என்னும் புதுமைப்பித்தன். இவரும் தமிழ் இலக்கியத்தில் மாறுபட்ட கண்ணோட்டத்தில் பல புதுமைகளைச் செய்தவர்.

இவரது நண்பரான இலக்கிய மேதை தொ.மு.சி.ரகுநாதன் இவரைப் பற்றிய ஒரு தனி வரலாற்று நூலையே எழுதி இவரது தனித் தன்மையை உள்ளும், புறமுமாக வெளிப்படுத்தி உள்ளார். புதுமைப்பித்தனைத் திறனாய்வு செய்பவர்கள் தொடர்ந்து இந்த வரலாற்றைப் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். அவர் புதுமைப் பித்தனைப் பற்றிய தனித்தன்மையை தெளிவாக இப்படிக் குறிப்பிடுகிறார்: “புதுமைப்பித்தன் தமிழ்நாட்டின் சிறந்த கதாசிரியர். எனினும் தமது மேதமையைத் தமிழ்நாடு உணரச் சக்தியற்றுக் கிடக்கிறதே என்ற ஏக்கம் புதுமைப் பித்தனுக்கு இருந்ததுண்டு. ஆனால், இன்று அவரது மறைவுக்குப் பின் தமிழ்நாடு அவரைப் போற்றிப் புகழ்கின்றது. விழாக் கொண்டாடுகிறது. உண்மையிலேயே அவரது மேதமையைத் தமிழ்நாடு உணர்ந்து கொண்டுவிட்டது என்று நாம் நம்பினால் புதுமைப் பித்தன் கூறிய மாதிரி அவர் ஆயிரம் வருடகாலம் பிந்திப் பிறந்தவர் அல்ல. ஐந்து வருடகாலமே பிந்திப் பிறந்துவிட்டார் என்று சொல்லக்கூடும்.”

“புதுமைப்பித்தன் இருபதாம் நூற்றாண்டின் தமிழ் இலக்கிய உலகிலே ஒரு தனி ஜாதி; தனி ஜோதி.”

இதை மிகத் தெளிவாகவே தனது, ‘புதுமைப் பித்தன் வரலாறு’ என்ற நூலில் தொழ.சி.ரகுநாதன் நிறுவுகிறார். “ஒரு முறை நான் அவரிடம், ‘பிரம்ம ராட்சஸ்’ என்ற கதையைப் பற்றிப் பேசினேன். “அந்தக் கதையில் என்னதான் சொல்ல விரும்புகிறீர்கள்; அதில் என்னவோ ஏழு சஞ்சிகளைப் பற்றி வேறு சொல்கிறீர்கள் எதுவும் புரியவில்லையே” என்று ஆரம்பித்தேன், முதலில் அவர் அந்தச் சஞ்சிகளை என்னவென்று விளக்கவே தொடங்கிவிட்டார். “இந்த விளையாட்டெல்லாம் வேண்டாம். அந்தக் கதையை ஏன் எழுதினீர்கள்? நோக்கம் என்ன?” என்று நேராகவே கேட்டேன். உடனே அவர் சரசர வென்று சிரித்தார். பிறகு சொன்னார். “பச்சையாகச் சொல்லட்டுமா? வார்த்தைகளை வைத்துக்கொண்டு வாசகனைப் பயங்காட்டி மிரட்ட முடியும் என்பதற்காகவே அதனை எழுதினேன். படித்தால் பயமாக இருக்கிறதல்லவா?” என்று கூறி முடித்துவிட்டார் அவர்.

அந்தக் கதையில் உள்ள ‘பிரம்மராட்சஸ்’ என்ற குறியீட்டை முன்வைத்து ராஜ்கௌதமன், தற்போது “புதுமைப்பித்தன் என்னும் பிரம்மராட்சஸ்” என்ற ஒரு திறனாய்வு நூலைச் சிறப்பாக எழுதியுள்ளார். அதற்கான அடிப்படையையும் இவர் தெளிவுபடுத்துகிறார்.

“புதுமைப்பித்தன் சிந்தனையைக் கலையாக்கும் கலைஞன்.” கலைப்படையு அவரது சிந்தனை - கற்பனையின் பிழிவு மேலோட்டமாக வாழ்க்கையைப் பார்த்து, நடக்கின்ற எதார்த்தத்தை இலக்கியப் படைப்பில் அவர் பிரதிபலிக்கவில்லை. அறிவு இகந்த விளிம்பில் தம்மை நிறுத்திக்கொண்டு அறிவாரந்ததாகச் சொல்லப்படுகின்ற எதார்த்த வாழ்க்கையை அவதானிக்க முயன்றுள்ளார். இதனால் தான் இவர் கதைகளில் வேதாளம் பேசுகிறது, கல்லுக்கு உயிர்வந்து மீண்டும் கல்லாகிறது, மூட்டைப்பூச்சிகள் சாம்ராஜ்யம் நடத்துகின்றன. கடவுள் கந்தசாமிப்பிள்ளை வீட்டுக்கு அதிதியாக வருகிறார். வாதலூராரின் வேதனை வைகைப் பெரு வெள்ளமாகக் கரைபுரண்டு ஓடுகிறது. கிழவியுடன் எமன் தோற்றுப் போகிறான். அந்தக் காலத்தில் புதுமைப்பித்தனைத் தவிர வேறு எந்தப் படைப்பாளியிடமும் இந்த விதமான ‘அபத்த’ அம்சங்களைப் பெரிதும் காண இயலாது.

“அறிவால் சிக்குண்ட அறிவிகந்த அம்சங்களைக் கொண்ட இந்த மனித இன வாழ்க்கையை எப்படித் தாக்குப் பிடிப்பது, எப்படி அணுகினால் மனதில் காயம்படாது என்பதைப் புதுமைப்பித்தன் எப்படியோ தெரிந்து வைத்துள்ளார். அவருடைய கதைகளில் இந்த உபாயத்தை உணர முடியும். புதுமைப்பித்தன் படைப்புக்களை இப்போது வாசிக்கிறபோது இந்த

விஷயம் புலப்படுகிறது. 1970களின் தொடக்கத்தில் வாசித்தபோது இது புலப்படவில்லை. பிரதி அதேதான். ஆனால், புலப்பாடு வேறாகிவிட்டது. ‘புதுமைப்பித்தன் எனும் பிரம்மராட்சஸ்’ என்ற இந்நூலை எழுத இதுதான் காரணம். புதுமைப் பித்தன் படைப்புக்களைப் பொறுத்தவரை ஒரு விமர்சகனாக இருப்பதைவிட ஒரு வாசகனாக இருப்பதே சந்தோசமாக இருக்கிறது. எனது ‘அறம் அதிகாரம்’ (அக்டோபர் 1997) என்ற நூலுக்குப் பிறகு வெளிவரும் இந்நூல் புதுமைப்பித்தனைப் பற்றிய புதிய அறுதி உண்மைகளைப் பற்றியோ, புதுமைப் பித்தனின் இன்னொரு முகத்தைப் பற்றியோ பேசவில்லை. புதுமைப்பித்தனின் வாசகன் என்ற நிலையில் அவர் படைப்பினூடாகப் பயணம் செய்கிறபோது எதிர்பாராமல் எனக்குள்ளே எங்கோ ஒரு மூலையில் ஒரு புதுமைப்பித்தன் நிழலாடுவதை உணர முடிந்தது. அந்த நிழலை நெருங்கும் ஒரு முயற்சியாக இந்த நூலைக் கருதுகிறேன்!”

தனது ஆழ்ந்த விருப்பத்தையும், ஈடுபாட்டையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு நேர்மையாக இந்த நூலில் புதுமைப்பித்தனை அடையாளப்படுத்துகிறார் ராஜ் கௌதமன்: “இந்த நூலின் ஆக்கம் பற்றிச் சில வார்த்தைகள், பதினொரு தலைப்புகளில் புதுமைப் பித்தனின் சிந்தனை, படைப்பு அம்சம் ஆகியவை விவாதிக்கப்பட்டுள்ளன.”

அதே சமயத்தில் புதுமைப்பித்தன் தன்னுடைய படைப்புக்களைக் குறித்துச் சொன்ன கருத்தையும் முன்வைக்கிறார். “வேதாந்திகள் கைக்குள் சிக்காத கடவுள் மாதிரிதான் நான் பிறப்பித்து விட்டவைகளும். அவை உங்களுடைய அளவுகோல்களுக்குள் அடங்கா திருந்தால் நானும் பொறுப்பாளியல்ல. நான் பிறப்பித்து விளையாட விட்டுள்ள ஜீவராசிகளும் பொறுப்பாளி அல்ல; உங்கள் அளவுகோல்களைத் தான் என் கதைகளின் அருகில் வைத்து அளந்து பார்த்துக் கொள்கிறீர்கள் என்று உங்களுக்குச் சொல்லிவிட விரும்புகிறேன்.”

தொடர்ந்து, ராஜ் கௌதமன் புதுமைப்பித்தனின் தனித்தன்மையை அடையாளப்படுத்துகிறார்: புதுமைப் பித்தன் எந்தக் கட்சிக்குள்ளும் மாட்டிக் கொள்ளாதவர். அவருடைய ஆதார சிந்தனை இதுதான். அவர் காலத்திய ஏகாதிபத்திய வல்லாண்மைக் கருத்துக்கள், சோசலிசக் கருத்துக்கள், கலை, இலக்கியம் பற்றிய புதிய விமர்சனக் கருத்துக்கள், ஏக தேசியம் பேசிய இந்துத்துவக் கருத்துக்கள், பெரியாரின், காந்தியின் கருத்துக்கள், ஆசார சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள், சித்தர் மரபில் வந்த சிந்தனைகள், சைவ வேளாளத் தாக்கங்கள், கீழை - மேலை நாத்திகக் கருத்துக்கள் ஆகிய அனைத்தும் அவரை வெவ்வேறு அளவுகளில் பாதித்தன. ஆனால்,

இவை எவற்றிலும் ஆற அமரத் தங்கிக் கூடாரம் போட்டுக் கோசம் போடவில்லை.” இதை மேலும் அவர் தெளிவுபடுத்துகிறார். “ஏனெனில், மனிதர்கள் வாழும் வாழ்க்கை மேற்கூறிய கருத்துக்களின் தர்க்கப்படி நடப்பதில்லை என்பதைப் பதுமைப் பித்தன் உணர்ந்து கொண்டவர். சராசரி மனிதனை இயக்குவதில் மேற்படி அறிவுசார் விசயங்களைவிட, மனம், நம்பிக்கை சார்ந்த விசயங்களே முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றன. இதனால், தவறுகளும், பலவீனங்களும், பிரமைகளும் மனித இருத்தலுக்கான தர்க்கம் கடந்த காரணிகளாக இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்தப் பிரதேசத்தில் புதுமைப்பித்தன் அவ்வப்போது இளைப்பாறியிருக்கிறார். அவருடைய படைப்புக்கள் இந்தப் பிரதேசத்தில் அடித்தளம் கொண்டிருக்கின்றன.”

இவருடைய இந்தக் கருத்தைப் போலவே, தொ.மு.சி.ரகுநாதன் தன்னுடைய வரலாற்று நூலில் குறிப்பிடுவது நினைவுகூரத் தகுந்ததாக உள்ளது. “நான் அவரோடு பழகிய காலத்தில், அவர் சமூக அக்கறைகளைப் பற்றிப் பிரமாதமாகக் கவலை கொண்டார் என்றோ அவை பற்றிச் சிந்தித்தார் என்றோ சொல்ல முடியாது. ஆனால், சமூகத்தில் காணும் சிறுமைகளைக் கண்டு வருந்தும், மனம் குமையும், சினந்து சீறும் குணம் அவருக்கு என்றும் இருந்தது. ஆனால், இந்த உணர்வு பெரும்பாலும் மனப் புழுக்கத்துடனேயே நின்றுவிட்டது எனலாம்.”

தனது நூலில் ராஜ் கௌதமன் தன்னுடைய கலை இலக்கியக் கண்ணோட்டத்தைத் தொடக்கத்திலேயே தெளிவுபடுத்துகிறார். “பொதுவாகக் கலை, இலக்கியம், சிறுகதை, கவிதை பற்றிய எண்ணங்கள் படைப்பின் சூட்சுமம்; அறிவியலுக்கும் கலை, இலக்கியத்திற்கும் மற்றும் வாழ்க்கைக்கும், கலை, இலக்கியத்திற்கும் உள்ள உறவுகள், நடைமுறை உண்மைக்கும் கலை, இலக்கியத்திற்கும் உள்ள உறவு, நாகரிகம், அறுதி உண்மை, கொள்கை பற்றிய மதிப்பீடுகள் மற்றும் கொள்கைக்கும், மாந்தர்க்கும் உள்ள உறவு பற்றியவையாகும்”

முதலில், நவீன கலை, இலக்கியம் பற்றிப் புதுமைப்பித்தன் எழுதியவற்றை அறிவதற்குமுன், அவர் காலத்திற்கு முன் இலக்கியத்தரம் பற்றி நிலவிய மரபான கருத்துக்களைச் சுருக்கமாக முன்வைக்கிறார். இது, விமர்சகரின் வரலாற்று உணர்வை இனம் காட்டுகிறது.

தமிழகத்தில், நவீன இலக்கியம் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தொடங்கிய சூழலைக் குறிப்பிடுகிறார். நவீன நாவல் இலக்கியம் குறித்து பி.ஆர்.ராஜமையர் மற்றும் அ.மாதவையா ஆகியோரின் புரிதலைப் புலப்படுத்துகிறார்.

சிறுகதை வடிவத்தின் முன்னோடி வ.வே.சு. ஐயர்தான் என்பதை இவர் நிறுவுகிறார். தாசூரின் இலக்கியத் தாக்கத்தை எடுத்துக்காட்டுகளுடன் விளக்குகிறார். “கருத்துலகும், படைப்புலகும் ஒத்திசைவாக இயங்கும் ஒரு படைப்பாளியைத் தமிழில் காண்பது அபூர்வம். இவரைப் பற்றி எழுத்தாளரது எழுத்தாளர் என்று ஜி.நாகராஜன் என்ற மற்றொரு அபூர்வமான படைப்பாளி குறிப்பிடுவது வெறும் பாராட்டுரையல்ல. அதுதான் உண்மை” என்ற கருத்தை இங்கு ராஜ் கௌதமன் நிறுவுகிறார்.

அதன்பிறகு, புதுமைப்பித்தனும் சக எழுத்தாளர்களும் என்ற வகையில் ஓர் ஒப்பாய்வை நிகழ்த்திக் காட்டுகிறார். இவருடைய சக எழுத்தாளர்களான கு.ப.ரா, பி.எஸ்.ராமையா, மௌனி, சிதம்பரசுப்பிரமணியம், பிச்சமுர்த்தி, க.நா.சுப்ரமணியம், சி.சு.செல்லப்பா போன்ற இலக்கியப் படைப்பாளிகளைக் குறிப்பிட்டு இவருடைய தனித்தன்மையை விளக்குகிறார். மணிக்கொடி, கலைமகள் போன்ற இலக்கிய இதழ்களின் பங்களிப்பைக் குறிப்பிடுகிறார்.

கால இடைவெளி இருந்தபோதும் பாரதியோடு புதுமைப்பித்தனை ஒப்பிடுகிறார். “பாரதியோடு, புதுமைப்பித்தன் ஒத்துப்போகும் இடமும் உண்டு. முரண்படும் இடமும் உண்டு” என்று தகுந்த எடுத்துக்காட்டுக்களுடன் விளக்குகிறார்.

புதுமைப்பித்தன் எனும் பிரம்மராஷ்ட்ஸ்
ராஜ் கௌதமன்

வெளியீடு: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்
அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098.

₹ 160/-

போன் : 044-26359906

தமிழ் இலக்கியத்தில் இரண்டு வகையான போக்குகள் தோன்றி வளர்ந்த விதத்தை விளக்கும் ராஜ் கௌதமன் தன்னுடைய முடிவைத் தெளிவு படுத்துகிறார்:

“ஒரே காலத்தில் முனைப்போடு எழுத்தில் ஈடுபட்ட புதுமைப்பித்தனையும், கல்கியையும், தனிமனிதர்கள் என்பதற்கும் அப்பால், நவீன எழுத்தில் இரண்டு பரிணாமங்களைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்த இரு போக்குகளாகக் கொள்ளவேண்டும்.”

அடுத்து, ‘சைவ (வேளாள) மரபுக் கூறுகள்’ புதுமைப்பித்தனின் படைப்புக்களில் வெளிப்பட்டுள்ள தன்மைகளை இவர் ஆய்வு செய்கிறார்: “புதுமைப் பித்தன் சைவ - வேளாள - இந்துப் பெருமரபில் ஊறியவர் என்பதை, புறச் சமயங்களான கிறிஸ்துவம், இசுலாம், சமண - பௌத்தம் பற்றி அவர் எழுதிய கருத்துக்கள் வழியாகவும் அறிய முடியும்.”

சமயம் குறித்த புதுமைப்பித்தனின் கண்ணோட்டத்தை வாழ்வியலோடு ஒப்பிட்டு விளக்கிய ராஜ் கௌதமன் அதைக் குறித்த தனது முடிவான கருத்தை முன்வைக்கிறார்: “தர்க்கத்தின் வறட்டுத் தனமான ஆதிக்கம் கொண்டவையாக ஜைன - பௌத்த மதங்களைக் கொள்கை அடிப்படையில் விமர்சித்துள்ளார். சைவ மதத்தின் பக்தி எழுச்சிக் காலத்து உணர்ச்சிகளும், பாவங்களும் ததும்பிய கலை வடிவங்களை ரசித்துத் தமது சொந்தப் படைப்பு முயற்சிக்குரிய உத்வேகத்தைப் பெற்றவர் புதுமைப்பித்தன் என்பதை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும்.”

இதைப் போலவே, இசுலாமிய, கிறிஸ்துவ மதங்களின் கருத்துக்களைப் புதுமைப்பித்தன் ஆய்வு செய்துள்ளார். அவை பரவிய முறைகளையும் மதமாற்ற முயற்சிகளையும் புறக்கணித்தார். அதற்குக் காரணமாக இருந்த ஏகாதிபத்திய ஆட்சி முறையை புதுமைப்பித்தன் புறக்கணித்தார். அதைக் குறித்த கருத்தை விமர்சகர் இவ்வாறு குறிப்பிடு கிறார்: “மாற்றம், இயக்கம், உரிமைப் போராட்டம், சீர்திருத்தம் ஆகியவற்றிற்குப் பல சந்தர்ப்பங்களில் போதிய ஊக்கமோ, ஆர்வமோ காட்டாத புதுமைப் பித்தன் ஏகாதிபத்தியத்தின் செருக்கையும், அசட்டுத் தனங்களையும், உண்மைக்கும் அறிவுக்கும் மொத்த உரிமைகோரும் அதன் ஏகபோகத்தையும் தமது கதைகள் சிலவற்றில் கேள்விக்கு உட்படுத்தித் திகைக்க வைத்துள்ளார்.”

வாழ்வியல் பற்றிய புதுமைப்பித்தனின் மதிப்பீடு களை அவருடைய படைப்புக்களில் வெளிப்படும் தன்மைகளைக் குறித்து ராஜ் கௌதமன் தனது கருத்தை முன்வைக்கிறார்:

“புதுமைப்பித்தன் தமது கதைகளில் செய்துள்ள கிண்டல்கள் சும்மா விகடத்துக்காக இல்லை. என்பதைக் கூர்ந்து பார்த்தால் உணரலாம். அவருடைய விமர்சனங்கள் எல்லாமே பெரிதும் எள்ளல், அங்கதம், பகடி, நக்கல் வடிவங்களில் வெளிப் படுவதாகக் கொள்ளலாம். அவருடைய கதைகளில் அவர் வைக்கும் சிந்தனைப் பூர்வமான விமர்சனக் கருத்துக்களின் பச்சையான இருப்பினை இந்த எள்ளல், அங்கதச் சுவைகள் மறைத்துவிடுகின்றன.”

கலைக் கண்ணோட்டத்தில் புதுமைப்பித்தனின் ‘முரண்பார்வைகள்’ எப்படியெல்லாம் வடிவம் பெறுகின்றன என்பதையும் விளக்குகிறார்: “முரண்பார்வை என்றால் கருத்துக்களையும், உணர்ச்சிகளையும், பொருட்களையும் பாத்திரங்களையும், சம்பவங்களையும் வேறுபட்ட முரண்களாகக் காண்பதாகும், புதுமைப்பித்தனின் கதைகளில் இந்தப் பார்வை முழுமையாக இயங்குகிறது.

தொடர்ந்து புதுமைப்பித்தன் எவ்வாறு தனது கண்ணோட்டத்தில் ‘மறுபடைப்புக்களை’ உருவாக்கு கிறார் என்பதையும் விமர்சகர் விவரிக்கிறார். “புதுமைப்பித்தன் பழைய - புராண - இதிகாச இலக்கியத் தகவல்கள், மாந்தர், நிகழ்ச்சிகளை நவீனச் சிறுகதைகளாக மறுபடைப்புச் செய்கிறபோது, அவற்றைப் பகுத்தறிவு, தர்க்க அறிவு ஆகியவற்றின் முழுக்கட்டுப்பாட்டுக்குள் அடங்கிவிடாதவாறு பார்த்துக்கொள்கிறார். பௌராணிக கற்பனைகளோடு நவீனத்துவ கற்பனைகளைக் கலாபூர்வமாக உரையாடச் செய்கிறார். அறிவும், சிந்தனையும் சற்று அடக்கி, கற்பனையும், ரசனையும் மேலெழச் செய்கிறார். அன்றைய மறுமலர்ச்சிக் காலத்தின் பகுத்தறிவின் உத்வேகத்தில் அவருடைய மறுபடைப்புக்கள் தோன்றினாலும், இவை பகுத்தறிவின் முழு ஆதிக்கத்துக்குள் அகப்பட்டுக் கொள்ளவில்லை என்பதுதான் புதுமைப்பித்தனின் ‘சிருஷ்டி ரகசியம்.’

மேலும், புதுமைப்பித்தனின் கதை சொல்லும் முறைகள் சிலவற்றைப் பற்றி இவர் தனது கணிப்பை முன்வைக்கிறார். “மிகக் காத்திரமான சிந்தனை கொண்ட புதுமைப்பித்தன், சிறுகதைகளைப் படைத்தபோது அச்சிந்தனையைக் கதை சொல்லும் முறைகள் மூலம் அடங்கச் செய்துள்ளார். சிந்தனையைச் சிறுகதையாக்குவதில் அவர்காலத்தில் அவருக்கு ஈடு இணை அவரேதான்”

பத்தொன்பதாவது நூற்றாண்டு இறுதியிலும், இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் இந்திய தேசிய காங்கிரஸில் ஆசார சீர்திருத்தங்களை ஆதரிக்கும் பிரிவும், எதிர்க்கும் பிரிவும் அவ்வப்போது மோதிக் கொண்டன. அந்தச் சூழலில் தனது படைப்புக்களை உருவாக்கிய புதுமைப்பித்தன் எடுத்துக் கொண்டது ஆசாரச் சீர்திருத்தப் பிரச்சினைதான் என்றாலும்,

அதற்கு அப்பாலும் செல்லுகிறார். கட்டுரை ஒன்றில் இலக்கியம், எதார்த்த உலகம் பற்றி எழுதும்போது, தர்மமானது இலக்கியத்தில்தான் வெற்றி பெறுவதாகக் காட்டமுடியும். எதார்த்த உலகத்தில் அல்ல என்று குறிப்பிடுகிறார்.

தலித்துக்களைப் பற்றிய தனது படைப்புக்களில் புதுமைப்பித்தனின் தனித் தன்மையை ராஜ் கௌதமன் இப்படி மதிப்பீடு செய்கிறார்: “தலித்துக்கள் பற்றிப் படைத்த தலித் அல்லாத படைப்பாளிகளில் புதுமைப்பித்தன் குறிப்பிடத்தக்கவர். பாதித்தவர்களைப் பற்றி எழுதும்போது செய்த நையாண்டித் தனங்களைப் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் துயரங்கள், இழிவுகள் பற்றி எழுதும்போது செய்திருப்பது புதுமைப்பித்தனின் தனிப்பாணி என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.”

கடைசியாக, புதுமைப்பித்தன் எழுதிய “அன்னை இட்ட தீ” நாவல் குறித்து தனது மதிப்பீடுகளை ராஜ் கௌதமன் முன்வைத்து விளக்குகிறார்: அதன் சிறப்பான அம்சங்களையும் அடையாளப்படுத்துகிறார். ‘அன்னை இட்ட தீ’ என்ற நூலில் இதுவரை வெளிவராத புதுமைப்பித்தனின் ஒருசில கதைகள், இரண்டு அதிகாரங்களோடு பூர்த்தி பெறாத அவரது ‘அன்னை இட்ட தீ’ என்ற நாவல் மற்றும் கட்டுரைகள், மதிப்புரைகள், கடிதங்கள், விவாதங்கள் ஆகியவை சிறந்தமுறையில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.”

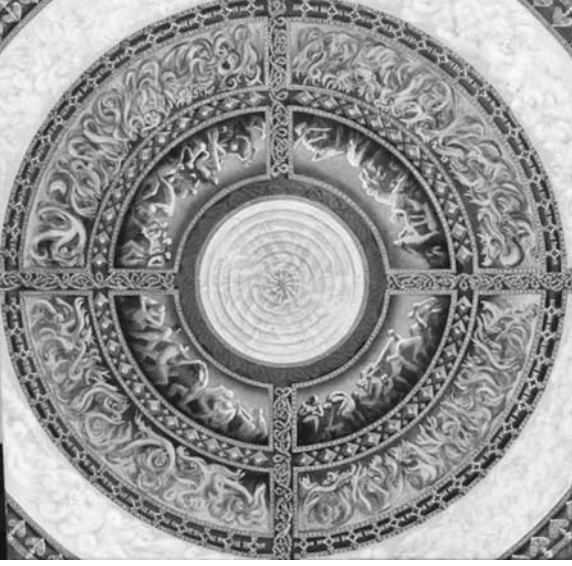
தொடர்ந்து, ராஜ் கௌதமன் இந்த நூலின் சிறப்பைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். “அன்னை இட்ட தீ தொகுப்பில் உள்ளவை, புதுமைப்பித்தனின் அறியப்படாத முகத்தை அறிந்து கொள்ளவும், அவருடைய கருத்தியல் என அறியப்பட்டதை அவருடைய படைப்புக்கள் வழியாக வரையறை செய்யவும் உதவுகின்றன.”

‘புதுமைப்பித்தன் எனும் பிரம்மராசுபு’ என்ற ஆய்வு நூலை ஆழ்ந்த ஈடுபாட்டுடன் ராஜ் கௌதமன் வடிவமைத்திருக்கிறார். தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் புதிய பரிமாணங்களை உருவாக்கிய புதுமைப்பித்தனை ஆழமாகப் புரிந்து கொள்ள உதவும் இந்த நூல் திறனாய்வு முறைக்க ஓர் எடுத்துக்காட்டாக உள்ளது. புதுமைப்பித்தனின் தனித் தன்மைக்குள் அடங்கியுள்ள மாறுபட்ட பரிமாணங்களை விருப்பு வெறுப்பு இல்லாமல் விரிவாகவும், ஆழமாகவும் இனம் கண்டு அடையாளப்படுத்துகிறார். இது ஒரு சிறந்த ஆய்வு நூல் என்று உறுதியாகக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லலாம்.

தனது இலக்கியப் படைப்பு முயற்சியைக் குறித்து புதுமைப்பித்தன் தனது முன்னுரை ஒன்றில் குறிப்பிட்டது நினைவுக்கு வருகிறது. “வாழையடி வாழையாக வரும் எவனோ ஒரு ரசிகனுக்காக நான் எழுதுகிறேன்.” அந்த வாசகன் புதுமைப்பித்தனைத் தெளிவாகவும் ஆழமாகவும் புரிந்துகொள்ள இந்த நூல் உதவும். ●

கோவை கொங்கு நாடு கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரியில் வீடியோ காண்ஃப்ரன்சிங், ஒளி படத்துடன் பாடம் மற்றும் மின்னணு பாடக் குறிப்புகளை உருவாக்குவது குறித்த ஒரு நாள் பயிற்சி பட்டறை 3-07-2019 அன்று நடைபெற்றது. கல்லூரி முதல்வர் டாக்டர் லட்சுமணசாமி துவங்கி வைத்தார். உள்தர உறுதி மைய ஒருங்கிணைப்பாளர் டாக்டர் சுஜாதா, நூலகர் மற்றும் தலைவர் டாக்டர் ஆர். செந்தில்குமார் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.

உலகாயதம்

தமிழக

மெய்யியல்

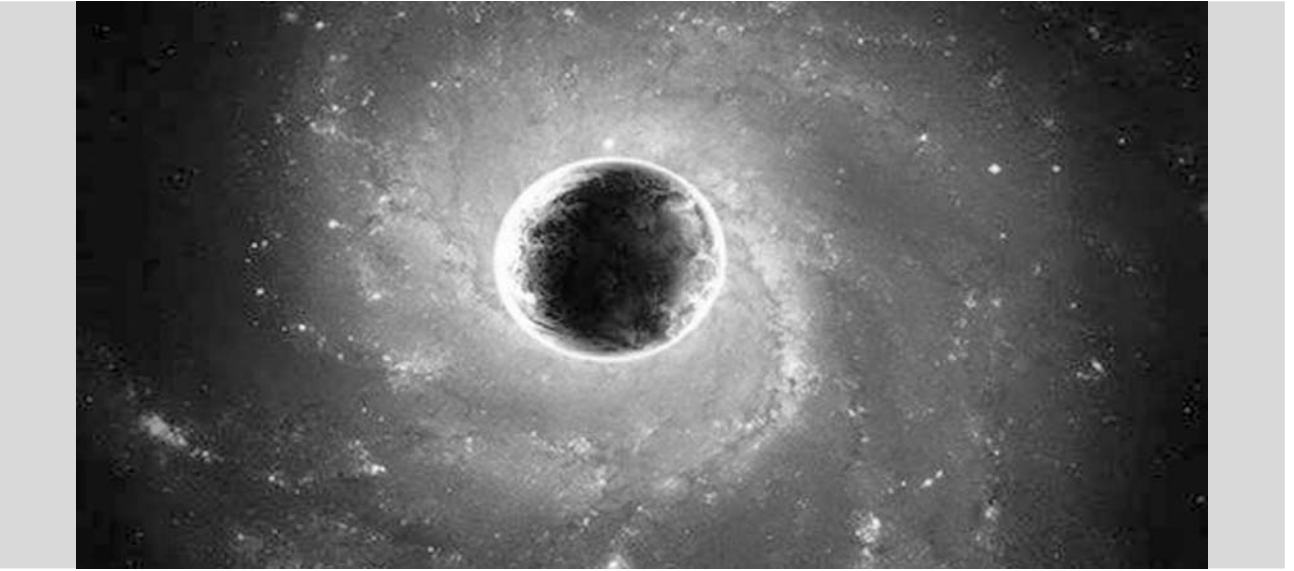
முப்பால்மணி

ஈங்க காலத்தில் பூதப்பொருள்கள் தரும் அறிவை அறிவதற்குக் கண்ணின் காட்சி அறிவும், கேள்வி அறிவும் முன்னிலை வகித்தன. தமிழகச் சிந்தனை வரலாற்றில் படைப்புக் கடவுள் தோற்றம் பெற்றது. அனைத்தும் அதனிடம் இருந்து வந்து, இறுதியில் அதனிடமே போய் அணையும் (கலி: 119, 129) என்ற சிந்தனை வலுப்பெற்றது. இதனால், அனுமானம் வலுக் கண்டது. கண்ணால் நேரடியாகக் காணாமல், சிந்தனையிலேயே முடிவு செய்து கொள்வது ஓர் அளவையாக வகுக்கப்பட்டது. கண்ணால் காணாமலே எப்படி முடிவுசெய்ய இயலும் என்னும் கருத்தியல் கொண்ட பெருமக்கள் கோப்பெருஞ் சோழனுக்கு உடனாக வடக்கிருந்தனர் (புறம்: 216). அந்தப் பெருமக்களது கருத்தியலானது உலகாயதம். அன்று நூல்கள் எழுதப்பட்டு விளங்கின. உலகநூல் என நாலடியார் சுட்டியது (140).

உருவம் இல்லாத கடவுள் உருவம் உள்ள பொருள்களைப் படைக்கிறது. உருவம் உள்ள கடவுள் உருவம் உள்ள பொருள்களைப் படைக்கிறது. வினையின் நீங்கியோர், உலகத்து உச்சியில் இன்பம் காண்பர். பூதப் பொருள்களால் ஆனது இந்த உலகம் என்ற கருத்தியல்களைச் சாத்தனாரது மணிமேகலை காவியம் உரைத்தது (21:92-102). மேலும், சாத்தனார் காணப்படும் தோற்றத்தில் பஞ்சவித கற்பனைகள் இருப்பதாலேயே அது பொருள் ஆகின்றது. அவை தேசம், பெயர், சாதி, குணம், தொழில் என்பன எனவும் தமது கருத்தியலைக் கூட்டிக் கொண்டார் (27:23, 29: 49-51). இவை ஐந்தும் கி.மு. 600 முதல் கி.பி. 450 வரையான தமிழகச் சிந்தனையின் குவிமையம். அடுத்து வந்த பக்திக் காலத்தின் விரிமையம். அப்போது உருவம் அற்ற கடவுளானது யூதர், கிரேக்கர், அரபுக்கள் அடங்கிய யவனரால் போற்றப்பட்டது. அவெச்சாண்டிரியா நகரத்து

பிலோ, கிரேக்கத்துப் பிளாட்டினஸ் உருவம் இல்லாத கடவுளை உணர்ந்த ஞானிகள் வாழ்ந்த காலம் அது. உலகப் பொருள்கள், உயிர்கள் அந்தக் கடவுளிடம் இருந்து வந்து மீண்டும் அதனையே அடைகின்றன என்று உரைத்தனர் (Philo of Alexandria. David Winston. Paulist Press Newyork 1981. The Neoplatonists Thomas Wittaker Cambridge 1901). இது யவனரது மெய்யியல்.

இந்த உலகமானது பூதப் பொருள்களால் ஆனது என்று உலகாயதம் உரைத்தது. இதனை நீலகேசி விவரித்தது. மண், நீர், தீ, காற்று மற்றும் ஆகாயம் பூதப் பொருள்களால் உடலும், உயிரும் பொருள்களும் ஆகி உள்ளன. உடலின் குணம் உயிர். பிரிக்க இயலாதவை. பொருள், குணம், தொழில் ஒருங்கு இணைந்தவை. குணம் - குணி என்றால் இரண்டும் தனித்தனி என ஆகிவிடும். ஆதலால், இந்தப் பகுப்பை உலகாயதம் ஒப்பவில்லை. பூதப் பொருள்கள் கூடித் தொழில் புரிவதால், குணங்களான உயிர், உணர்வு உண்டாயின. உலகாயதம் ஆண் - பெண் கலவி இன்பத்தைப் போற்றுவது என்பர் (இரகூணிய சமய நிர்ணயம்: 3.2). இப்படி, சிற்றின்பம் மற்றும் இன்ப நாட்டக் கொள்கைக்குள் உலகாயதத்தை அடக்கி வைப்பது பிசகு. ஏனெனில், இந்த ஆண் பெண் கலவி இன்பமானது சந்ததி இன்பத்திற்கு முகாந்தரம், அச்சாரம். நேர்மையானதும் ஒழுக்கமானதும் கூட. உடலானது இறக்கும்போது உயிரும் இறக்கும். அதோடு அல்லாமல் புதிய உடல் - உயிர்களைச் சந்ததியாகப் புறந்தந்து இறக்கும். கருவறையில் புதியதாக உருவான சிசுவிற்கு உணர்வு, சிந்தனை, நினைவு உண்டு இவை இல்லையெனில் அது வெறும் பிண்டம் ஆகி வெளி வந்துவிடும். இல்லை யெனில் கருவினைச் சுமந்த தாய்க்கு கேடு சூழும்.

பின்பழகிய ஜீயர் தமது வார்த்தாமாலை நூலினில், சம்சாரிகள் தேகமே ஆத்மா, தேகத்தோடு சம்பந்தம் உள்ள செல்வம், உற்றார், உறவினர் என்னுடையது என்று போற்றுவர். இவற்றைச் சரீர சம்பந்திகளாகக் கொண்டாடுவர். அநாதி காலமாகவே, சம்சாரிகள் தேகாத்மம், சுதந்தரம் சூழ்ந்தவர்கள் என்று மதிப்பிட்டார் (வார்த்தைகள்: 18, 25, 30, 412, 414).

நாதமுனிகள் முதல் மணவாள மாமுனிகள் வரையான வைணவ ஆச்சாரியர்கள் அனைவரும் தேகாத்மவாதம், சுதந்தர சிந்தனை, பிற தெய்வ வழிபாடு ஆகியவற்றை மறுத்தே தமது வைணவத்தைப் பேசினர் (ஸ்ரீ வசனபூஷணம் : 23). வியாக்கியானம் பொலிந்த ஆயிரப் படிகளை உரைத்தனர். உலகாயதம் என்பதை லோகோ + ஆயதம் என ஈட்டின் அவதாரிகையில் ஜீயர் பிரித்தார். அதன் பொருள் உலகினில் பரவலாக நடப்பினில் உள்ளவை என்பது. உலகின் / நாட்டின் இயல்பு என ஆச்சாரிய ஹிருதயம் விளக்கியது (93 - 94). இவர்களது வாக்கினால் இருந்து சம்சாரிகளானவர் உலகாயதத்திற்கு பௌதிக சக்திகள் என்பது புலனாகின்றது. மனித சம்சாரிகள் இல்லையெனில் உலகாயதம் இல்லை.

ஆச்சாரியர் காலத்தில், உலகாயத நெறிக்கு, நூல்கள் இருந்ததாகப் பரிமேலழகர் உரைத்தார். நிலம், நீர், தீ, காற்று நான்கு பொருள்களின் சேர்க்கையால் உயிர், அறிவு தோன்றும். மதுவில் களிப்பு, இன்பம் போல. இறந்த உயிரானது மீண்டும் பிறக்காது. பொருளும், இன்பமும் ஒருவரால் செய்யப்படுவன. நேரடியாகக் கண்ணால் கண்டால் மட்டுமே உண்மை. மறுபிறப்பும், இருவினைப் பயனும் இல்லை. கடவுள் இல்லை. இந்தக் கருத்தியல் களை விளக்கும் நூல்கள் இருந்தன (திருக்குறள் உரை : 281, 351). அவற்றின் உட்பொலிவு உலகாயதம்.

ஒரு பொருளில் இருந்து அதே இனப்பொருள் தான் தோன்றும். நெல்லில் இருந்து நெல்தான் முளைக்கும். நெல் கமுகாய் நீளாது என்பது ஞானியான அருள் நந்தி சிவாச்சாரியாரது சைவ வாக்கு. ஒன்றில் இருந்து வேறான புதிய பொருளும் பிறக்கும். வெற்றிலை, பாக்கு, சுண்ணாம்பு கலக்கும் போது களிப்பு தரும் சுவையும், சிகப்பு நிறமும் பிறக்கும். இவை இரண்டும் அந்த மூன்றினில் முன்னர் இல்லை. வேறு புதிய பொருள், புதிய குணத்துடன் பிறந்தது. இஃது உலகாயதம். சடப் பொருளில் இருந்து சடப் பொருள்தான் தோன்றும். உயிர்ப் பொருள் பிறக்காது என்பது அருள் நந்தி சிவாச்சாரியார் சித்தாந்தம். மாறாகச், சடப் பொருளில் இருந்து உயிர்ப் பொருள் பிறக்கும். மண், தீ, காற்று, நீர் ஆகியனவற்றின் கலப்பால் உணர்வோடு கூடிய உடல் - உயிர் உண்டாகும். இதற்கு இந்தத் தாம்பூலம் மற்றும் களிப்பு இன்பத்தை உலகாயதம் உரைத்தது. இந்தியப் புகழ் படைத்த கூற்று இது.

ஆற்புமத்துக்கு (ஆத்துமம்) சத்துருக்களாவது மூன்று: பூலோகம், உடல், பேய் எனத் தமிழகச் சுதேசிகளை நோக்கி அன்றிக்கு அன்றிக்கெஸ் கி.பி. 1578இல் தம்பிரான் வணக்கம் நூலில் கிறித்துவத் திற்காக எழுதினார் (13). அநாதி காலமாகவே, சம்சாரிகள் சாரீர சுகம், தனம், வெகுமானம், விருதுகளைப் போற்றுபவர்கள். இது பாவமான வியாதி. இந்த நாஸ்திக மதம் சகல பாவங்களுக்கும் காரணம் எனத் திருச்சபை உபதேசி ராபர்ட் டிநொபிலி உபதேசித்தார் (தூஷண திக்காரம் : 8.6, ஆத்ம நிர்ணயம்: 12,2, 12.10). இவை உலகாயத மறுப்பு. இவர் கி.பி. 1640களில் நேர்க்காட்சி வாதம் மற்றும் பிரயோசன வாதம் (Positivism and pragmatism) பொலிந்த தத்துவங்களில் திகழ்ந்தார். இதற்கு

ஆங்கிலேய வணிகர் கம்பெனி ஆசியும் வழங்கியது. அன்று ராபர்ட் டி.நொபிலி, சுதேசிகளின் கரங்களில் உலகாயதம் கூறும் கிரந்தங்கள் இருந்ததாகவும் தமது நூலில் காட்டினார் (நித்திய சீவன சல்லாபம்: 5).

திருச்சபையினர் பேருரைகளை மறுத்து அப்போது, பௌதிக வாதம், சார்வாகம், தேகாதம் வாதம் தாங்கியோர் வீறு கொள்ளத் தொடங்கினர். இவர் உலகாயத நெறியினர். இவர்கள் இந்து சுயக்கியான சங்கம் என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தி இருந்தனர். இந்திய சுதந்திர சிந்தனையாளர் சங்கம் (Hindu Free Thought Union) என்பது இதன் அர்த்தமாகும். இந்தச் சங்கத்தின் சார்பாக 1878 ஜனவரியில் தத்துவ விசாரிணி என்ற வார இதழ் வெளிவந்தது. தத்துவார்த்த ஆராய்ச்சியாளர் என்பது இதன் அர்த்தம். ஆசிரியர் திரு. சோமையா என்பவர், உலகாயத நெறிக்காகச் சங்கமும், இதழும் கைகோர்த்தன. இவை இன்றும் வெவ்வேறு பெயர்களில் தொடர்கின்றன.

இந்து சுயக்கியானசங்கத்தார் 1882இல் அந்த வார இதழைத் தத்துவ விவேசினி என்ற பெயரில் வெளியிட்டனர். உண்மையை விளங்கச் செய்யும் பத்திரிகை என்று இதற்கு அர்த்தம். இந்த இதழின் ஆசிரியர் தமிழ்ப் பேராசிரியர் பு. முனிசுவாமி நாயக்கர். இவருக்குத் துணையாக அமரம்பேடு முத்துசாமி முதலியார் மற்றும் தெய்வசிகாமணி ஆகியோர் எழுதினர். இவர்களது உலகாயதம் இப்படி விளக்கம் கொண்டு இருந்தது.

1. மனிதன் சிரேஷ்டகன், மனுஷீகத்துவம் உடையவன்.
2. கடவுள்---இது மனிதரால் சிருஷ்டிக்கப் பட்டது. இந்தக் கடவுளுக்கு மனிதரால் குணங்கள் அளிக்கப்பட்டு உள்ளன.
3. மனிதசெயல்கள் ஆதிபூர்வமாய் அமைந்தவை, இயற்கை அறிவு உடையவை. மனிதசகல செயல்களும் பகுத்தறிவில் இருந்து உண்டாகின்றன என்பது சரி அன்று.
4. பொருள்--- இது நியாய - வைசேடிக தர்க்க சாஸ்திரத்தில் உள்ள பதார்த்தம் என்கிற சொல் அன்று. பதார்த்தம் பொருள் ஆகாது. பதார்த்தத்தில் ஒன்பது திரவியங்கள் அடங்கும். பொருள் அடங்காது.
5. பொருள் முன்னது, அறிவு பின்னது, புற நிலைப் பொருளில் இருந்து அறிவு உண்டாகிறது.
6. தேகமே ஆத்மா. உடலும் ஜீவனும் வேறு வேறு அல்ல. இரண்டும் ஒன்றே. விரகு, நெருப்பு வேறுவேறு இல்லை என்று

இரசாயன சாஸ்திரம் கொண்டு நிறுவினர். இது தேகாதம் வாதம்.

7. கண்---பார்ப்பதற்காக உண்டாக்கப்பட்டது, செய்யப்பட்டது அன்று. கண் என்பது இருப்பதாலேயே பார்க்கிறோம். நேரடி பிரத்தியட்சமும், பரிசோதனையுமே உண்மையான அறிவுக்கு வித்து.
8. இயற்கை உலகில் சகலமும் பரிணாம வளர்ச்சிக்கு உட்பட்டு வாழ்கின்றன.
9. இந்தியத் தொழில் வித்துவர் (தொழிலாளர்) வல்லமை படைத்தவர்.
10. உலகம் முழுவதுவுமே எனது தேசம், நன்மை செய்வதே எனது மதம்.

1925-க்குப் பின்னர், மா.சிங்காரவேலர் ஐரோப்பிய இயக்கவியல், சமூகவியல் பொருள் முதல் வாதங்களைக் கற்றுத் தமிழகத்தில் வலம் வந்தார். பின்னர், கே.பாலதண்டாயுதம், ஆர்.கே. கண்ணன் ஆகியோர் இயக்கவியல், சமூகவியல் பொருள்முதல்வாதங்களைத் தமிழக உலகாயதத்தில் பொலிவு பெறச் செய்தனர். இயற்கையே மனித நிலையில் இருந்தபடி தன்னைத் தானே மாற்றிக் கொள்ளுகிறது. அதற்காகத் தனக்குத்தானே சிந்தித்துத் திட்டமிட்டுச் செயல்படுகின்றது. இஃது இன்றைய உலகாயதம். ●

வாழ்த்துக்கள்

“உங்கள் நூலகம்” ஜூலை மாத இதழில் இந்தியப் பொருள்முதல்வாதத் தத்துவம் என ராமகிருஷ்ண பட்டாச்சாரியா உடனான ரிச்சர்ட் மார்ஷல் கண்ட நேர்காணல் உரையாடலைத் தமிழில் பதிப்பித்த உங்களது அக்கறைக்காக நெற்றித் திலகம்!

செறிவான உரையாடலை இணக்கமான சொற்களால் மிக நளிணமாகத் தமிழில் மொழி பெயர்த்த மகேஷ் இராமநாதன் அவர்களுக்கு உச்சி மீது வண்ணப் பூமழை.

ராமகிருஷ்ண பட்டாச்சாரியா அவர்களது சார்வாகம் / உலகாயதம் சார்ந்த அறிவு நுட்பமானது. வங்கம், சமஸ்கிருதம், இந்தி, ஆங்கிலம் ஆகிய மொழி நூல்களைப் பயின்ற ஞானம் மின்னுகின்றது. இணையதளப் பதிவில் திகழும் தமிழ் “மணி மேகலை” யுடன் “நீலகேசி” பயிற்சி வியப்பார்ந்தது.

முப்பால்மணி

ஏன் வேண்டும் குழந்தை எழுத்தாளர் சங்கம்?

சுகுமாரன்

‘தங்கம் செய்யாததை சங்கம் செய்யும்’ என்றொரு பொன்மொழி உண்டு. இது சங்கத்தின் வலிமையை உணர்த்துவதற்காகக் கூறப்பட்டது. சங்கத்தின் வலிமையை இன்றைய குழந்தை எழுத்தாளர்கள் உணரவில்லை போலும்! நடைபாதை வியாபாரிகளுக்குக் கூட சங்கம் இருக்கிறது. குழந்தை எழுத்தாளர்களுக்கு சங்கம் இல்லை.

முன்பு குழந்தை எழுத்தாளர்களுக்கு சங்கம் இருந்தது. 1950ஆம் ஆண்டு குழந்தைக் கவிஞர் அழ.வள்ளியப்பாவால் துவக்கப்பட்டு 2000ஆம் ஆண்டில் இறுதி மூச்சை நிறுத்திய குழந்தை எழுத்தாளர் சங்கத்தின் 50 ஆண்டு கால சாதனைகளை நினைவு கூர்ந்தால் ஏன் வேண்டும் குழந்தை எழுத்தாளர் சங்கம்? என்பதை உணர முடியும் என்று நம்புகிறேன்.

அன்று குழந்தைக் கவிஞர் குழந்தை எழுத்தாளர் சங்கத்தை ஏன் உருவாக்கினார் என்பது ஒரு கதை.

குழந்தை எழுத்தாளர்கள் திரு.நெ.சி.தெய்வ சிகாமணியும் திரு. தங்கமணியும் சேர்ந்து ஒரு பிரச்சினையை குழந்தைக் கவிஞரிடம் கொண்டு வந்தார்கள். பதிப்பகங்களும் பத்திரிகைகளும் குழந்தை எழுத்தாளர்களுக்கு சரியாகப் பணம் தருவதில்லை. இந்தப் பிரச்சினையால் குழந்தை எழுத்தாளர்கள் வருவாய் இன்றி வாடுகிறார்கள். அவர்களின் வாட்டம் போக்க குழந்தை எழுத்தாளர்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து ஓர் அமைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று வேண்டினர்.

குழந்தை எழுத்தாளர்களின் நிலை உயருவதற்காகவே அன்று குழந்தை எழுத்தாளர் சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. எந்தப் பிரச்சினைத் தீர சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டதோ அந்தப் பிரச்சினை இன்னும் தொடர்கிறது என்பதே உண்மை.

1950இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட குழந்தை எழுத்தாளர் சங்கத்திற்கு முதலில் தலைவராக பதிப்பாளரும்

குழந்தை எழுத்தாளருமான திரு.வை.கோவிந்தன் இருந்தார். குழந்தைக் கவிஞர் 1954இல் தான் தலைவரானார். அதன் பிறகு நெ.சி.தெய்வசிகாமணி, ஆர்.வி., கல்வி கோபாலகிருஷ்ணன், செளந்தர், வெ.நல்லதம்பி என்று பலரும் தலைவராக செயல்பட வாய்ப்புடைய ஜனநாயக அமைப்பாக குழந்தை எழுத்தாளர் சங்கம் இருந்தது.

குழந்தை எழுத்தாளர் சங்கம் செய்த சாதனைகள் சாதாரணமானவை அல்ல, அதன் பணிகளை குழந்தை இலக்கியத்திற்குச் செய்தது, குழந்தை எழுத்தாளர்களுக்குச் செய்தது என்று பிரித்துக் கொள்ள முடியும்.

முடிவில் குழந்தை எழுத்தாளர்களுக்குச் செய்தவைகளைப் பார்ப்போம்.

குழந்தை எழுத்தாளர் சங்கம் ஆண்டுதோறும் குழந்தை எழுத்தாளர்களுக்கு கவிதை, சிறுகதை, நாவல், நாடகம், வாழ்க்கை வரலாறு, அறிவியல் ஆகிய துறைகளில் போட்டி நடத்தி பரிசுகளை வழங்கி கௌரவித்தது. முதல் பரிசாக தங்கப் பதக்கத்தையும் இரண்டாவது பரிசாக வெள்ளிப் பதக்கத்தையும் அளித்தது. இப்பதக்கங்களை பிரபல திரைப்பட நிறுவனமான ஏ.வி.எம் வழங்கியது.

போட்டிக்கு வந்திருந்த குழந்தை இலக்கிய படைப்புகள் நூல்களாக வெளிவர பதிப்பாளர்களுக்கு அறிமுகம் செய்யும் வேலையை சங்கம் செய்தது.

குழந்தைகள் தினவிழா நடத்தி அவ்விழாவில் எழுத்தாளர்களின் நூல்களை வெளியிடவும் சங்கம் வழி வகுத்தது. குழந்தைகள் தின விழா வெளியீடாக ஆயிரக்கணக்கில் குழந்தை இலக்கிய நூல்கள் வெளிவந்தன.

1950 முதல் ஒவ்வொரு ஆண்டும் புத்தகக் காட்சியை சங்கம் நடத்தியது. 1976 முதல்தான் 'பபாசி' புத்தகக் காட்சியை நடத்தி வருகிறது. அதற்கு முன்பே புத்தகக் காட்சியை (Book Fair) நடத்திய குழந்தை எழுத்தாளர் சங்கத்தின் செயல்பாடு சிறப்பானது அல்லவா!

கு.எ. சங்கத்தின் இன்னொரு சிறப்பான செயலையும் மறக்காமல் குறிப்பிட வேண்டும். அது அரிய செயலாகும். குழந்தை எழுத்தாளர்களின் புகைப்படக் காட்சியை சங்கம் நடத்தியது. பெரியோருக்கு எழுதும் எழுத்தாளர்களின் சங்கங்கள் கூட செய்யாத செயலாகும் இது.

இன்று குழந்தை எழுத்தாளர்கள் யார் இருக்கிறார்கள்? என்ன எழுதியிருக்கிறார்கள் என்ற விவரங்கள் தெரியவில்லை. ஆனால் அன்றே குழந்தை எழுத்தாளர் சங்கம் குழந்தை எழுத்தாளர்களின்

விவரங்களை தெரியவில்லை. ஆனால் அன்றே குழந்தை எழுத்தாளர் சங்கம் குழந்தை எழுத்தாளர்களின் விவரங்களை 'குழந்தை எழுத்தாளர் யார்? எவர்?' என்ற நூலாக 1961ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்டது. 1975 வெள்ளி விழா ஆண்டில் குழந்தை எழுத்தாளர் யார்? எவர்? என்று இரண்டாவது நூலும் வெளியிடப்பட்டது. 1987இல் 'Who's Who of Tamil writers for children' என்று ஆங்கிலத்தில் வெளியிடப்பட்டது. 370 குழந்தை எழுத்தாளர்களின் விவரங்கள் அதிலிருந்தன.

குழந்தை எழுத்தாளர்கள் சிறப்பான படைப்புகள் தருவதற்கு அவர்களுக்கு நிச்சயமாக பயிற்சிகள் தேவை. அத்தகைய பயிற்சிக்காக கு.எ.ச. குழந்தை இலக்கிய கருத்தரங்குகளை நடத்தியது. தி.ஜ.ர. நினைவு சொற்பொழிவுகள் மூலம் குழந்தை எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளை ஆராய்ந்தது.

1959ஆம் ஆண்டு முதல் கு.எ.ச. குழந்தை இலக்கிய மாநாடுகளை நடத்தியது. 1987ஆம் ஆண்டில் 8வது இலக்கிய மாநாட்டின்போது மூத்த குழந்தை எழுத்தாளர்கள் கௌரவிக்கப்பட்டார்கள். அதுமட்டுமல்ல, குழந்தை நூல்களை வெளியிடும் பதிப்பகங்களும் பாராட்டப்பட்டன. பாராட்டப்பட்ட பதிப்பகங்களில் ஒன்றாக NCBH - யும் இருந்தது.

கு.எ. சங்கம் செய்த இன்னொரு மகத்தான பணி குழந்தை நூல் தொகை. குழந்தை இலக்கியத்தில் எத்தனை நூல்கள், என்னென்ன நூல்கள் வந்திருக்கின்றன என்பதைக் காட்டும் பட்டியல் அது. இத்தகைய பட்டியல்கள் இருந்ததின் காரணமாகவே குழந்தை இலக்கியம் பற்றி பரிசீலனைகள் நடந்தன. 'நூலகத் தந்தை' எஸ்.ஆர். ரங்கநாதன் தலைமையில் பெரியசாமி தூரன், அழ.வள்ளியப்பா, தம்பி சீனிவாசன், திருமதி. சாந்த லட்சுமி ஆகியோர் அடங்கிய குழு நடத்திய ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் குழந்தை எழுத்தாளர்களுக்கும் பதிப்பாளர்களுக்கும் ஆக்கப் பூர்வமான ஆலோசனைகள் வழங்கப்பட்டன. குழந்தைகளின் வயது பிரிவுகளுக்கேற்ப எழுதப்பட வேண்டும், குழந்தைகளைக் கவரும் விதத்தில் நூல்கள் தயாரிக்கப்பட வேண்டுமென்று அன்றே வழிகாட்டப்பட்டது.

கு.எ.சங்கம் எழுத்தாளர்களுக்கு மட்டுமல்ல, குழந்தைகளுக்கும் செய்த பணிகள் ஈடு இணையற்றது.

அன்று குழந்தை எழுத்தாளர்கள் குழந்தைகளைக் கொண்டாடினர். அவர்களோடு கூட்டுறவில் இருந்தனர். வாரந்தோறும் குழந்தைக் கவிஞர் தன் வீட்டில் குழந்தைகளுக்கு கதை சொல்லி வந்தார். வாண்டு மாமா, கூத்தபிரான், செளந்தர் ஆகியோர் தங்கள் பகுதியில் சிறுவர் மன்றங்களை நடத்தினர்.

கண்ணன், கரும்பு, அணில், கோகுலம் போன்ற சிறுவர் பத்திரிகைகள் சிறுவர் மன்றங்களை நடத்தின. வானொலியும் தொலைக் காட்சியும் சிறுவர் நிகழ்ச்சிகளை நடத்தின.

கு.எ. சங்கம் குழந்தைகளுக்காக நாடகங்களை நடத்தியது. திரைப்படங்களையும் திரையிட்டது. கதை சொல்லுதல் நிகழ்ச்சிகளை நடத்த உறுதுணையாக இருந்தது.

இதன் காரணமாக குழந்தைகள் தாமாகவே சிறுவர் நூல்களையும் இதழ்களையும் வாங்கி படிக்கும் அளவிற்கு ஆர்வமுடன் இருந்தனர்.

தமிழ்க் குழந்தை இலக்கியத்திற்கும் ஒரு பொற்காலம் இருந்தது என்று நாம் எண்ணிப் பார்க்கும் படியான அளவிற்கு குழந்தை எழுத்தாளர் சங்கத்தின் பணிகள் இருந்தன என்பதை மறுப்பவர்கள் இருக்க முடியாது.

மகத்தான காரியங்களை ஆற்றிய கு.எ. சங்கத்தின் மறைவு என்பது வருத்தத்திற்குரிய வரலாறாகும். அன்று சிறுபிள்ளை விளையாட்டாக சங்கத்தைக் கலைக்கும் முடிவை எடுத்தவர்கள் இன்று வருந்தாமல் இருக்க மாட்டார்கள்.

கு.எ. சங்கத்தின் இறுதி என்பது ஒரு நாளில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சி இல்லைதான். திறமையான, தன்னலமற்ற நிர்வாகிகள் காலமானது மட்டும் காரணமல்ல. காலமாற்றம் என்பது முக்கிய காரணம்.

1990க்குப் பிறகு நாட்டில் ஏற்பட்ட சமூக, பொருளாதார மாற்றங்கள் பெற்றோர், ஆசிரியர்களின் கண்ணோட்டத்தில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தின. இதன் விளைவாக குழந்தைகளின் கல்விச் சூழலில் பாதிப்புகள் ஏற்பட்டன. தாய்மொழி வழிக் கல்வி பின்னுக்கு தள்ளப்பட்டது. பாடப் புத்தகங்களைத் தாண்டிய குழந்தைகளின் வாசிப்பு உலகம் சுருங்கியது. தேர்வுகளில் உயர்ந்த மதிப்பெண்கள் பெறுவதை நோக்கி குழந்தைகள் விரட்டப்பட்டனர். தொலைக் காட்சி, கணினி, கைப்பேசி, இணையத்தின் படையெடுப்பு குழந்தைகளின் வாசிப்பு பழக்கத்தின் மீது தாக்குதல் தொடுத்தது. உலகமயம், தாராளமயம், நுகர்வு மயம் மரபான கலை, இலக்கிய தேடல்கள், தேவைகளின் மீது பாதிப்பை ஏற்படுத்தியது.

சமூக மாற்றத்தின் விளைவாக குழந்தை இலக்கியம் கவனிப்பாரற்றுப்போனது. ஏற்கனவே பலவீனத்துடன் இருந்த குழந்தை எழுத்தாளர் சங்கத்தால் இச்சரிவை இனங்கண்டு தடுத்து நிறுத்த முடியவில்லை. பொன்விழா கொண்டாடாமலே கு.எ. சங்கம் இறுதி மூச்சை நிறுத்தியதற்கு இது முக்கிய காரணம்.

குழந்தை இலக்கியத்தின் பொற்காலம் திரும்ப வேண்டும், குழந்தை எழுத்தாளர்கள் மதிப்பு பெற வேண்டும், குழந்தைகளின் கற்பனை, சிந்தனை, படைப்பாற்றல் உரம் பெறவேண்டும் என்று ஒரு விருப்பம் இப்போது தோன்றியுள்ளது. குழந்தை இலக்கியத்தின் தளர்ச்சி நிலையை கவலையுடன் நோக்குகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

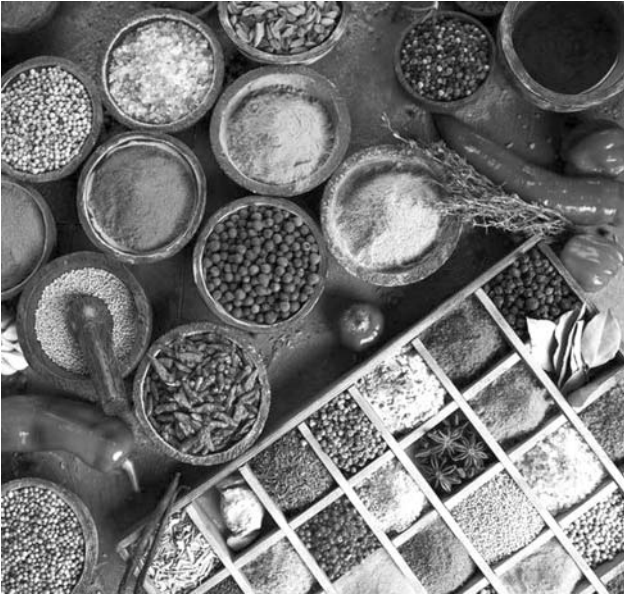
இவ்வாறு கவலையுடன் நோக்குகிறவர்கள் இப்போது எழுதப்படும் குழந்தை இலக்கியத்தின் போதாமையை அந்தக் கால நிலைமையுடன் ஒப்பிட்டு இலுப்பைப்பூ வேண்டாம், ஆலை வெல்லம் வேண்டுமென்றும், தமிழ்க் குழந்தை இலக்கியத்துக்கு அண்டரண்டப் பட்சியின் சிறகுகள் வேண்டுமென்றும் கூறுகிறார்கள்.

இக்கூற்றுக்கள் வரவேற்கத் தக்கவையே. இங்கு தமிழ்வழிக் கல்வி தேய்ந்து வரும் சூழலில் தமிழ்க் குழந்தை இலக்கியத்திற்கு அண்டரண்டப் பட்சியின் சிறகுகள் முளைப்பதால் என்ன பிரயோசனம்? பொது புத்தகப் படிப்பை விலக்கும் கல்விமுறையை மாற்றாமல் தமிழ்க் குழந்தை இலக்கியம் ஆலை வெல்லமாக இருக்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்ப்பதில் என்ன லாபம்?

இன்று தமிழ்க் குழந்தை இலக்கியம் சந்திக்கும் பிரச்சினைகள், சவால்கள் சாதாரணமானவை அல்ல. அதில் மொழி விடுதலைக்கான போராட்டத்தின் தேவை இருக்கிறது. குழந்தைகளை ஏற்றத் தாழ்வுடன் கூறுபோடும் கல்வி முறைக்கு எதிரான போராட்டத்தின் தேவை இருக்கிறது.

இன்று புதியவர்கள், இளைஞர்கள், குழந்தை இலக்கியம் படைக்க வருகிறார்கள். ஏற்கனவே படைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரையும் ஒன்று சேர்த்து ஒரு புதிய எழுத்தாளர் சங்கம் தோற்றுவிக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. ஏனென்றால், தங்கம் செய்யாததை சங்கம் செய்யும். முதலில் தமிழ்க் குழந்தை இலக்கியம் நல்ல விளைச்சலைப் பெற மண்ணை தயார்படுத்த வேண்டிய பெரும் பணி இருக்கிறது. பெரும் பணியை தனி மனிதர்களால், அமைப்பே செய்யமுடியும்.

பழைய குழந்தை எழுத்தாளர் சங்கம் செய்த பணிகள் நம்முன் இருக்கிறது. அனுபவம் இருக்கிறது. மிகுந்த ஜனநாயகப் பண்புடன் அமைப்பு நடத்தப்பட வேண்டும் என்ற பாடமும் நம்முன் இருக்கிறது. சமூக அக்கறை, குறிக்கோளுடன் கூடிய செயல்பாடு, கூட்டு இயக்கத்தின் மீது நம்பிக்கை கொண்ட புதிய குழந்தை எழுத்தாளர் சங்கமே தமிழ்க் குழந்தை இலக்கியத்தை, அடுத்த கட்டத்திற்கு எடுத்துச் செல்லும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

மண்ணுக்கு ஏற்ற மருத்துவம்

சுபாஷ் சந்திரபோஸ்

மாற்றம் என்பது மட்டுமே மாறாதது என்பது உலகின் தலைசிறந்த மேதைகளில் ஒருவரான காரல் மார்க்சின் கோட்பாடுகளுள் ஒன்றாகும். 13ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த நன்னூல் என்னும் இலக்கண நூலின் ஆசிரியர் பவணந்தி முனிவர், பழைய கழிதலும் புதியன புகுதலும் வழுவல கால வகையினானே (நன். 462) எனக் குறிப்பிடுகின்றார். இயங்கியல் வாழ்க்கையில் மாற்றம் தவிர்க்க முடியாத ஒன்று.

மதத்தைத் தவிர, பெரும்பாலான துறைகளில் மாற்றம் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றது. இந்த மாற்றத்தையும் இரண்டு வகையாகப் பகுத்துக் கொள்ளலாம்.

கண்மூடி வழக்கம் எல்லாம் மண்மூடிப் போக என்பார் வள்ளலார். குழந்தை மணம், கைம்பெண் மண மறுப்பு போன்றவை எல்லாம் ஒழிக்கப்பட வேண்டியவை; ஒழிந்து விட்டன. அவையாக மாறவில்லை. சட்டங்கள், பலதார மணம் போன்ற இப்படிப்பட்ட காலங்காலமாக இருந்த பழக்க வழக்கங்களை ஒழித்துவிட்டன. இப்போதும் சிலவற்றை நடைமுறைப்படுத்தப் பழையவற்றைத் தோண்டிக் கிளறி எடுத்துச் சான்றாகக் காட்டி முணுமுணுத்துக் கொண்டதான் இருக்கிறார்கள்.

மருத்துவத் துறையிலும் எவ்வளவோ மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டும் என்றால் கண்களுக்கான சிகிச்சைகளைக் குறிப்பிடலாம். நேற்று வரை சேலை கட்டி மறைத்ததைப் போன்று தெரிந்தவை எல்லாம் சிகிச்சைக்குப் பிறகு பளிச்சென்று தெரிகின்றன. கண்ணாடியைப் பயன்படுத்தாமலே படிக்க முடிகின்றது.

சேறடிக்கும்போது மாடுகள் வாலைச் சுழற்றிக் கொண்டே இருக்கும். சில நேரங்களில் சேறு

சப்பென்று கண்ணில் அடித்து விடும். கத்திரிக் கொல்லையில் குனிந்து காய்களைத் தேடி அறுக்கும் போது இலையில் உள்ள சுணை கண்ணில் பட்டு விடும். உறுத்தும்போது கண்ணைக் கசக்கிவிட்டுக் கழுவிக்கொள்வார்கள். மறுநாள் கண்சிவந்து விடும்; அதிகமாக உறுத்தும்; பயங்கரமான சிகிச்சை ஒன்று செய்வார்கள்.

பாதிக்கப்பட்டவரை மல்லாக்கப்படுக்க வைத்து, கோழியை இறுக்கமாகப் பிடித்துக் கொண்டு அதன் விரல் ஒன்றை அறுத்து ஒழுகும் குருதியைப் பாதிக்கப்பட்ட கண்ணில் விடுவார்கள். சிலருக்குப் பார்வை போன நிகழ்ச்சி எல்லாம் நடந்திருக்கின்றன. இப்படி மாற்றப்பட வேண்டிய நடைமுறைகள் பல உள்ளன.

இன்னொன்று, ஏதோ ஒரு கட்டாயத்தால் மரபுசார்ந்த நடைமுறை மாற்றப்படுகின்றது. அதனால் ஏற்படக்கூடியவை தோண்டத் தோண்டத் தீமைகளாகவே வெளிப்படுகின்றன.

ஒருத்தன் தரையோடு படுத்துக்கிடந்த உடம்பைப் பிடித்து விட்டான்; அது அவன் கையைக் கால் களால் பற்றிக் கொண்டது; குருதி வழிகிறது. கூட்டாளி 'விட்டுடா' என்கிறான். 'நான் எப்பவே விட்டுட்டேன்; அதுதான் என் கைய விடல்' என்று பதற்றத்தோடு கூறுகிறான்.

இந்த நிலையில்தான் பசுமைப்புரட்சி அதனைத் தொடர்ந்து வந்த உலகமயம், தாராளமயம், தனியார் மயம் என்பவை எல்லாம் அங்கிங்கு எனாதபடி மக்களின் உடல்நலம், உயிரினங்களின் வாழ்வாதாரம், சுற்றுச்சூழல், பொருளாதாரம் போன்றவற்றை ஆட்டிப் படைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

உலகப் பேராசைக்காரர்களின் கோரப் பிடியில் இருந்து விடுபடவும் அண்டத்தைக் காக்கவும் பலர் பழையவற்றை மீட்டெடுக்க முனைகின்றார்கள். மீட்டெடுக்க முனைவோரில் பலர் பழையவற்றையும் கண்ணாரக் கண்டவர்கள்; விஞ்ஞான வளர்ச்சியையும் முழுமையாக அறிந்தவர்கள். அப்படிப்பட்டவர்களில் இருவர் மருத்துவர் சு. நரேந்திரன், மருத்துவர் ஃபிரடெரிக் ஜோசப். இருவரும் முறையே ஆசிரியர், துணை ஆசிரியர் என்னும் நிலையில் இருந்து எழுதப் பெற்றதே நோயின்றி வாழ உணவே மருந்து என்னும் அரிய நூலாகும்.

நூலாசிரியர்கள் இருவரும் முகவுரை, முடிவுரை யுடன் சேர்த்து ஐம்பத்தாறு தலைப்புகளில் நூலை வடித்துத் தந்துள்ளார்கள். திராவிடர் கழகத் தலைவர் கி. வீரமணி நூலின் பிழிவாக அணிந்துரை வழங்கி யுள்ளார்.

நூலின் விளக்கம் கொடுத்து எழுதப் பெற்றுள்ள காய்கனிகள், காய்கறிகள், கீரைகள், கொட்டைகள் எனப் பெரும்பாலானவை நம் நாட்டில் வினையக் கூடியவையே. அவற்றிலுள்ள சத்து, நோய் எதிர்க்கும் திறன் போன்றவை பற்றிய அறிவியல் ஆய்வுக் கருத்துகளை எல்லாம் அனைவரும் எளிதில் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் நூலாசிரியர்கள் எழுதியுள்ளார்கள். பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள் தமிழ்மொழியிற் பெயர்த்தல் வேண்டும் என்னும் மகாகவியின் கனவு நனவாகிக் கொண்டிருப்பதற்கு இந்நூலும் ஒரு சான்று.

நோயின்றி வாழ உணவே மருந்து என்னும் நூலைப் படிக்கும்போது கிராமத்து நாட்டு மருத்துவ முறைகள் எல்லாம் நினைவிற்கு வருகின்றன. பாட்டி, அப்பாயி, அம்மாயி, ஆயா, பாட்டன், தாத்தா போன்றவர்கள் செய்த நாட்டு வைத்திய முறைகள் எல்லாம் நினைவில் நிழலாடுகின்றன.

நோயின்றி வாழ உணவே மருந்து என நூலாசிரியர்கள் பெயர் சூட்டி இருப்பதே மனதிற்கு ஆறுதலாக உள்ளது. வந்த நோய்க்கும் நம் முன்னோர்கள் உணவையே மருந்தாகப் பயன்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்காக மட்டும் அல்லாமல் வளர்க்கும் வீட்டு உயிரினங்களுக்கும் மருத்துவ குணம் கொண்ட பொருட்களையே உணவாகக் கொடுத்துள்ளார்கள்.

கோழிகள் குணங்கினாலோ, கழிந்தாலோ சின்ன வெங்காயத்தைச் சிறிது சிறிதாக நறுக்கிப் போடுவார்கள். இரண்டு மூன்று நாட்களில் நோய் குணமாகி விடும்.

மாடுகள் மழைக் காலத்திலும் கோடைக் காலத்திலும் நோயினால் பாதிப்பு அடையும். எந்த நோயாக இருந்தாலும் ஒரே மருந்துதான். அதாவது

உணவே மருந்துதான். அந்தக் கால மளிகைக் கடைகளில், நாட்டு மருந்துக் கடைகளில் மருந்துச் சாமான் என்று சொன்னால் போதும். எல்லாப் பொருள்களையும் சேர்த்துப் பொட்டலம் கட்டிக் கொடுப்பார்கள்.

சுக்கு, பூண்டு, மிளகு, ஓமம், திப்பிலி, வசம்பு, இலவங்கம், சித்தரத்தை, மஞ்சள், அதிமதுரம் என இருபதுக்கு மேற்பட்ட பொருள்கள் கலந்திருக்கும். கொண்டு வந்து காயவைத்து உரலில் போட்டு இடித்துத் தூளாக்கி, மாவிளக்கு போலப் பிசைந்து மாட்டின் நாக்கை இழுத்து உருண்டையை உள்ளே தள்ளி விடுவார்கள். குழந்தைகளுக்கு நாட்டு மருந்து கொடுப்பது போலத்தான். இரண்டு மூன்று பேர் சேர்ந்து மல்லுக் கட்டி உள்ளே தள்ள வேண்டும்.

நான்கைந்து நாட்களில் மாடு தெளிந்து விடும்; பழைய முடி கழிந்து, புதிய முடி முளைத்துப் புதுப் பொலிவுடன் விளங்கும். குடும்பத்தில் யாருக்காவது உடல்நிலை சரியில்லை என்றால் கூட அதிகம் கவலைப்படாத தாத்தாக்கள் மாடுகளில் குறிப்பாக, காளை மாடுகள் குணங்கிவிட்டால் ஆடிப் போய் விடுவார்கள். நோய் தீரும்வரை சரியாகக் கஞ்சி, தண்ணீர் குடிக்காமல் தவிப்பார்கள். தங்களோடு மண்ணையும் வளர்க்கும் உயிரினங்களையும் அத்வைதமாகப் பார்த்தது ஒரு காலம். காடு, மலை, கடல், விளைநிலம் எல்லாவற்றுக்கும் ஒரு பொற் காலம்.

நோயின்றி வாழ உணவே மருந்து என்னும் நூலில் நூலாசிரியர்கள் சு. நரேந்திரன், ஜோசப் விளக்கி யுள்ள கருத்துகளோடு அறுபது, எழுபதுகளில் கூட நடைமுறையில் இருந்த நாட்டு மருத்துவத்தைத் தொட்டு எழுதினாலே ஒரு புத்தக அளவு விரியும்.

நூலாசிரியர்கள் அறிவியல் ஆய்வுகள் அடிப் படையில் உணவுப் பொருள்களின் மகத்துவத்தை விளக்குகின்றார்கள். ஆனால் கிராமத்து மக்கள் வழி வழியாகக் கிடைத்த பட்டறிவின்படி உணவை மருந்தாகப் பயன்படுத்தி இருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய வியப்பாக இருக்கின்றது.

அறிவியல் விளக்கமும் அனுபவ முறையும் உடல் நலத்திற்கு இரண்டு கரைகளாகத் தெரிகின்றன. நூல் முழுவதும் விளக்க வேண்டிய கருத்துகள் நிரம்பி வழிந்தாலும் சிலவற்றை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு விளக்கலாம்.

மக்களில் பெரும்பாலானோர் குறிப்பாக, இளந்தலைமுறையினர் சுற்றி விளைவதை மதிப்பதே இல்லை. பாகற்காய், சுரைக்காய், வாழைத்தண்டு போன்றவற்றை உணவுப் பொருளாகவே நினைப்ப தில்லை. பீட்ரூட், காரட், நூல்கோல் என்று ஏதேதோ பெயரைக் கூறுகிறார்கள். அவையும்

ஊட்டச்சத்து நிறைந்தவை என்பதில் ஐயமில்லை. குடற்புழுவைக் கொல்லும் பாகற்காய், சிறுநீரைப் பெருக்கும் சுரைக்காய், கல்லடைப்பை நீக்கும் வாழைத்தண்டு போன்றவற்றையும் உணவே மருந்தாகப் பயன்படுத்தலாமே!

பொடுகு போகக் குமிழம் பழம் எனும்பிச்சம் பழம் நல்ல மருந்துகள்; செக்கில் ஆட்டிய தேங்காய் எண்ணெய் அருமையாக முடி வளர்க்கும். ஆற்று வண்டல் முடியின் பிசுபிசுப்பைப் போக்கி முடியைப் பஞ்சுபோலக் கலகலப்பாக்கிக் கருகருவென்று வளர்க்கும்.

அமேசான் காட்டு மூலிகைத் தைலங்களையும் கண்ட கண்ட வேதிப் பொருள்களையும் தடவி, குறிப்பாக இளைஞர்கள் தலையே சகாராப் பாலைவனம் ஆகிவிடுகிறது.

நம் நாட்டில் விளைந்த உணவுப் பொருள்களில் குறிப்பாக மருத்துவ குணம் உடையவற்றை நம்மை விட வெளிநாட்டினர் நன்கு அறிந்திருந்தார்கள். பழந்தமிழகத்தில் இருந்து உணவுப் பொருட்களும் ஆடம்பரப் பொருள்களும் உரோமாபுரிக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டதால் அந்நாட்டுத் தங்கமும் வெள்ளியும் கணிசமான அளவு குறைந்து விட்டனவாம்.

விஷயம் என்னவென்றால், மேற்கத்திய நுகர் வோர் இந்திய மசாலா பொருட்களிலும் ஆடம்பரப் பொருட்களிலும் காட்டிய அக்கறையை இந்தியர்கள் மேற்கத்தியப் பொருட்களின் மேல் காட்டியிருக்க வில்லை. கணக்கை நேர் செய்யத் தங்கமும் வெள்ளியும் மேற்கில் இருந்து இந்தியாவுக்குப் பாயத் தொடங்கின (பழந்தமிழ் வணிகர்கள், 2016: 10)

ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட மசாலாப் பொருட்களில் மிளகு குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். இலவங்கப் பட்டை, கிராம்பு, ஏலக்காய் போன்றவையும் முக்கியமான பொருட்கள். இந்நூலில் குறிக்கப்படும் கருத்தும் இவண் குறிப்பிடத்தக்கது.

பண்டைய காலத்தில் கிரீக் மற்றும் ரோமாபுரி நாட்டின் ஒவ்வொரு மருத்துவரும் குளிர்ச்சியால் வரும் மார்புச் சளிக்குச் சிகிச்சை கொடுக்கக் காரமான நெடியுடைய மிளகாய் மற்றும் மிளகைக் கொண்டு மருத்துவம் செய்தனர் (ப. 62).

பொதுவாக, இலக்கியங்களில் விளக்கப்படு பவை மிகைப்படுத்தப்பட்டவையாக இருக்கும் என்பார்கள். பழந்தமிழில் குறிக்கப்பட்டுள்ள பல புழங்கு பொருட்கள் அக்காலத்தில் பயன்படுத்தப் பட்டவை என்பதைச் சிவகங்கை மாவட்டக் கீழடி ஆய்வுகள் மெய்ப்பிக்கின்றன.

பழந்தமிழகத்தில் கிடைத்த முத்து, பவளம் போன்ற ஆடம்பரப் பொருட்களையும் மிளகு

போன்ற மசாலாப் பொருட்களையும் மேலை நாட்டினர் வாங்கியதால் அவற்றுக்கு ஈடாகப் பொன்னையும் வெள்ளியையும் கொடுத்தார்கள். இது வரலாற்றுக் குறிப்பு.

யவனர் எனப்படும் கிரேக்க, உரோமாபுரி நாட்டினர் மரக்கலங்களில் பொன்னைக் கொண்டு வந்து கொடுத்து விட்டு மிளகை வாங்கிச் சென்றனர் என்னும் செய்தியை அகநானூற்றுப் பாடலில் படிக்கும்போது பழந்தமிழ் இலக்கியங்களின் நம்பகத்தன்மையை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

யவனர் தந்த வினைமாண் நன்கலம்
பொன்னொடு வந்து கறியொடு பெயரும்
வளங்கெழு முசிறி (அகம். 149: 9-11)

தங்கத்தையும் வெள்ளியையும் கொடுத்து நம் நாட்டில் இருந்து வாங்கப்பட்டதுதான் மேலை நாட்டு மருத்துவர்கள் பயன்படுத்திய மிளகு.

திருவனந்தபுரம் பத்மநாபசாமி கோயில் இருட்டறையில் பதுக்கப்பட்டுள்ள பல்லாயிரம் கோடி மதிப்பிலான தங்கம், வெள்ளியை உரசி ஆய்வு செய்தால் வரலாற்று உண்மை தெரியும்.

சளி பிடித்தால் எதைச் சாப்பிட்டாலும் மண்ணைத் தின்பதைப் போல இருக்கும். சளிக்கு மருந்து எடுத்துக் கொண்டால் ஒரு வாரத்தில் குணம் ஆகும்; இல்லாவிட்டால் ஏழு நாட்களில் சரியாகி விடும் என்பார்கள்.

தூதுவளைத் துவையல், தூதுவளை ரசத்தை உணவோடு சேர்த்துச் சாப்பிட்டால் சளித்தொல்லை விரைவில் குறையும். மிளகு, பூண்டு சேர்த்துக் காரமாக வைக்கப்படும் மிளகு பூண்டு ரசமும் சளியைக் கட்டுப்படுத்தும். காரமான இந்த மசாலாப் பொருட்கள் உணவாகவே பயன்பட்டுப் பல நோய்களைக் கட்டுப்படுத்துகின்றன.

பண்டைக் காலம் முதல் பயன்பட்டு வந்ததுடன் தற்போது கடைகளில் உள்ள பல்வேறு மருத்துவங்கள் குணமளிப்பதைவிடச் சிறந்தது. மேலும் பக்க விளைவுகளும் இல்லாதது. மேலும் மருந்து களைவிட மிளகு சக்தி வாய்ந்தது என்பதால் பரிந்துரைக்கின்றன (ப. 63)

மிளகின் சக்தி வாய்ந்த மருத்துவ குணத்தை மேலை நாட்டினர் எவ்வளவு ஆழமாக அறிந்து உள்ளார்கள் என்பதை மேற்கண்ட மேற்கோளால் அறியலாம். இப்போதும் கிராமங்களில் சளி பிடித்துத் தொண்டை கரகரப்பாக இருந்தால் நான்கு மிளகையும் இரண்டு விரல் பிடியளவு புழுங்கல் அரிசியையும் சேர்த்து வாயில் போட்டு மெல்லு வார்கள்.

ஆஸ்த்மா நோய்க்குக் கோழிச்சூப்பு சிறந்த மருந்து என்னும் குறிப்புக் காணப்படுகின்றது (ப.64). 12ஆம் நூற்றாண்டில் யூத மருத்துவர் மெய்மோனிகல் நுரையீரல் சளியைக் கிளறி வெளியேற்றக் கோழிச் சூப்பைப் பரிந்துரைத்ததாக நூலாசிரியர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்கள்.

நம் ஊரில் கோழிச்சூப்பு ஒரு அற்புதமான வலி நிவாரணி. சண்டையில் அடிபட்டவர்கள், மரத்திலிருந்து விழுந்தவர்களுக்கு உடல் வலியைப் போக்கக் கோழிக்குஞ்சு ரசம் வைத்துக் கொடுப்பார்கள். குடிப்பவர்களாக இருந்தால் அந்தக் கால நாட்டுச் சாராயத்தையும் ரசத்தோடு கலந்து கொடுப்பார்கள்.

கோழி ரசம் வைக்க மருந்து வேண்டும் என்று கேட்டாலே கடைகளில் கொடுப்பார்கள். கூவாத கோழிக்குஞ்சைச் சுடுநீரில் முக்கி எடுத்துச் சுத்தம் செய்வார்கள் மிளகாய், மல்லியோடு நாட்டு மருந்துகளையும் சேர்த்து அம்மியில் அரைப்பார்கள். சேர்த்துக் கொதிக்க வைக்கும்போது சட்டி மாற்றாததாக அந்த மருந்து ரசம் தெருவெல்லாம் மணக்கும். தாளிக்காததைச் சட்டி மாற்றாதது என்பார்கள்.

நாட்டுப்புறப் பாடல் அமைப்பில் 19ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய வீரபத்திர இராமயணக் கும்மி என்னும் நூலில் உடம்பு வலிக்குக் கோழி ரசமும் சாராயமும் கொடுத்த செய்தி பதிவாகி உள்ளது.

காட்டில் வசிக்கும்போது சூர்ப்பனகை இராமனை விரும்புகிறாள்; சீதையைப் பார்த்ததும் அவளைக் கொல்ல நினைக்கிறாள், அப்போது இலக்குவன் வந்து சூர்ப்பனகையின் அங்கங்களை அறுத்து அடித்து விரட்டுகிறான். இலங்கையில் வந்து விழுந்தவளுக்கு அரக்கர்கள் கோழி ரசத்தையும் சாராயத்தையும் கொடுக்கிறார்கள்.

கூவாத கோழிகள் ஆயிரமும் - அதைக் கொண்டுமே காய்ச்சிக் கொடுத்திடுவார் சாராயம் முக்கலம் கொட்டிவிடுவார். அதைத் தான் வாங்கி நாக்கிலே விட்டிடுவாள்
(1292, 1293)

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் மரபுவழி நஞ்சை, புஞ்சைச் சாகுபடி செய்த ஐம்பது. அறுபதுகளில், வேலை முடிந்து அலுக்கையைப் போக்கிக் கொள்ள இவ்வாறு கோழிச் சூப்பை வைத்து உணவையே மருந்தாக்கிக் கொண்டார்கள்.

பகல் முழுவதும் வெயிலிலும் வேனலிலும் உடலில் வியர்வை கொப்பளிக்க வேலை செய்த மக்கள் உடம்பு வலியால் தோல் உரித்த பாம்மைப் போல நெளிவார்கள். அடைக் கோழியைப் போல முனசுவார்கள். வேலைகள் முடிந்ததும் கண்டிப்பாகக் கோழி ரசம் வைப்பார்கள்.

நோயின்றி வாழ உணவே மருந்து என்னும் நூலில் பெரும்பான்மையான உணவுப் பொருள்களின் மருத்துவ குணங்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. உடல்நலத்தைப் பேணுவதற்கு மருந்துகள் உண்பதைத் தவிர்த்து உணவு மேல் நம்பிக்கை வைக்கத் தொடங்க வேண்டும் (ப. 302) என்னும் நூலாசிரியர்களின் கருத்தை வைர வரிகளாகக் கொள்ள வேண்டும்.

இக்கூற்று நாற்பது ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் விளைவிக்கப்பட்ட உணவுப் பொருள்களுக்குப் பொருந்தும். ஆனால் பசுமைப் புரட்சிக்குப் பிறகு விளைவிக்கப்படும் உணவுப் பொருள்களுக்குப் பொருந்துமா என்பது தெரியவில்லை.

பசுமைப் புரட்சி அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பிறகே சர்க்கரை நோய், புற்றுநோய், இதயநோய், வயிற்று நோய், மூட்டுவலி, தைராய்டு போன்ற நோய்கள் பற்றி அதிகமாகப் பேசப்படுகின்றன. நாடு முழுவதும் கருத்தரிப்பு மையங்கள். ஐம்பது அறுபது ஆண்டு களுக்கு முன்னர்ச் சர்க்கரை நோயைத் தித்திப்பு நீர் எனக் குறிப்பார்கள். உடல் உழைப்பு இல்லாதவர்களுக்கு வரும் என்பார்கள்.

ஆனால் பசுமைப்புரட்சி வந்தபிறகு உடல் உழைப்பு உள்ளவர்கள், இல்லாதவர்கள் என்னும் வேறுபாடு இல்லை. அனைவருமே ஒன்று அல்லது பல நோய்களுடன் மருந்து மாத்திரையின் துணையோடுதான் வாழ்கின்றார்கள். நூல் முழுவதும் உணவுப் பொருள்களின் மருத்துவ குணங்கள் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

ஆரஞ்சு- இரைப்பைப் புற்றைத் தடுக்கிறது (ப. 33); வெங்காயம் ஹெச்.டி.எஸ் அளவை உயர்த்தும் (ப. 49); இரத்தம் உறைதலைத் தடுக்க வெங்காயம் (ப. 50); மிளகு, மிளகாய் உணவுடன் காரமாகச் சாப்பிடச் சளி பிடிக்காது (ப. 62); பூண்டு ஒரு சளி இளக்கி (ப. 67)

மீன், மீன் எண்ணெய் ஓர் உயிர் காக்கும் நண்பன் (ப. 73) முட்டைக்கோசு புற்றைத் தடுக்கும் மருந்து (ப. 76); காய்கறி அதிகம் உண்பவர்களுக்குப் புற்றுநோய் அரிது (ப. 79); நுரையீரல் புற்றைத் தவிர்க்கக் காரம் (ப. 92)

பழங்கள் வைரசிற்குப் பரம எதிரி (ப. 99); டீ, சிகப்பு ஒயின் புற்றைத் தடுக்கும் (ப. 101); தேயிலை இதயத்தைப் பாதுகாக்கிறது (ப. 103); தயிர் வைரசை விரட்டும் (ப. 106); தயிர் உங்கள் வாழ்நாளை நீட்டிக்கும் (ப. 109); பசும்பாலின் மூலம் தடுப்பாற்றலைப் பெற முடியும் (ப. 114);

மருந்துகளின் அரசன் ஆப்பிள் (ப. 120); வாழைப்பழம் - குடல் புண் குணமாகும் (ப. 129); பார்லி கொலஸ்டிராலைக் குறைக்கும் (ப. 135);

இதயநோய்க்கு - அவரை பீன்ஸ் (மொச்சை வகை (ப. 139) நீரழிவு நோய்க்குப் பீன்ஸ் (ப- 140);

பீர் குடிப்பதால்- இதயத்தமனி அடைப்பு விகிதம் குறைகிறது (ப. 145); காரட் இதயத்திற்கு நல்ல உணவு (ப. 164); (காரட்) மலச்சிக்கலைத் தடுக்கிறது (ப. 165); காபி மன அழுத்தத்தை நீக்குகிறது (ப. 178) (கத்திரிக்காய்) வலிப்பு, புற்று எதிர்ப்பி (பக். 188, 189)

மீன் இதய நோய் வராது தடுக்கும் (ப. 194); மீன் - புற்று எதிர்ப்புச் சுவர் (ப. 196). பூண்டு - ஓர் ஆண்டிபயாடிக் (ப. 203); நுரையீரலுக்குக் கேடயம் பூண்டு (ப. 207); புற்றுநோய் எதிர்க்கும் பூண்டு (ப. 208); (இஞ்சி) முதல்நிலை உறைதல் எதிர்ப்பி (ப. 213); (திராட்சை) புற்று எதிர்ப்புச் சக்திகள் (ப. 219);

வயிற்றுப் போக்கிற்கு - தேன் (ப. 223); (நீர்ப்பூசணி) புற்று எதிர்ப்பி (ப. 229); பெருங்குடல் புற்று வராது பால் தடுக்கும் (ப. 231); இரத்தத்தை நீர்த்துப் போக வைக்கும் மரக்காதுக் காளான் (ப. 240); புற்றைத் தடுக்கும் - கொட்டைகள் (ப. 241)

கொலஸ்டிராலைக் குறைக்கும் ஓட்ஸ் (ப. 244). (ஓட்ஸ்) புற்று எதிர்ப்பி (ப. 245); (ஆலீவ் எண்ணெய்) புற்று எதிர்ப்பி; முதுமை எதிர்ப்பி; (ப. 250); இதயத்திற்கு வெங்காயம் (ப. 253); (வெங்காயம்) எவ்வளவு அதிகமோ அவ்வளவு நல்லது (ப. 255) (ஆரஞ்சு) உணவுக் குழாய்ப் புற்றைத் தடுக்கும் (ப. 259); (பட்டாணி) புற்றுநோய் மற்றும் தொற்று எதிர்ப்பிகள் (ப. 263) (அரிசி) சிறுநீரக்கல் உண்டாகாமல் பாதுகாக்க (ப. 272)

மேலே தொகுத்துக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளவை மருத்துவர்கள் சு. சரேந்திரன், ஜோசப் எழுதியுள்ள நோயின்றி வாழ உணவே மருந்து நூலில் உள்ள கட்டுரைகளின் உள் தலைப்புகள். காய்கனி, கொட்டை வகைகள், சில உயிரினங்களின் மருத்துவ குணம் போன்றவற்றை நச்சென்று அறியும் வகையில் உள்ளன. இவ்வகை உணவுப் பொருள்களின் வேறு சில மருத்துவ குணங்களும் நூலில் விளக்கப்பட்டு உள்ளன.

இயற்கையாக உற்பத்தி செய்த உணவே மருந்தாகும் பொருட்களின் மீது மக்களுக்குத் தீவிரமான நாட்டம் ஏற்பட்டுள்ளது. இரசாயன உரம், பூச்சிக்கொல்லி, களைக்கொல்லிப் பயன்பாட்டில் விளைந்தவை நச்சுக் கன்னிகளாகி விட்டன. நஞ்சால் விளைந்த உணவை உண்பதால் உடலிலுள்ள ஒவ்வொரு பாகமும் ஏதாவது ஒரு வகையில் பாதிக்கப்படுகிறது.

எளிமையாகச் சொல்ல வேண்டும் என்றால் பூச்சிக்கொல்லி மருந்தைக் குடித்தாலோ, காதிற்

ஊற்றிக் கொண்டாலோ ஆளை உடனே கொன்று விடும். பூச்சிக்கொல்லி அடித்த வயல் கொல்லைகளில் மீன், நண்டு, நத்தை, பாம்பு, மண்புழு, கறையான் என எதையும் பார்க்க முடியாது. குழந்தை இல்லாத வீடு போல அமைதியாக இருக்கும். மண்ணே செத்த பிறகு அவை எப்படி வாழும்?

விளையும் பயிர்கள்வழி இரசாயன உரங் களையும் பூச்சிக்கொல்லி, களைக்கொல்லி மருந்து களையும் ஏற்றிவிட்டால் அந்த நஞ்சுகள், உணவுப் பொருட்களின்வழிக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உடலில் சேர்ந்துவிடும்.

அவற்றால் உண்டாகும் நோய்களைப் போக்கக் கோடிக்கணக்கில் பணத்தைக் கொட்டி ஆராய்ச்சி செய்கிறார்கள். பல்லாயிரம் கோடிக்கு மருந்து, மாத்திரைகள் விற்பனை ஆகின்றன. அலுவலகங் களில் பணிபுரிபவர்கள், வீட்டில் இருப்போர், முதியவர்கள், இளையவர்கள், வயல் கொல்லைக் காட்டில் வேலை செய்பவர்கள் என எல்லோரும் ஏறக் குறைய மருந்து மாத்திரையுடன்தான் வாழ்கிறார்கள். மின்சாரத்தால் இயங்கும் எந்திர நிலைக்கு மருந்து, மாத்திரைகள் உடம்பை ஆட்சி செய்கின்றன.

ஒரு பசுமைப் புரட்சியாலேயே இவ்வளவு பாதிப்புகள் நிலத்தின் வளம் கெட்டுச் செத்துக் கிடக்கிறது. வறட்சியாலும் இரசாயன உரங்களாலும் பல்லாயிரம் உயிரினங்களும் தாவர வகைகளும் அழிந்து விட்டன. ஆளும் வர்க்கம் இன்னொரு பசுமைப் புரட்சி வேண்டும் என்கிறது. கண்டிப்பாகத் தேவைதான்; அது மரபுசார்ந்த - நம்முன்னோர்கள் காலங்காலமாகச் செய்த இயற்கை விவசாயமாக இருக்க வேண்டும்.

நூலாசிரியர்கள் உணவுப் பொருட்களின் மருத்துவக் குணங்களை ஆய்வுகள் அடிப்படையில் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர். அனுபவத்தின் அடிப் படையில் முன்னோர்கள் உணவையே மருந்தாகப் பயன்படுத்தி உள்ளார்கள்.

நஞ்சு ஊட்டப்பட்டுள்ள உணவு தானியங்கள், பழங்கள், கீரைகளில் மருத்துவ குணம் இருக்கலாம். ஆனால் அவற்றில் சார்ந்துள்ள நச்சுப் பொருள்களை என்ன செய்வது?

இரசாயன உரம், பூச்சி, களைக்கொல்லி வீரிய விதைப் பயன்பாட்டை நம்மாழ்வார், நெல் ஜெய ராமன், ஆர்.எஸ். நாராயணன், பாமயன், கரிகாலன் போன்ற குறிப்பிட்ட சில சமூக ஆர்வலர்கள் எதிர்த்தார்கள்; எதிர்க்கின்றார்கள். எதிர்க்க வேண்டியவர்கள் எதிர்த்துக் குரல் கொடுக்கவில்லை. நம்மாழ்வார் போன்ற வேளாண்மைக் கல்வியில் பட்டம் பெற்ற வர்கள் கலகக் குரல் எழுப்ப வேண்டும். அவ்வாறு செய்யாதது தான் மக்களுக்குக் கெட்ட காலம்;

நோய்களுக்கும் உழு கருவிகள், உரங்கள், விதைகள் போன்றவற்றை உற்பத்தி செய்து விற்கும் பெரும் பெரும் வேளாண் விஞ்ஞானிகள் வழிகாட்டாத நிறுவனங்களுக்கும் நல்ல காலம்.

வேளாண் விஞ்ஞானிகள் பஞ்சத்தைப் போக்க ஐம்பதுகளில் பிள்ளையார் பிடிக்கத் தொடங்கினார்கள்; அது குரங்காகி விட்டது. பரவாயில்லை; நல்லதைச் செய்யும்போது தீமையாக மாறவும் வாய்ப்புள்ளது. மரபுசார்ந்த வேளாண்மைக்கு உடன் மாறி இருக்கலாம்.

விவசாயம் செய்வோரின் குடும்பங்களில் ஈரத்துணியில் அழுக்கு ஏறுவது போலக் கடன்மேல் கடன்; உழுதவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழுக்குக்கூட மிஞ்சாது என்பார்கள். அந்த வாழ்க்கை கூடத் தேவலாம். இப்போது விவசாயிகள் தற்கொலை செய்து கொள்கிறார்கள். அவர்கள் கெட்டது ஒரு புறம். அனைத்து மக்களும் நோய் நொடியில் புழுவாக உழல்கின்றார்கள். மருத்துவர்கள் சிலரைத் தவிர வேறு யாராவது வாயைத் திறக்கின்றார்களா? எல்லாவற்றிலுமே அரசியலும் ஆதாயமும் தான்; போகட்டும்.

நூலாசிரியர்கள் முடிவுரையில் முக்கியமாக சில கருத்துகளைத் தொகுத்துக் கூறுகின்றார்கள். முன்னர்க் குறிப்பிட்டதையே மறுபடியும் குறிப்பிட வேண்டும். உடல்நலத்தைப் பேணுவதற்கு மருந்துகள் உண் பதைத் தவிர்த்து உணவுமேல் நம்பிக்கை வைக்கத் தொடங்க வேண்டும் (ப. 303)

உணவு தானியங்கள் அனைத்தும் இந்தியா முழுவதும் ஏன் உலகம் முழுவதும் செயற்கை உரங்கள், பூச்சி, களைக்கொல்லிகளாலேயே விளை கின்றன. பழங்களை இரசாயனப் பொருள்களைக் கொண்டு பழுக்க வைக்கிறார்கள். மீன் கெடாமல் இருக்க யூரியாவைப் போடுகிறார்கள்; திராட்சைப் பழத்தைப் பூச்சி தாக்காமல் இருக்க வானியில் மருந்தை நிரப்பி அப்படியே முக்கி எடுக்கிறார்கள். வாழைக்காய் பெருக்கப் பூவை ஓடித்துவிட்டு நெகிழிப் பையில் யூரியாவைப் போட்டு அப்படியே தார் நுனியில் கட்டி விடுகிறார்கள். நமக்குத் தெரிந்தவை இவை; உணவுப் பொருளை நஞ்சாக்க இன்னும் எத்தனை வழிகள் உள்ளனவோ? கரு இல்லாத முட்டைகளும் குரு இல்லாத வித்தைகளும் உலகைச் சின்னாபின்னமாகச் சிதைக்கின்றன.

மனிதர்களுக்கு நோயைத் தரும் இரசாயன உரம், பூச்சி, களைக்கொல்லிகள் தாவரங்களுக்கு ஏன் கெடுதல் செய்யவில்லை என்னும் ஐயம் எழலாம். பாம்பிடம் உள்ள நஞ்சு அதற்குத் தீமை செய்வதில்லை. அது போலத்தான் நினைக்க வேண்டும்.

உணவுப் பொருள்களில் உள்ள மருத்துவ குணங் களை ஆய்வுகள் அடிப்படையில் நூலாசிரியர்கள் ச. நரேந்திரன், ஜோசப் மிக எளிமையாக விளக்கு கின்றனர்.

இயற்கையான உணவுப் பொருளில் இருக்கும் சத்து அல்லது மருத்துவத் தன்மையைப் பிரித்துப் பயன்படுத்துவதை விட அவற்றையே அப்படியே உண்பது சிறந்தது என்று நூலாசிரியர்கள் குறிப்பிடு கின்றார்கள். மீன் எண்ணெயைவிட மீனே உடலுக்கு ஏற்றது (ப. 200). பூண்டு எண்ணெய், குழாய் மாத்திரை, மாத்திரை மற்றும் நீர் போன்ற தயாரிப்புகள் குறித்து அறிஞர்கள் கூறுவது என்ன? இவற்றில் பலவற்றில் பூண்டின் செயற்படுத்தும் பொருள்கள் கொஞ்சம்கூட இல்லை - அல்லது மிகக் குறைந்த அளவில் உள்ளன என வல்லுநர்கள் எச்சரிக்கின்றார்கள் (ப. 210).

ஓர் அணு அளவு கூடக் குறை கூற முடியாத அளவில் நம் முன்னோர்கள் வேளாண் தொழிலைச் செய்தார்கள். சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாத்தார்கள்; அதுவும் அவர்களைப் பாதுகாத்தது. தலைமுறை தலைமுறையாக விதைகளைப் பாதுகாத்தார்கள். எல்லாமே நோயின்றி வாழ உணவே மருந்து என்னும் நிலையில் பயன்பட்டன. வீரிய ரகங்களைக் கண்டு பிடிப்பதாக எல்லா விதைப் பண்டங்களையுமே வேளாண் விஞ்ஞானிகள் குழிதோண்டிப் புதைத்து விட்டார்கள்.

நூலாசிரியர்கள் மருத்துவர்கள் ச. நரேந்திரன், ஃபிரடெரிக் ஜோசப் விளக்கி இருப்பவற்றைப் போன்று அண்மைக் காலம் வரை நூற்றுக்கணக்கான பொருட்கள் உணவே மருந்து எனப் பயன்பாட்டில் இருந்தன.

பிஸ்கட் உட்பட எல்லாத் தீனிப் பண்டங் களிலும் வேதிப் பொருட்கள், பாலில் வேதிப் பொருள் கலப்படம், குடிக்க, இழுக்க, மெல்ல எனப் பல்வகைப் போதைப் பொருட்கள். பெரும் நிறுவனங் களில் தயாரிக்கப்படும் உப்புத் தூளில் கூட நச்சுப் பொருள் கலக்கிறார்களாம்.

வசதி உள்ளவர்கள் மருத்துவத்தால் வாழ்கிறார்கள்; இல்லாதவர் திடீர் திடீரென குணங்கிய கோழியைப் போல விழுந்து மடிகின்றார்கள். நெருநல் உளொருவன் இன்றில்லை என்னும், பெருமை உடைத்திவ் வுலகு (திருக். 336) என்னும் திருக்குறள் இக்காலத்திற்கு மிகவும் பொருத்தம் உடையதாக இருக்கின்றது.

இப்போதைய உணவு தானிய உற்பத்தி முறை, உடல் உழைப்பில்லா வாழ்க்கை முறை, உணவு முறை நீடித்தால் சற்றுமுன் இருந்தவன் இப்போது இல்லை எனக் கூறும் நிலை உருவாகி விடும். இருபது முப்பது வயதிற்குள் மாறடைப்பால்

இளைஞர்கள் இறப்பதைச் செய்தித்தாள்களில் படிக்கும்போது வேதனையாக இருக்கிறது.

குழந்தைக்குத் தாய்ப்பால் கொடுக்கக்கூடாது என்று சில தாய்மார்களை மருத்துவர்கள் எச்சரிக்கின்றார்கள். தாய்ப்பாலில் கூட நச்சுப்பொருள் இருக்கிறதாம். எங்கிருந்து வந்தது? உண்ணும் உணவிலிருந்து தான்.

பால்திருக்கை, கருந்திருக்கை என்னும் கருவாடுகளை வாங்கி வந்து பூண்டு, மிளகு வைத்துக் காரமாகக் குழம்பு வைப்பார்கள். தாய்க்காரி நான்கு, ஐந்து கண்டம் பிசுக்கை உணவோடு சேர்த்துச் சாப்பிடுவாள். குழந்தையின் வாயில் ஊற்றாகப் பெருக்கெடுத்து வழியும் தாய்ப்பால். வயல் நண்டும் நல்ல பால் பெருக்கி; குழம்பு வைத்துக் கொடுப்பார்கள். நத்தை மூல நோய்க்கு ஒரு நல்ல உணவு மருந்து. எல்லாமே பசுமைப் புரட்சிக்கு பிறகு அழிந்து காணாமல் போய் விட்டன.

இப்படி நோயின்றி வாழ உணவே மருந்து என்னும் நூல் பற்றி நிறைய எழுதிக் கொண்டே போகலாம். இருப்பதை விட்டு விட்டுப் பறப்பதைப் பிடிக்க நினைத்ததால் ஒன்றுமறியாத கோடிகோடி அப்பாவி மக்களே அதிகம் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். உணவுக்கு ஆகும் செலவை விட மருத்துவத்திற்கே

பல மடங்கு செலவு செய்கின்றார்கள். மன அழுத்தம் மிகுந்து, நிம்மதி போய் விடுகின்றது.

மிளகு, சோம்பு, சீரகம், வெந்தயம், இஞ்சி, சுக்கு, பூண்டு, மஞ்சள் போன்றவை எல்லாம் அஞ்சறைப் (ஐந்து அறை) பெட்டியில் உள்ள அரைக்கும் சாமான்கள். இவற்றை முறையாகப் பயன்படுத்தினாலே உடல் நோய் எதிர்ப்புச் சக்தியைப் பெறும் என்பது அனுபவத்தால் கண்ட உண்மை.

எலும்பிச்சம்பழம், முருங்கை, அகத்தி, புதினா, மல்லி, தூதுவளை, குறிஞ்சா, முடக்கொற்றான், பசலி எனக் கிடைப்பவற்றைத் தவறாமல் நாள் தோறும் பயன்படுத்த வேண்டும். உடற்பயிற்சி, தினம் உணவு உட்கொள்வதைப் போலக் கண்டிப்பாகச் செய்யவேண்டும்.

முறையாக இவற்றை எல்லாம் கடைபிடித்தால் மருந்து, மாத்திரைகளை அதிகமாகப் பயன்படுத்த வேண்டியதில்லை. இதுவும் அனுபவ உண்மைதான்.

தனிமனிதர்கள் குறிப்பாக, முதியவர்கள் தங்கள் உடல் நலத்தைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள நோயின்றி வாழ உணவே மருந்து என்னும் நூல் நல்ல ஊன்று கோலாக அமையும்.

கபிலன் பதிப்பகம் வெளியீடுகள்
முனைவர் அ.பிச்சையின்
நூல்கள்

செம்மொழித் தமிழில் சீரிய ஆய்வுகள்

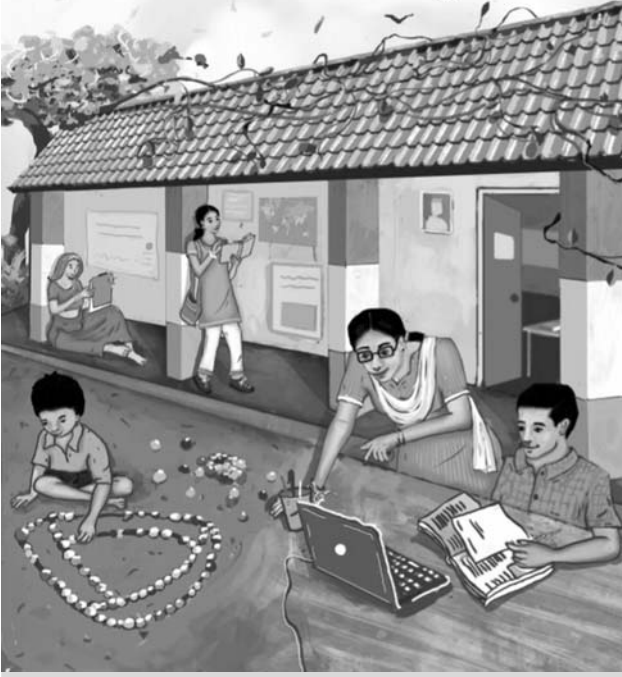
 <p>விலை ரூ.300/-</p>	 <p>விலை ரூ.220/-</p>	 <p>விலை ரூ.200/-</p>	 <p>விலை ரூ.225/-</p>	 <p>விலை ரூ.225/-</p>
தொகுதி-1 பழங்கால இலக்கியம்	தொகுதி-2 கவிதை இலக்கியம்	தொகுதி-3 இலக்கணமும் மொழியியலும்	தொகுதி-4 புனைகதை இலக்கியம்	தொகுதி-5 பல்வகை இலக்கியம்

தொடர்புக்கு: முனைவர் அ. பிச்சை
 30, பி.கே.எம்.நகர், பாரதிபுரம் தெற்கு,
 கருப்பாயூரணி, மதுரை - 625020.
 கைபேசி: 98651 07237.

சிறப்பு சலுகையாக
5 தொகுதிகள் சேர்த்து
ரூ. 950/- மட்டுமே

CANARA BANK
 A/c No: 8500101001123
 IFSC code: cnrb8500
 Gandhigram University
 Campus Branch

Draft
**National
Education Policy 2019**

**அரசியலமைப்பை
புறக்கணிக்கும்
தேசிய
கல்விக்
கொள்கை
2019
சௌ.குணசேகரன்**

தேசியக் கல்விக் கொள்கை - 2019 : சனநாயக கல்விமுறை நீர்த்துப் போகுமா?

தேசியக் கல்விக் கொள்கை -2019 (வரைவு), மே மாதம் 30 -ம் தேதியில், புதிதாகப் பதவியேற்ற அரசு வெளியிட்டுள்ள முதல் ஆவணங்களில் ஒன்றாகும். 484 பக்கங்களைக் கொண்ட இந்த வரைவு, 4 பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இவை முறையே பள்ளிக் கல்வி, உயர்கல்வி, கூடுதல் கவனத்திற்கான முக்கிய பகுதிகள், மற்றும் கல்வி முறையில் மாற்றம் போன்றவற்றை பேசுகின்றன.

ஒரு 'துடிப்பான அறிவு சமூகத்தை' உருவாக்க உதவும் 'இந்தியாவை மையப்படுத்திய கல்வி முறையை' வென்றெடுப்பது என்பதே இந்த புதிய கல்விக் கொள்கைக்கு வழிகாட்டு நெறியாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இந்த வரைவின் மீது பொதுமக்கள் மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட ஏனைய தரப்பினர், ஜூன் 30-ம் தேதிக்குள் தங்களது கருத்தினை தெரிவிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளனர். மிக குறுகிய காலமே உள்ள நிலையில், இந்த வரைவுக் கொள்கைகள், இதுவரை எந்த ஒரு தீவிரமான விவாதத்திற்கும் எடுத்துக் கொள்ளப்படாதது மிகவும் வேதனையானது.

இவ்வாறு விவாதமின்றி அவசரமாக அமல் படுத்தப்பட்டால், இவை மிக மோசமான விளைவுகளை ஏற்படுத்துவதோடு, கடந்த பல வருடங்களாக, இந்திய கல்வி முறையை சனநாயகப்படுத்துவதற்காக எடுத்துக்கொண்டு அனைத்து தீவிர முயற்சிகளையும் நீர்த்துப்போகச் செய்துவிடும்.

வலுவிற்கும் அரசியலமைப்பு

பொதுவாக, இதுபோன்ற அரசு ஆவணங்கள், சட்டங்கள் மற்றும் கொள்கை வரைவுகள், இந்திய அரசியலமைப்பு கோடிட்டுக் காட்டியுள்ள மதிப்பு களையும், வழிகாட்டிகளையும் மேற்கோள் காட்டித் தொடங்குவது வழக்கம்.

ஆனால் தேசிய கல்விக் கொள்கை-2019 (இனிமேல் தே.க.கொ-2019), இந்த வழக்கத்திலிருந்து மாறுபட்டுள்ளது. இதன் வரைவுக் குழுத் தலைவர் முனைவர். கஸ்தூரி ரங்கன் இதன் முக்கிய நோக்கமாக 'இந்தியாவின் மரபுகளையும் மதிப்புகளையும் நிலைநிறுத்தும் அதே வேளையில், 21-ம் நூற்றாண்டுகளின் தேவையை பூர்த்தி செய்யும் விதமாக ஒரு புதிய முறையை உருவாக்குவது' என கூறுகிறார்.

ஒருசில இடங்களில் அரசியலமைப்பு குறிப்பிடப் பட்டிருந்தாலும் (ப.எண்; 83, 289, 303), பொதுவாக அது முதன்மைப்படுத்தப்படவில்லை. இதற்கு பதிலாக 'அதீத ஊக்குவிப்பு' (heavy promotion), மேம்பாடு (upliftment), சமுதாயம் (community) போன்ற வார்த்தைகள் அதிகம் வலியுறுத்தப்பட்டு உள்ளன.

அதன்படி, பள்ளிக் கல்வியின் அனைத்து நிலைகளிலும் இந்திய, வட்டார பாரம்பரியங்கள், மரபுகள் அதீதமாக ஊக்குவிக்கப்படும் என குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது (ப.எண்.76). ஒரு புதிய வீரியத்துடன் இந்திய மொழிகளை கற்பித்தல் அதீதமாக ஊக்கு விக்கப்படும்(ப.எண்.82). மொழி கற்பித்தலுக்கு உதவியாக இந்திய இலக்கியங்களை வாசிப்பது, ஆராய்வது மேம்படுத்தப்படும்(ப.எண். 85). இது போன்ற முயற்சிகள் இந்திய மொழிகளையும் இலக்கியங்கள் மீதான பயிற்சியையும் அறிவையும் வளர்த்தெடுக்க கட்டாயமாக உதவும் என்றாலும், இது ஒரு ஒற்றை கண்ணோட்டத்திலான ஒழுக்கநெறி சார்ந்த போதனைக்கு இட்டுச்செல்லும் என்ற பயமும் மேலோங்குகின்றது.

மேலும் 21-ம் நூற்றாண்டின் குழந்தைகளுக்கு, உலக இலக்கியங்கள், கலை வெளிப்பாடுகள் மீதான அறிவு மிக முக்கியமானதாக இருக்கின்றது. எனவே, உலக இலக்கியங்கள் இந்திய மொழிகளில் மொழி யாக்கம் செய்தலின் தேவை அவசியமாகிறது. இவ்வகையான அறிவை, பரந்த கண்ணோட்டத்தை குழந்தைகள் பெறுவதற்கு இந்தக் கல்விக் கொள்கை தடையாக இருப்பது வருந்தத்தக்கது.

ஒற்றைச் சமுதாயம்

மேலே குறிப்பிட்டதுபோல், அரசியலமைப்பு முன்னிறுத்தப்பட வேண்டிய இடங்களில், கையாளப் படும் மற்றொரு வார்த்தை 'சமுதாயம்' (community) (ப.எண்.29). இதன்படி, கற்றல், கற்பித்தல் செயல் பாடுகள் 'சமுதாயத்தின்' மேற்பார்வையின் கீழ் கொண்டுவரப்படுகிறது.

இது தே.க.கொ-2019 கூறும் 'சமுதாயம்' என்பது என்ன என்ற கேள்வியை கேட்கத் தூண்டுகின்றது. சாதி, மதம் மற்றும் வர்க்கம் என்று பிளவுண்டு கிடக்கும் இந்திய சமூகத்தை ஒரு ஒற்றை சமூகமாக கட்டமைப்பது மிகவும் ஆபத்தானது. இது சமூகத்தின் ஆதிக்க சக்திகளின் பிடியில் பொதுக்கல்வி அடிமைப்பட்டு விடும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தும்.

எடுத்துக்காட்டாக, தே.க.கொ-2019-ன்படி, கல்வித்திட்டங்களை வெற்றிகரமாக செயல்படுத்தும் வகையில், பள்ளி நிர்வாக குழுக்களில் (School Complex Management committees) 'சமுதாயம்' முக்கியப் பங்கை வகிக்க வாய்ப்பு கொடுக்கப்படுகிறது

(ப.எண்.173). இதுமட்டுமல்லாமல், ஆரம்ப குழந்தைப் பராமரிப்பு மற்றும் கல்வி (Early childhood care and education), கல்வி மற்றும் எண் அறிவு திறமைகளை மேம்படுத்துதல் (ப.எண்.57), கல்விக்கான உரிமையை நடைமுறைப்படுத்துதல் (ப.எண்.67) போன்றவற்றிலும் 'சமுதாயத்தின்' பங்கு ஊக்குவிக்கப்படுகிறது.

மேலும், 6 -லிருந்து 8 -ம் வகுப்பு வரையிலான மாணவர்களுக்கு எந்த வகையான தொழிற்பயிற்சி கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று தீர்மானிப்பதில் இந்த 'சமுதாயம்'தான் பரிந்துரைகளைக் கொடுக்கும் (ப.எண்.95). ஆரம்பக் கல்விபோல், உயர் கல்வித் துறைகளும் 'சமுதாயத்துடன்' இணைந்து செயல்படும் (ப.எண்-202). இவ்வாறு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் நிலையில், தே.க.கொ-2019 கூறும் 'சமுதாயம்' ஒடுக்கப்பட்டோர், சிறுபான்மையினர், பெண்கள், ஆதிவாசிகள், உடல் ஊனமுற்றோர் மற்றும் உழைக்கும் வர்க்கத்தினரின் பிரதிநிதித்துவத்தை கொண்டிருத்தல் முக்கியம்.

ஆனால் பிரதிநிதித்துவம் குறித்து எவையும் உறுதி படுத்தப்படவில்லை ஆகையால், தே.க.கொ-2019 ஒரு ஒற்றைப்பார்வை கொண்ட ஆளும் வர்க்கத்தின் சாதியின் ஆதிக்கத்தை வலுப்படுத்தும் ஒரு கல்வி முறையை திணிக்க முற்படும் செயலாகவே அமையும்.

பால் சார்ந்த அடையாளங்கள்

இ.க.கொ-2019-ல், பால் சார்ந்த அடையாளங்கள் மிகச் சாதாரணமாகவும் கவனக்குறைவுடனும் கையாளப்படுகின்றன. இதில் வரும் Manpower மற்றும் chairman போன்ற வார்த்தைகள் பொதுவாக பால்-சரிசமமான வார்த்தைகளாகப் பார்க்கப்படு வதில்லை.

குழந்தைக் கல்வியில் பெண்கள் மற்றும் தாய்மார்களின் பங்கு முக்கியமாக வலியுறுத்தப் படுகின்றது (ப.எண்.57, 60). பெண் கல்வியின் முக்கியத் துவம் (ப.எண்.116, 146,) பள்ளிக்கல்வி வரை மட்டுமே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. உயர் கல்விக்கு வரும்போது இதன் முக்கியத்துவம் காணாமல் போகின்றது.

பெண்கல்வியை குறித்து இந்த வரைவு, 'பெண் கல்வி என்பது, வறுமை ஒழிப்புக்கும், வன்முறை களை ஒடுக்குவதற்குமான வழி. சமூக ஆரோக்கியத் திற்கும், பொதுமக்கள் உடல் நலத்தையும் பேணும் வழி. அடுத்த தலைமுறைக்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டிய வளர்ச்சிக் கூறுகளை வளர்த்தெடுக்க உதவுவது' என குறிப்பிடுகிறது.

வேறு வார்த்தையில் கூறினால், பெண்களுக்கான கல்வி என்பது அவர்களின் உரிமை என்ற நோக்கில்

அணுகாமல், அதன் முக்கியத்துவத்தை பொதுநலன் என்ற பார்வையின் அடிப்படையிலே முன்வைக்கப் படுகின்றது.

கல்வி நிறுவனங்களில் பாலியல் துன்புறுத்தல் பற்றி ஒருசில இடங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன (ப.எண்.66,69). ஆனால் இவற்றில் ஈடுபடுவோர் ஒழுக்கப்படுத்தப்பட வேண்டும்(ப.எண்.69) என்ற கண்ணோட்டமே உள்ளது. பொதுவாக, ஆண் மாணவர்களுக்கு பால் சார்ந்த விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் வகையில் எந்த ஒரு நீண்ட காலத் திட்டமும் இதில் குறிப்பிடப்படவில்லை. பெண்களை மதிப்பது, பாதுகாப்பு, குடும்ப கட்டுப்பாடு போன்ற வற்றை மாணவர்கள் கற்கவேண்டும் (ப.எண்.97).

21-ம் நூற்றாண்டின் பால்சார்ந்த எந்த ஒரு புதுக் கண்ணோட்டத்தையும் இந்த வரைவு கொண்டிருக்க வில்லை. மேலும் பால், பாலியல், மாற்றுபால் நோக்குநிலைகளை பற்றி பேசத்தயங்குவது வெளிப்படையாகத் தெரிகின்றது.

கடந்த சில வருடத்தில், பல்கலைக்கழகங்களில் women studies போன்ற துறைகள் ஊக்குவிக்கப்பட்டு வெற்றிகரமாக செயல்பட்டு வந்தாலும், தே.க.கொ-2019 இதைப்பற்றி எதுவும் பேசவில்லை.

ஏழைப் பெற்றோர்

தே.க.கொ -2019 பிரதிநிதித்துவப்படாத குழுக்கள் (Under Represented Groups) என்ற பதத்தை ஒடுக்கப்பட்டோர், பட்டியல் இனத்தினர், பின்தங்கியோர் போன்றோரை குறிப்பதற்காக பயன்படுத்துகின்றது. குழந்தைகளின் கல்விக்கும் குடும்பத்தின் வருமானத்திற்குமான தொடர்பு பேசப்பட்டிருந்தாலும், இவை ஆழமாக சிந்திக்கப்படவில்லை.

குழந்தைக் கல்வி மற்றும் பராமரிப்பு பற்றிப் பேசும்போது, ஒற்றைப் பெற்றோர், அமைப்புச்சாரா துறைகளில் வேலை செய்வோர் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை (ப.எண். - 48). இவ்வகை பெற்றோர்கள் குழந்தைக் கல்வி செயல்பாடுகளில் எவ்வாறு பங்கேற்பார்கள் என்ற புரிதல் இல்லை.

குழந்தைகளுக்கான வீட்டுப் பாடங்கள் செயல்பாடுகளில் பெற்றோர்களின் பங்கு பேசப்படுகின்றது (ப.எண்.62). இவற்றில் பெரும்பாலும், வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழ் இருக்கும் பெற்றோர்களை கணக்கில் கொள்ளவில்லை.

வசதியற்ற பெற்றோர்கள், தங்களின் தலைவிதிக்கு தங்களே பொறுப்பு என்பது போன்ற செய்தியே மறைவாக முன்வைக்கப்படுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக, தே.க.கொ-2019-ல் வரும் ஒரு பத்தியை பார்ப்போம்; பால்ய திருமணம், குழந்தைத் தொழில், இளம் வயதிலேயே வேலைக்குச் செல்ல

வேண்டிய கட்டாயம், சாதித் தொழிலை பின்பற்ற வேண்டிய நிலை, போன்ற காரணங்களால் சில குழந்தைகள் மற்றும் இளம் பருவத்தினரை பள்ளிக்கு அனுப்புவதில்லை.

தம்பி தங்கைகளை வளர்க்கவேண்டிய சூழ்நிலையில் வளர்ந்த குழந்தைகள் பள்ளிக்கு செல்வதற்கு தடையாக இருக்கின்றது. சுகாதாரமற்ற வாழ்விடங்கள், துப்பரவு வசதிகள் இன்மை, தூய்மையற்ற உணவு போன்றவற்றால் குழந்தைகள் நீண்டகால நோய்களுக்கு ஆளாவது போன்றவை குழந்தைகளின் கல்விக்கு தடையாகக் காரணம் காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆனால் தே.க.கொ-2019 இதற்கான தீர்வுகளைப் பற்றி ஆழமாக சிந்திக்கவில்லை.

குழந்தைகளுக்கு ஆங்கிலக் கல்விமூலம் காலங்காலமாக சமூகத்தில் பின்தேங்கி நிற்கும் நிலையிலிருந்து விடுபட நினைக்கும் பெற்றோர்களுக்கு தே.க.கொ-2019 ஆதரவானது அல்ல. இது இவ்வகை எதிர்பார்ப்பை இயற்கைக்கு புறம்பானது என்பதோடு மட்டுமல்லாமல் ஆங்கிலம் மேட்டுக்குடியினருக்கான மொழியென வரையறுக்கின்றது. இருந்தபோதிலும், ஏழைக் குடும்பத்தில் இருந்து வரும் மாணவர்களுக்கு கல்வி உதவித்தொகை பற்றிப் பேசுவதன் மூலம் (ப.எண்.245) தே.க.கொ-2019 வசதியற்றோரை முழுவதுமாக கைவிட்டுவிடவில்லை எனக் கூறலாம்.

இட ஒதுக்கீடு

மிக முக்கியமாக தே.க.கொ-2019 சாதியைப் பற்றி குறிப்பிடுவதில் லாவகமாக தவிர்த்து மௌனம் சாதிக்கிறது. ஆணாதிக்கம், நிறவெறி போன்றவை கூட ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருந்தாலும் (ப.எண்.101), சாதி ஒரு சமூக பிரச்சினையாக பார்க்கப்படவில்லை.

பக்கம் எண் 138-ல் குழந்தைகள் எதிர்காலத்தில் வளர்ந்தபின் ஒரு சமத்துவத்தை உள்ளடக்கிய சமூகத்தில் அங்கமாக இருப்பார்கள். எனவே இது அமைதிக்கும் தேசிய ஒற்றுமைக்கும் வழிவகுக்கும் என்று கூறப்படுகின்றது. ஆனால் தற்போது புறந்தள்ளப்பட்ட, ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தில் இருந்து வரும் மாணவர்களின் உரிமையைப் பற்றி பேசவில்லை.

குறிப்பாக, இந்த வரைவு, கல்வி நிறுவனங்களில் மாணவர்களுக்கான அல்லது ஆசிரியர்களுக்கான இட ஒதுக்கீடு பற்றி எங்குமே குறிப்பிடவில்லை. கடந்த சில வருடங்களாக, இட ஒதுக்கீடு சமூக ஏற்றத் தாழ்வை குறைக்கும் ஆயுதமாக இருந்துள்ளது. தே.க.கொ-2019, இதுவரை இட ஒதுக்கீடு சம்பந்தமாக எடுத்துக்கொண்ட அனைத்து முயற்சிகளையும் மறுதலிப்பதாக உள்ளது.

இத்துடன், பக்கம் எண் 334 -ல், தனியார் உயர்கல்வி நிறுவனங்களில் இட ஒதுக்கீடு கொள்கை

களை கடைபிடிக்க வேண்டிய தேவையில்லை என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

பக்கம் எண்கள் 148 - 49-ன் படி, பட்டியல் இனம், பின்தங்கிய இனம் இவற்றில் இருந்து வரும் மாணவர்கள் இவ்வினத்திலிருந்து வரும் ஆசிரியர்கள் மூலமே கற்பிக்கப்பட வேண்டும். ஏனென்றால், இவ்வாசிரியர்கள் இம்மாணவர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டாக இருப்பார்கள். இஸ்லாமிய மாணவர்கள், உருது தெரிந்த ஆசிரியர்கள் மூலம் கற்பிக்க வேண்டும். இங்கு உருது தெரியாத இஸ்லாமிய மாணவர்கள் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை.

இட ஒதுக்கீடு பேசப்படாத நிலையில், 'மெரிட் சிஸ்டம்' பேசப்படுகின்றது. கல்வி நிறுவனங்களில் மாணவர்கள் சேர்க்கை முதல் ஆசிரியர் நியமனம் வரை ஒரு கடுமையான 'மெரிட் சிஸ்டம்' கடைபிடிக்கப்படும் (ப.எண்கள்; 114, 116, 119) என கூறப்பட்டுள்ளது.

மாற்றுத் திறனாளிகள்

தே.க.கொ - 2019, CWSN (children with special needs) என்ற பதத்தை பயன்படுத்துகின்றது. இவை பெரும்பாலும், இவ்வரைவின் தொடக்கப் பக்கங்களில், ஆரம்பக் கல்வியைப் பற்றி பேசும்போது குறிப்பிடப்படுகின்றன. ஆனால், உயர்கல்வி பற்றி பேசும் பக்கங்களில் இவை காணப்படவில்லை.

பக்கங்கள் 154 மற்றும் 155 மாற்றுத் திறனாளிகளுக்கான சிறப்புத் தேவைகளைப் பற்றி பேசுகின்றன. ஆனால் மாற்றுத் திறனாளி ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்வது குறித்த வழிமுறைகளைப் பற்றியோ அல்லது அவர்களுக்கான சிறப்புத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்வது பற்றியோ எந்தவித குறிப்பும் இல்லை.

மேலும், ஒவ்வொரு கொள்கைக்கும், அவற்றை அமல்படுத்துவதற்கான ஒரு காலக்கெடுவை முன் வைக்கும் தே.க.கொ-2019, மாற்றுத் திறனாளிக்கான சிறப்புத் தேவைகள் பற்றி குறிப்பிடும்போது மட்டும் எந்த காலக்கெடுவையும் கொடுக்கவில்லை.

மொழிக் கொள்கை

கடந்த சில தினங்களாக, தே.க.கொ-2019-ன் மொழிக் கொள்கைக்கான எதிர்வினைகள் பல்வேறு தரப்பினரிடமிருந்து வெளிவருகின்றன. இதன் பயனாக கட்டாய ஹிந்தி என்ற நிலையிலிருந்து அரசு பின்வாங்கியுள்ளது.

தே.க.கொ-2019-ல் 86-வது பக்கத்தில் ஒரு புதிய, 'இந்தியாவின் மொழிகள்' என்ற பாடம் 6 முதல் 8-ம் வகுப்புவரை அறிமுகப்படுத்தப்பட இருப்பதாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதன்படி,

இந்த 'புதிய' பாடத்தில், இந்தியாவின் முக்கியமான மொழிகளுக்கிடையே குறிப்பிடும்படியான ஒற்றுமைகளை மாணவர்கள் கற்பார்கள். இவற்றிற்கிடையேயான பொதுவான உச்சரிப்பு, அறிவியல்பூர்வமாக அமைந்துள்ள எழுத்து வரிசை, எழுத்துருக்கள், இவற்றின் இலக்கண அமைப்புகள், சமஸ்கிருதம் மற்றும் ஏனைய செம்மொழிகளிருந்து இவற்றின் தொடக்கம், மற்றும் இவற்றின் ஒற்றுமைகள் மற்றும் வேறுபாடுகள் போன்றவற்றை பயில்வார்கள் என்கிறது.

ஏற்கெனவே, பல்வேறு பாடத் திட்டங்களாலும் புத்தகப் பளுவாலும் துயரில் உழலும் மாணவர்களுக்கு இதுபோன்றதொரு பாடத்தை புகுத்தி அவர்களை மேலும் துயரத்தில் ஆழ்த்துவதற்கான காரணத்தை நம்மால் அவதானிக்க முடியவில்லை.

பக்கம் எண் 87-ல், 6-லிருந்து 8-ம் வகுப்பு வரை தனியார் மற்றும் அரசுப் பள்ளிகளில் பயிலும் அனைத்து மாணவர்களும் ஒரு இந்திய செம்மொழியை பயில்வார்கள் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இந்த செம்மொழிகளின் வரிசையில், சமஸ்கிருதத்துடன், தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், ஒரியா, பாலி, பாரசீகம், மற்றும் பிராகிருதம் போன்ற மொழிகள் இருந்தாலும், பயன்பாட்டில் சமஸ்கிருதம் கற்றல் வலியுறுத்தப்படும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

பொதுவாக, இந்த வரைவு சமஸ்கிருதத்தின் முக்கியத்துவத்தை முன்வைக்கின்றது. எடுத்துக் காட்டாக, பக்கம் எண் 86-ல், "ஒரு நவீன கால மொழியாக இருந்தபோதிலும், தன்னிடம் லத்தீன் மற்றும் கிரேக்க மொழிகளில் உள்ள அனைத்து இலக்கியங்களையும் ஒன்று சேர்த்து தொகுத்தாலும், அம்மொழிகளில் உள்ள இலக்கியங்களை விட அதிகமான தொன்மை இலக்கியங்களை சமஸ்கிருதம் கொண்டுள்ளது" என்று கூறப்பட்டுள்ளது. 'இவை பல்லாயிரம் வருடங்களாக, வெவ்வேறு சமூக சூழ்நிலையிலிருந்து வந்த மதம் சார்ந்த மற்றும் மதம் சாராத ஆசிரியர்களால் எழுதப்பட்டவை'. இது ஒரு உண்மையை திரித்துக் கூறிய கருத்தாக பார்க்க வேண்டியுள்ளது. மேலும் முக்கியமாக, இவ்வகை ஒப்பீட்டு மொழி கற்றலிலிருந்து அரசு மற்றும் சீனம் போன்ற மொழிகள் முற்றிலுமாக தவிர்க்கப்பட்டு உள்ளன.

தொன்மை, பாரம்பரியம், பண்பாடு

தே.க.கொ-2019 வரைவு முழுவதும் ஒரே விடயங்கள் திரும்பத்திரும்ப சொல்லப்பட்டு, பிழைகள் மலிந்தும், பல்வேறு கருத்துகளுக்கு ஆதாரங்கள் சுட்டிக்காட்டப்படாமலும் இருப்பதையும் எளிதாகக் காணமுடிகிறது.

மேலும், பழைய பண்பாடு, புராதனம், மரபுகள் போன்றவற்றை கற்றல் கற்பித்தலில் வலியுறுத்தும்

போக்கு எங்கும் வியாபித்துள்ளது. இந்தியாவின் மரபுகளையும், மதிப்புகளையும் பேணுதல் என்பது தே.க.கொ-2019-ன் முக்கிய அம்சமாக ஆங்காங்கு பேசப்படுகின்றது.

குறிப்பாக ஆசிரியர் பயிற்சியை திடப்படுத்துவது, இவற்றை வென்றடைவதற்கான ஒரு வழியாக முன்வைக்கப்படுகின்றது. இதன்படி 'ஆசிரியர்கள் தற்போதைய நவீன கல்வி மற்றும் கற்பித்தலில் முழுத் திறமையோடு இருக்கும் அதே வேளையில், இந்திய மதிப்புகள், பண்பாடு, பாரம்பரியம் மற்றும் அறிவு போன்றவற்றில் தேர்ச்சியும் பெற்றிருக்க வேண்டும்.'

மேலும், பல்வேறு கொள்கைகளுக்கான விளக்கங்கள் சமஸ்கிருத இலக்கியங்களிருந்தும், இராமாயணம் மற்றும் மகாபாரதம் போன்ற காப்பியங்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட குறிப்புகளுடன் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இக்குறிப்புகள்கூட பிழைகள் மலிந்து தவறாகவும் உள்ளன. தகூலா மற்றும் நாலந்தா போன்ற பண்டைய பல்கலைக் கழகங்கள் முக்கிய உதாரணங்களாக காட்டப்பட்டுள்ளன.

இந்திய வரலாறு என்பதை சமஸ்கிருத மொழியை சார்ந்த வரலாறாகக் காட்டும் உந்துதல் அதிகமாக உள்ளது. அண்மைக் காலங்களில் வரலாற்று ஆய்வுகள் மேட்டுக்குடி மக்களின் வரலாற்றை எழுதுவதிலிருந்து விலகி, சாமானிய மக்களின் வரலாற்றை வாசிப்பதில் ஆர்வம் காட்டியுள்ளன. உழைக்கும் மக்கள், பெண்கள், ஒதுக்கப்பட்ட நிலப்பரப்புக்கள் அதன் குடிகள், ஒதுக்கப்பட்ட சாதி சமூகங்கள், என இவர்களின் வரலாறுகள் ஆய்வாளர்களின் கவனத்தை ஈர்க்கத் தொடங்கியிருக்கிறது. ஆனால், தே.க.கொ-2019-ல் இதுபோன்ற புது தகவல்களை, சிந்தனைகளை உள்வாங்கும் தாராளப் போக்கு காணப்படவில்லை.

மாணவ, ஆசிரியர் சங்கங்கள்

தே.க.கொ-2019-ல், மாணவ சங்கங்கள் பற்றிய எந்த குறிப்பும் இல்லாததோடு, இச்சங்கங்களை அங்கீகரிப்பது சம்பந்தமான எந்த வழிமுறைகள் பற்றியும் பேசப்படவில்லை. பேச்சுவார்த்தைக்கும், விமர்சனத்திற்கும், போராட்டத்திற்கும், எதிர்வினையாற்றுவதற்குமான எந்ததொரு வாய்ப்பையும் தே.க.கொ-2019 கொடுக்கவில்லை.

வரைவின் 292-ம் பக்கத்தின்படி, ஆசிரியர்களுக்கு ஏதேனும் குறைபாடுகள் இருந்தால், அவர்கள் அரசு அதிகாரிகளிடம் புகார் செய்ய முடியும் அல்லது பிரதம மந்திரி தலைமை தாங்கும் RSA அமைப்பிடம் தெரிவிக்கவேண்டும் (ப.எண்.292).

தே.க.கொ-2019-ஐ அமல்படுத்துவது வருங்கால சந்ததியினரை கருத்தில் கொண்டு செயல்படவேண்டும் என்பதனால், இக்கொள்கைகளின் விளைவுகள் என்னவாக இருக்கும் என்பது பற்றிய ஒரு தெளிவான ஆழமான விவாதம் மிகமுக்கியமானதாகும். இந்த வரைவுதிட்டம் சமூகபொருளாதார-பண்பாட்டு வேறுபாடுகளை மதிப்பது ஏற்றுக்கொள்வது என்ற வழிகாட்டுதலின் அடிப்படையில் கல்விக் கொள்கைகளை வடிவமைப்பதன் சாத்தியத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பதுபோல் தெரிகின்றது.

ஆழ்ந்து வாசிக்கும்போது, இவை சமூக, பொருளாதார வேறுபாடுகளை கலைவதற்கு பதிலாக அவை மறுகட்டமைப்பு செய்யப்படுவதற்கான ஆபத்துகள் அதிகமாக தெரிகின்றன. கல்விக் கொள்கைகள் அரசியலமைப்பு கூறுகின்ற வழிகாட்டுதலை அடிப்படையாகக் கொண்டு வரையப்பட வேண்டும். கல்விக் கொள்கைகளை அரசியலமைப்பின் பிடியிலிருந்து நீக்கி 'சமுதாயத்தின்' ஆளுகைக்கு மாற்றுவது பேராபத்தை விளைவிக்கும்.

காப் பஞ்சாயத்து - வெறிபிடித்தவர்களின் சாதிமன்றம்

ஒருகணம் காப்-பஞ்சாயத்தின் கீழ் பள்ளிகூடங்கள் வருகின்றன என்ற நினைத்து பாருங்கள், இதன் விளைவுகள் என்னவாக இருக்கும். ஒடுக்கப்பட்ட சாதியினர், பழங்குடியினர், பெண்கள், உழைக்கும் வர்க்கத்தினர், உடல் ஊனமுற்றோர், சிறுபான்மையினர் இவர்களின் உணர்வுகளை உரிமைகளை மதிப்பதாக கல்வித்திட்டங்கள் அமைய வேண்டும்.

கல்வி நிறுவனங்களில் இட ஒதுக்கீடு சமூக மாற்றத்திற்கான தொடக்கப் புள்ளியாக இருந்துள்ளது, இதை அழிக்க விழையும் எந்த கொள்கையையும் உடனே நீக்க வேண்டும். இந்த வரைவு திட்டத்தை எழுதியோர், கல்வி என்பது மக்களின் உரிமை, மக்களுக்கான சேவை அல்ல என்பதை புரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

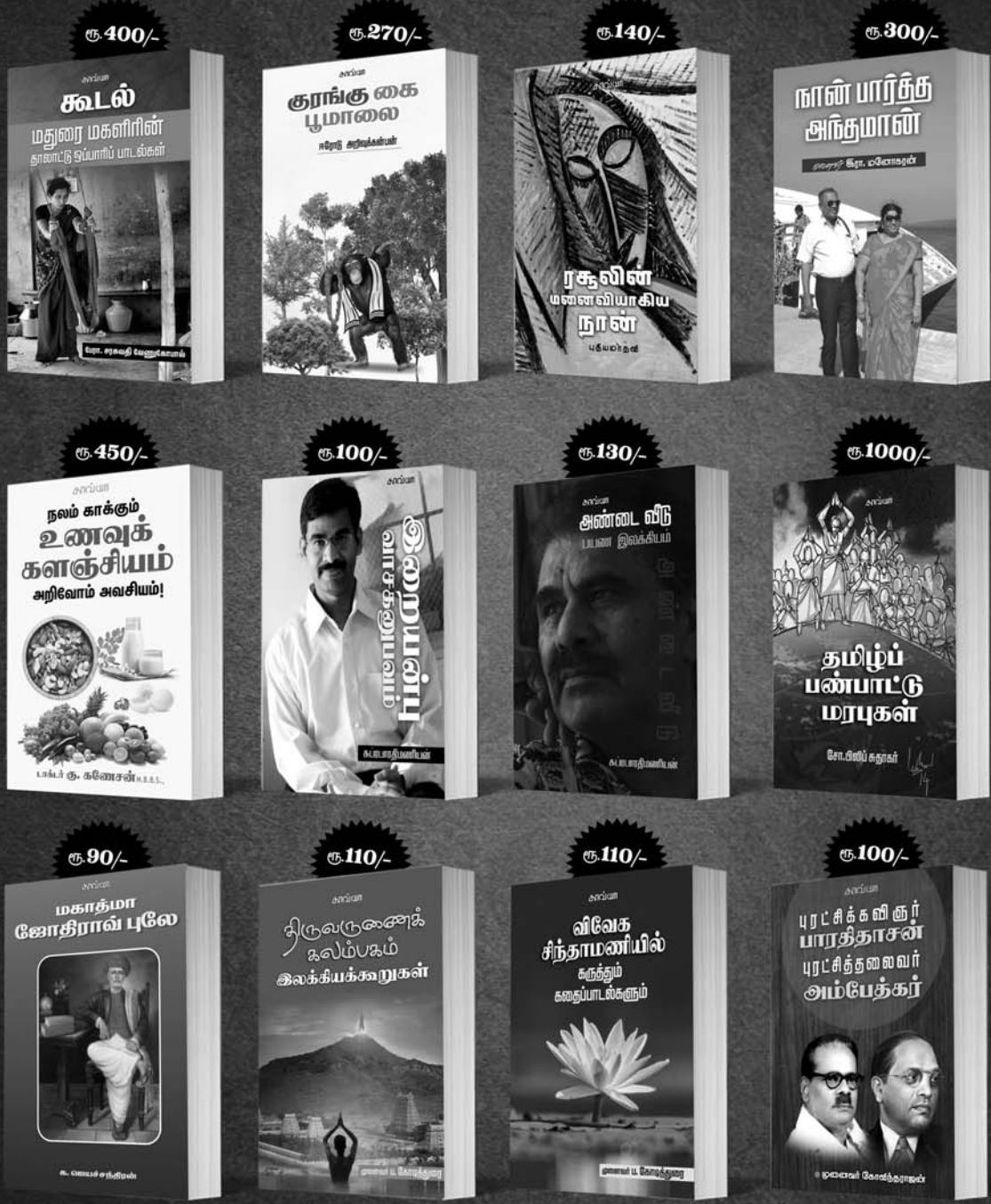
ஒவ்வொரு மொழியும் முக்கியமானது என்ற போதிலும், சமஸ்கிருதம் மற்றும் ஹிந்தி இவற்றை முதன்மைப்படுத்துவதன் மூலம் மற்ற மொழிகளை பின்னுக்குத்தள்ளுவதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. பழைய பண்பாட்டின் பெருமைகளை பண்டைய ஆட்சியாளர்களின் சாதனைகளைப் பட்டியலிடுவதை விட, 21 -ம் நூற்றாண்டு மாணவர்கள் சாதாரண மக்களின் வரலாற்றை, போராட்டங்களைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியதும் அவசியமாக உள்ளது.

(டில்லி ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக்கழக பேராசிரியர், முனைவர் கும்புமராய் அவர்கள் வரைவுக் குழுவிற்கு எழுதிய நீண்ட எதிர் வினையைத் தழுவி எழுதப்பட்டது)

நன்றி : வினவு

காவ்யா வின்

புதிய வெளியீடுகள்

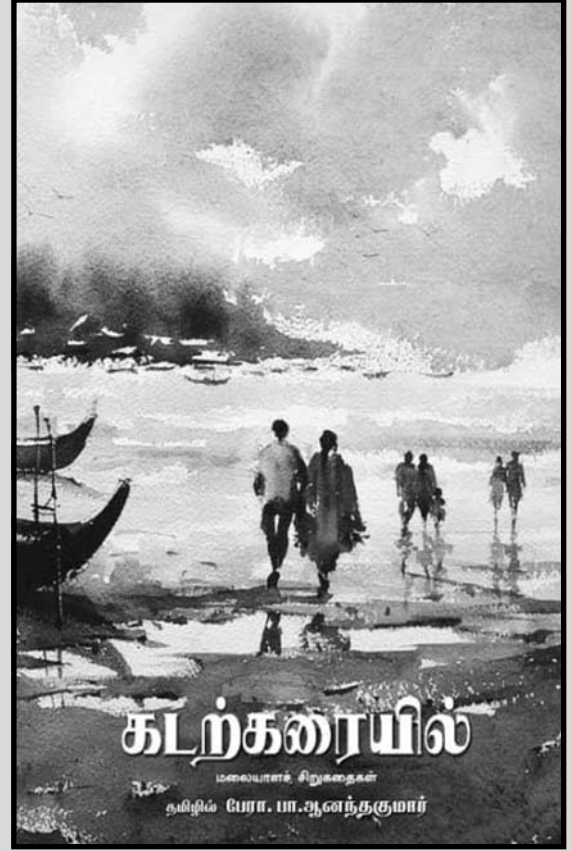
16, இரண்டாம் குறுக்குத் தெரு, டிரஸ்ட்புரம், கோடம்பாக்கம், சென்னை - 600 024
 பேச : 044 - 23726882 , 9840480232
 மின்னஞ்சல் : kaavyabooks@gmail.com இணையம் : www.kaavyaa.com

இலக்கியப் போக்குகளின் கலைடாஸ்கோப்

சுப்ரபாரதிமணியன்

மலையாளச் சிறுகதைகளுக்கு 125 ஆண்டு களுக்கு மேல் ஆகிவிட்டது. மலையாள உலகில் இதையொட்டி சிறந்த 125 சிறுகதைகள் என்ற வெவ்வேறு பட்டியல்களோடு பல புத்தகங்கள் வந்து விட்டன. மலையாள இலக்கிய உலகில் வெங்கையில் குன்ஷிராமன் நாயர் என்ற பத்திரிகையாளர் 1891 இல் எழுதிய நகைச்சுவை கதை ஒன்று முதல் கதையாக கணிக்கப்படுகிறது. கெ.ஏ சுகுமாரன் மலையாள இலக்கியத்தின் முதல்வர் என்ற பாராட்டுகளோடு ஜனங்களிடத்தில் மின்னலிட்டவர். கேலி சித்திரம் உத்வேகம் நிறைந்த வசனம் தொடர்கள், காதல், ஆபாசம் என்ற கலவையுடன் கொடுத்தார். அவர் கதைகள் சுவாரஸ்யத்தளத்துடன் விளங்கின மலையாளத்தில் ஆரம்ப காலகட்டத்தில் கெ.சுகுமாரன், மூர்க்கோந்து குமரன், அம்பாடி நாராயணன் பொதுவான் போன்றோர் வெளிப்பட்டனர். நிகழ்ச்சிகளை கதையாக்கி சிறப்பு செய்தனர். ஈவி கிருஷ்ணன் பிள்ளை போன்றோர் முன்னிலை வகித்தனர். அடுத்த தளத்திற்கு மலையாள கதைகளை எஸ். ராமவாரியார், எம்.ஆர்.பட்டத்திரி பாடு போன்றோர் நுழைந்து ரியலிஸம் ரொமாண்டிசம் கலந்து தந்த காலகட்டத்தைப் பிரதிபலித்தனர். 1930- 35 களில் யதார்த்த அடித்தளங்களில் கேரள சமூக வாழ்க்கை ஓரளவு வெளிப்பட்டது. முந்திரில் கோடு ராமவாரியார், பட்டத்திரி பாடு போன்றோர் இதில் முன்னணி வகித்தனர். பிறகு வந்த எழுத்தாளர்களில் கேசவதேவ், பொற்றெக்காடு, காரூர், தகழி, பஷீர், லலிதாம்பிகார்ஜனா போன்றோர் சமூக தளங்களுக்கான பொருளை எடுத்துக் கொண்டனர், பாட்டாளி வர்க்க இலக்கியம் ஒருபுறம் கோலோச்சியது. பஷீர் சமூக சிக்கல்களையும் வெளிப்படுத்தினார். கலை பிரச்சாரம் அன்றி வேறில்லை. தானும் முற்போக்குக் கருத்துகளின் பிரசாரகன் என்று கேசவதேவ் போன்ற முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டனர். பஷீர் போன்றோரின் சிறுகதைகளில் வறுமை சார்ந்த சித்திரங்கள் நகைச்சுவையாகவும் எள்ளலும் கலந்து ஒரு புதிய பரிமாணம் பெற்றன.

தகழியின் கதைகளில் ஒரு புறத்தில் மாப்பசான் பாதிப்பும், செகாவின் ஆழமும் கருக்கொண்டு ஆன்மீகம், வறுமை என்று ஊடாடின. பொன்குன்னம் வர்க்கி, கோலூர், கிருஷ்ணன் குட்டி உருபு போன்றோர் மத்தியதர வர்க்க பிரச்சினைகளையும் வாழ்வியலையும்

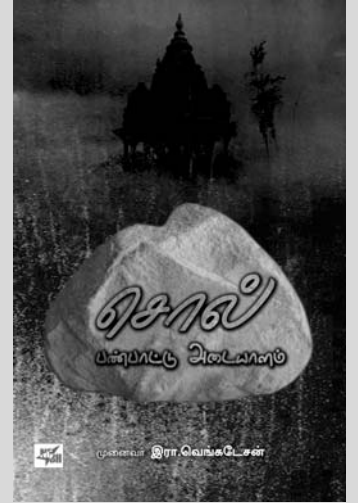
கடற்கரையில்

மலையாளச் சிறுகதைகள்
தமிழில்: பா.ஆனந்தகுமார்
வெளியீடு: தமிழினி
சென்னை
₹ 110/-

வெளிப்படுத்தினர். இன்னொருபுறம் கேரளா வாழ் வியலை சிறப்பாக பிரதிநிதித்துவப்படுத்தின.

அடுத்ததாய் அந்தப் புதிய தலைமுறை காலத்தின் மாற்றத்தை பிரதிபலிப்பைக் காட்டியது. எம்.டி வாசுதேவன் நாயர், குட்டி கிருஷ்ணன், ராபி, வெட்டுவன் போன்றோர் சமூக வாழ்வியலையும் வெளிப்படுத்தினர். அவை இன்னொரு புறம் கேரளா வாழ்வியலை சிறப்பாக பிரதிநிதித்துவப்படுத்தின. அடுத்து வந்த புதிய தலைமுறை கால மாற்றத்தின் பிரதிபலிப்பைக் காட்டியது. எம்.டி வாசுதேவன் நாயர் கதைகளில் நசிந்து போன நாயர் சமூக நினைவுத் தொடர்கள் மனோதத்துவம் கலந்த வார்ப்பில் மிளிர்ந்தன. முகுந்தன், சக்காரியா, சி வி பாலகிருஷ்ணன், கமலதாஸ், ஹரிகுமார், பத்மநாபன் போன்றோரின் சிறுகதைகள் தனித்தன்மையாக விளங்கின. பிரஞ்சு ஆட்சியில் இருந்த நேரத்தில் பிறந்த முகுந்தன் கதைகள் மய்யழி நதிக்கரை மக்களின் வாழ்வியலைப் பிரதிபலித்தன. அவர் கதைகளில் நினைவுகள் வரலாற்றில் சிறு சிறு பகுதிகளாக நின்றன. எந்தக் காலகட்டத்திலும் தெளிவான கூறுகளைக் கொண்டவை இப்போது, இப்போக்கு பின்னவீனத்துவ தாக்குதலில் இன்னும் தீவிரம் பெற்று மலையாள சிறுகதைகள் ஒரு புதிய பரிமாணத்தை எட்டியுள்ளது.

இந்தப் பரிமாணத்தைக்காட்ட ஆனந்தகுமார் 12 கதைகளை மொழிபெயர்த்துத் தொகுப்பாக்கியுள்ளார். பல கதைகள் தாமரை இதழில் வந்தவை. தகழி முதல் முகுந்தன் வரை வகை வகையான கதைகள் உள்ளன. மாதவிக்குட்டி என்ற பெண்ணும் இதில் இருக்கிறார். முதல் கதை பஷீரின் உலகப்புகழ் பெற்ற மூக்கு. இது யதார்த்தம் தாண்டியும் வெவ்வேறு பரிமாணங்களுடன் பயணிக்கிறது உச்சமான எள்ளலுடன்... கடைசிக் கதை அசோகன் செருவில்லின் “இரண்டு புத்தகங்கள்” யதார்த்த கதை களின் உச்சம் இது. இப்படி வகை வகையான கதைகள் உள்ளன. பலரின் மொழிபெயர்ப்புகளில் சுருக்கப்பட்டதனம் இருக்கும். சிரமமான பகுதிகள் மொழிபெயர்க்கப்படாமல் விடுபட்டிருக்கும். சமஸ்கிருதமயமாக்கல் பாதிப்பு இருக்கும். நேரடித் தன்மை இருக்காது. இவையெல்லாம் களைந்த சிறப்பான மொழிபெயர்ப்புதான் ஆனந்தகுமாருடையது. பல்வேறு இலக்கியப் போக்குகளைக் காட்டும் கலை டாஸ்கோப்பாக இத்தொகுப்பு உள்ளது. அதற்குக் காரணமாக காக்கநாடன், ஓ.வி. விஜயன், சேது போன்றோரின் கதைகளும் உள்ளன. மொழி பெயர்ப்புக்காக சாகித்ய அகாதமி பரிசு பெற்றவர் அவர்.

என்.சி.பி.எச். வெளியீடான ‘சொல் - பண்பாட்டு அடையாளம்’ நூலிற்கு டாக்டர் வா.செ.குழந்தைசாமி கல்வி - ஆய்வு அறக்கட்டளையின் சார்பில், சிறந்த ஆய்வு நூலிற்காக வழங்கப்படும் ‘டாக்டர் வா.செ.குழந்தைசாமி தமிழ் மேம்பாட்டு விருது’ கிடைக்கப்பெற்றுள்ளது.

நூலாசிரியருக்கு ‘நியூ செஞ்சுரியின் உங்கள் நூலகம்’ வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

விரைவில்
வெளியாகவுள்ள
**மே.து.ராசுகுமாரி
நூல்கள்**

1. வரலாற்று நோக்கில் இடைக்காலத் தமிழகம்
2. தமிழ்நாட்டில் நிலவுடைமை வளர்ச்சி - சில குறிப்புகள்
3. தமிழகத்தில் சாதியக் குடிகளின் மேலேற்றமும் கீழிறக்கமும்
4. தமிழ்நாட்டின் சமூக-பொருளிய வரலாறு - சில குறிப்புகள்
5. பண்டைய தமிழகத்தைப் புரிந்துகொள்வோம்
6. சங்க காலச் சமூக-பொருளிய வாழ்முறையில் பரத்தையர் (ரா. வசந்தாவுடன் இணைந்து)
7. பண்டைத் தமிழகத்தில் காதல் உறவுகள்
8. வேளாண் நுட்பத்தை வேண்டிய புறப்பாடல்
9. சோழர் கால நிலவுடைமைப் பின்புலத்தில் கோயில் பொருளியல்
10. பிற்காலச் சோழர் கால வாழ்வியல்
11. வரலாற்று நோக்கில் பண்டைத் தமிழகம்
12. சங்க காலத்தில் மாறுதல் மறுப்புகளும் முன்னேற்ற முனைப்புகளும்
13. அடிமை அமைப்பு முறையிலிருந்து தப்பிய தமிழகம்
14. சமூக-பொருளிய நோக்கில் சித்தர் பாடல்கள்
15. பதிற்றுப்பத்துப் பாடல்களைப் புரிதல்
16. புறநானூறு - புதிய புரிதல் உரை
17. வேளாண் சிக்கல்களும் ஊரகப் பொருளியமும்
18. மாநில சுயாட்சி
19. கல்விக் கண்ணோட்டங்கள் (கட்டுரைகளின் தொகுப்பு)
20. மொழிச் சிக்கல்
21. மே.து.ரா. சிறுகதைகள்
22. மே.து.ரா. பதிப்புரைகள்
23. கவிதைக் கனவுகள்
24. எண்ணிய எண்ணியாங்கு (பல்பொருள் படைப்புகள்)
25. **Murder of the Constitution: Interpreting Article 356.**

கற்பனையான உயிரிகளின் புத்தகம்

ஹோர்ஹே லூயிஸ் போர்ஹெஸ்
தமிழில் : கார்த்திகைப் பாண்டியன்

₹.450

நிழல் இராணுவங்கள்

இந்துத்துவாவின் உதிரி அமைப்புகளும் அடியாடபடைகளும்

திரேந்திர கே. ஜா
தமிழில் : இ.பா. சிந்தன்

₹.220

கடற்கோள் காலம்

வந்தையா கான்ஸ்தந்தின்

₹.140

தேங்காய்ப்பட்டணமும் மாப்பிள்ளைப் பாட்டுகளின் வேர்களும்

தோப்பில் முகம்மது மீரான்
பதிப்பாசிரியர் : இர.பிரபா

₹.130

எமது வெளியீடுகள் தமிழகத்தில் அனைத்து முன்னணி புத்தகக் கடைகளிலும் கிடைக்கும்.

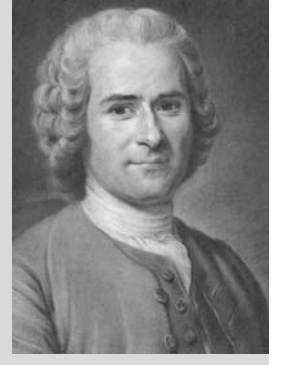
எதிர் வெளியீடு

96, நியூ ஸ்கீம் ரோடு, பொள்ளாச்சி - 642 002.
04259 - 226012 | 99425 11302 | Email : ethirveliyedu@gmail.com
இணையம் வழி வாங்க : www.ethirveliyedu.in

ஈரோடு புத்தகக் கண்காட்சி
அரங்கு எண் :
200-201

சுதந்திரச் சமத்துவச் சகோதரத்துவச்

உதயை மு.வீரையன்

மனித இனம் தம் உரிமைச் சாசனத்தை எங்கோ தொலைத்துவிட்டு தேடவும் தெரியாமல் அவதிப்பட்டது. அடிமைத்தளையில் சிக்கிச் சீரழிந்து கொண்டிருந்தது. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் பிரான்ஸ் தேசத்தில் பிறந்த இருவர் அந்த உரிமைப் பட்டயத்தைத் தேடிக்கொடுத்தனர். அவர்களை வால்டேர், ரூசோ என்று வரலாறு குறிப்பிடுகிறது.

18-ஆம் நூற்றாண்டை பழமைக்கும், புதுமைக்கும் பிறந்த 'புரட்சி நூற்றாண்டு' என்று கூறுவர். பழமையை அழிக்கப்பிறந்தான் வால்டேர் என்றும், புதுமையைப் படைக்கப் பிறந்தான் ரூசோ என்றும் சொல்வார்கள். தேவையற்றவற்றை அழிப்பதும், தேவையானவற்றை ஆக்குவதும் புரட்சியாளன் கடமை. அதை அவர்கள் சிந்தித்துச் செயல்படுத்தினர்.

அவர்களின் மன அரங்கில் இரண்டு விளக்குகள் எப்போதும் எரிந்து கொண்டிருந்தன. அவையே சுதந்திரம், சமத்துவம் என்னும் சுடர்கள். மனிதராகப் பிறந்த எல்லோரும் சுதந்திரத்துடனும், சமத்துவத்துடனும் வாழ வேண்டும். அப்படிப்பட்ட மனித சமுதாயத்தை உருவாக்க சகோதரத்துவம் வேண்டும்.

அவர்களின் வாழ்வும், சித்தனையும் இரண்டு புரட்சிகளுக்கு வித்திட்டன. ஒன்று அமெரிக்கப் புரட்சி, மற்றொன்று உலக வரலாற்றின் போக்கையே மாற்றியமைத்த பிரெஞ்சுப் புரட்சி. அவர்கள் இருவர் மீதும் கடுமையான அடக்குமுறைகள் ஏவப்பட்டன. பலமுறை நாடு கடத்தப்பட்டனர்.

வால்டேர் பிறந்த காலத்தில் பிரெஞ்சு தேசம் ஆதிக்கபுரியின் அடக்குமுறைக் கோட்டையாக இருந்தது. மன்னனும், மதகுருவும் இணைந்து கொடுங்

கோல் ஆட்சி நடத்தினர். அவற்றை எதிர்த்திட நீதியின் தூதுவர்களாக வடிவெடுத்தனர்.

கரை தெரியாமல் தத்தளித்த மக்களுக்குக் கலங்கரை விளக்கமாகவும், அறியாமை என்னும் மூட இருளை ஓட்டும் ஒளிவிளக்காகவும் விளங்கினர். சீரழிந்த சமுதாயத்தைச் செப்பனிடும் பணியைச் சிறப்பாகச் செய்தனர். அஞ்சாமையின் அடையாளச் சின்னங்களாகத் திகழ்ந்தனர்.

“மனிதன் சுதந்திரமாகப் படைக்கப்பட்டவன் என்பதால் அவன் தன்னைத் தானே ஆளவேண்டும். மனிதனுக்கு மேலே கொடுங்கோலர்கள் இருந்தால் அவர்களை அவர்களுடைய ஆட்சிப் பீடத்திலிருந்து தூக்கி எறியவேண்டும்” என்றான் வால்டேர்.

வால்டேரின் சுதந்திர முழக்கம் பிரெஞ்சு மக்களைத் தட்டி எழுப்பியது. கொடுங்கோலர்களை எதிர்த்துப் போராடும் நெஞ்சுரத்தைப் பெற்றுத் தந்தது. மன்னர் ஆட்சியை வீழ்த்தி மக்களாட்சியை நிலைநாட்டும் மாபெரும் பிரெஞ்சுப் புரட்சியாகப் பிற்காலத்தில் உருவெடுத்தது.

ஆதிக்க அடிமைகள் அவனைக் கண்டு அஞ்சினர்; அவனை நாத்திகன் என்று பழி தூற்றினர். நாட்டுப் பற்று இல்லாதவன், நாடோடி என்று ஏசினர். அவற்றைப் பற்றி அவன் கவலைப்படவில்லை.

‘தேசபக்தி என்பது மற்றொரு தேசத்தை வெறுக்கும் குறுகிய மனப்பான்மை அல்ல’ என்பது அவனது எண்ணம். “நான் முதலில் மனிதன், உலகத்தின் குடிமகன்; அதன் பிறகே பிரெஞ்சுக்காரன்” என்று முழங்கினான்.

“என்னுடைய தொழில் நான் சிந்திப்பதை சொல்வதுதான்” என்றான் வால்டேர். அவன் சிந்தித்தவை நாடகங்களாகவும், நவீனங்களாகவும், கவிதைகளாகவும், கட்டுரைகளாகவும், அறிக்கைகளாகவும், கடிதங்களாகவும் 99 நூல்களில் விரிந்து கிடக்கின்றன.

“சுதந்திரம் என்பது என்ன? நீ எண்ணிய படியெல்லாம் செய்வதற்கு இருக்கும் உரிமையல்ல, எண்ணியதைச் சொல்வதற்கு அடையும் உரிமையே சுதந்திரம்” என்று சுதந்திரத்துக்க எல்லை வகுத்தான் வால்டேர்.

“சமத்துவம் என்பது என்ன? சட்டங்களை உடைத்தெறிவது சமத்துவம் ஆகாது. சட்டங்களைத் தவிர வேறு எவ்விதக் கட்டுப்பாடும் இல்லாமல் இருப்பதே சமத்துவம்” என்று சமத்துவத்துக்கு வரையறை செய்தான் வால்டேர்.

1789ஆம் ஆண்டு என்பது பிரெஞ்சுப் புரட்சி வெடித்த நாள். ரூசோ இறந்து 11 ஆண்டுகள் கழித்து தான் இந்தப் புரட்சி வந்தது. என்றாலும் அதற்கு மூலகாரணமான இத்தனை விதைகளைத் தூவிச் சென்ற பெருமை வால்டேர், ரூசோ ஆகிய இருவருக்குமே சேரும்.

சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் என்னும் இந்த வார்த்தைகளே பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் எழுச்சி முழக்கங்களாக இருந்தன. பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் வெற்றிப் படையலான சுதந்திரப் பிரகடனத்திலும், அமெரிக்கச் சுதந்திரப் பிரகடனத்திலும் ரூசோவின் ‘சமுதாய ஒப்பந்தம்’ என்னும் நூலில் உள்ள வாசகங்களே காணப்படுகின்றன.

அரசியல், ஆன்மீகம், கல்வி, பண்பாடு, பொருளாதாரம், இலக்கியம் என்னும் இத்துறைகளில் இன்று உலாவும் மறுமலர்ச்சிகளுக்கெல்லாம் அடித்தளம் அமைத்தவன் ரூசோ. ஆனால் அவன் தான் வாழ்ந்த காலமெல்லாம் விலங்குகளைப்போல வேட்டையாடப்பட்டான்.

“உழைப்பின் பயனாக வாழ்ந்துவரும் பாட்டாளி வர்க்கத்திற்கு நாட்டின் நிர்வாகத்திலே பங்குண்டு. ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் குடியுரிமையும், சுதந்திரமும் உண்டு. அவை மனித சமுதாயம் அனைத்துக்கும் பொதுவான அடிப்படை உரிமைகள்” என்று கூறி உழைப்பாளர்கள் உரிமைக்குரல் எழுப்ப உதவினான்.

உலகம் ஒழுங்காக வாழவேண்டும் என்று உழைத்த, மாமனிதர்களில் ரூசோவும் ஒருவன். ஆனால் அன்றைய ஆட்சியாளர்கள் அவனை அமைதியாக வாழ அனுமதிக்கவில்லை. ஏச்சுக்கும், பேச்சுக்கும் ஆளானான். அவனது அரிய உழைப்பால்

மலர்ந்த நூல்கள் தலைநகர் பாரிஸ் நீதிமன்றத்தின் முன் தீயிட்டுக் கொளுத்தப்பட்டன.

ரூசோ பாரிஸ் நகரை விட்டு வெளியேறி தாம் பிறந்த மண்ணில் அடைக்கலம் தேடிப்போனான். அங்கும் அவன் நூல்கள் கொளுத்தப்பட்டன. அவன் நுழையக் கூடாது என்று பல அரசுகள் தடையுத்தரவு பிறப்பித்தன. ‘மதவிரோதி’ என்று பழி தூற்றப்பட்டு விரட்டியடிக்கப்பட்டான்.

சிந்தனையாளன் ரூசோ இறந்த பிறகுதான் அவனுடைய மதிப்பையும், தேவையையும் உலகம் அறிந்து கொண்டது. மக்கள் கூட்டம் திரண்டு வந்து அவனது உடலை வணங்கிச் சென்றது. அவனது சிந்தனைகளை ஏற்று பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் வடிவமாக மாற்றிக் காட்டியது.

ரூசோவின் உடல் அவன் விரும்பியவாறே ஏர்மெனான் வில்லா தோட்டத்தில் புதைக்கப் பட்டிருந்தது என்றாலும் 11 ஆண்டுகள் கழித்து பிரெஞ்சுப் புரட்சி வெடித்துக் கிளம்பியபோது, அவனுடைய உடல் அந்த குக்கிராம புதைகுழியில் இருந்து தோண்டி எடுக்கப்பட்டு அனைத்து ஆடம்பர மரியாதையுடன் பாரிஸ் நகரம் நோக்கி ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்லப்பட்டது.

அவனுடைய எந்த நூலை இழிவாகக் கருதி தீயிட்டுக் கொளுத்தியதோ, அதே பாரிஸ் மாநகரம் அந்த நூலை மரியாதையுடன் அஞ்சலி செலுத்தியது. சிந்தனையாளர்கள் எல்லோரும் வாழ்ந்த காலத்தில் மறுக்கப்பட்டாலும், அவர்களின் கருத்துக்களையும் எழுத்துக்களையும் காலம்தான் தீர்மானம் செய்கிறது. இதற்கு இவர்கள் வாழ்க்கையும் எடுத்துக்காட்டாகும்.

வால்டேரும், ரூசோவும் ஒரே காலகட்டத்தில் வாழ்ந்ததால் கருத்துவேறுபாடுகள் இருந்தன. அதுவே அறிவுக்கும், உணர்வுக்குமான போராட்டம். “சொற்களாலும்,” பேனாவினாலும் மக்களைச் சீர்திருத்தி விடலாம்” என்றான் வால்டேர். ரூசோவோ ‘செயல்’ ஒன்றையே நம்பினான்.

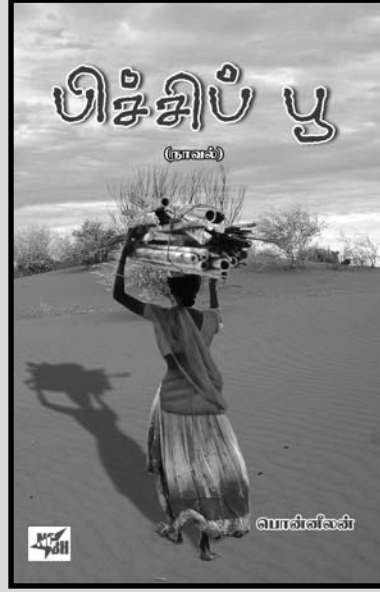
பகுத்தறிவைப் பரப்புவதோடு வால்டேர் விட்டு விட்ட பணியை ரூசோ தொடர்ந்து செய்தான். அதைத் தான் வரலாற்றாசிரியர்கள், ‘வால்டேர் விட்ட இடத்திலிருந்து ரூசோ தொடங்கினான்’ என்று கூறியுள்ளனர்.

சுதந்திரம் என்பது ஒரு நாட்டின் விடுதலை மட்டுமல்ல, மனித குலத்தின் விடுதலை. அதற்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள விலையும் அதிகம். உடல், பொருள், உயிர்களை அர்ப்பணித்தவர்களின் உயில் அது. அது வெட்ட வெட்ட வளரும்; குட்டக்குட்ட நிமிரும். அதன் வரலாறு நெடியது. எழுத்துக்களால் வடிக்க முடியாதது. ●

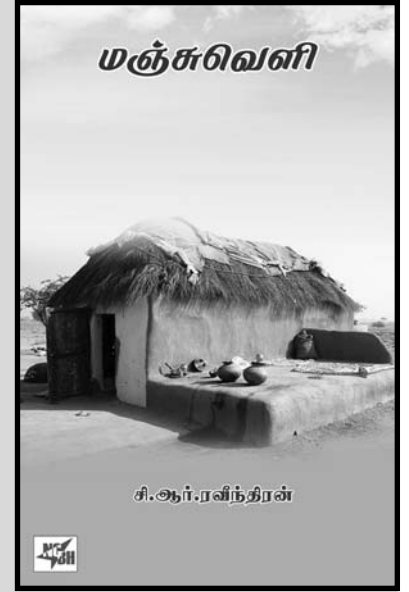
ஈரோடு புத்தகக் கண்காட்சியில் என்.சி.பி.எச்.சின் புதிய வெளியீடுகள்...

கழலை
இலக்குமிகுமாரன் ஞானதிரவியம்
₹ 220/-

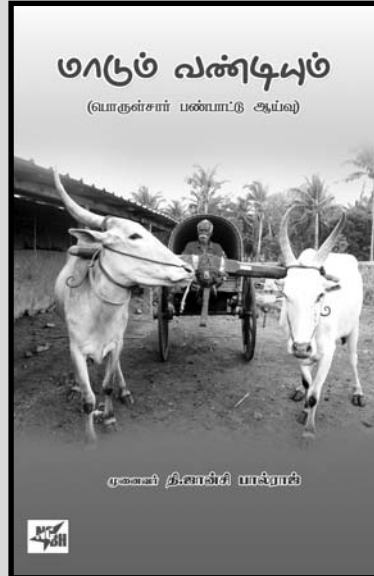
பிச்சிப் பூ
பொன்னீலன்
₹ 70/-

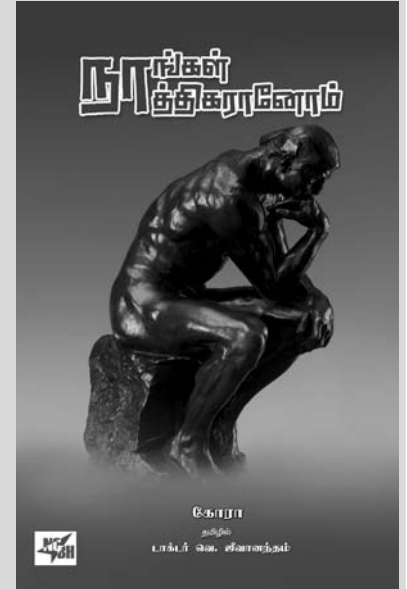
மஞ்சுவெளி
சி.ஆர்.ரவீந்திரன்
₹ 170/-

மொழிபெயர்ப்பு நெறிமுறைகள்
பேராசிரியர் இரா.மருதநாயகம்
₹ 135/-

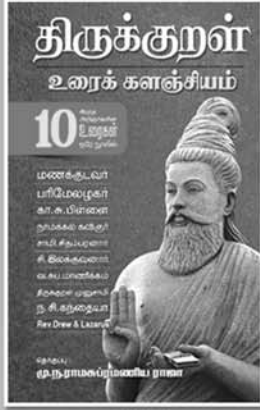

மாடும் வண்டியும்
(பொருள்சார் பண்பாட்டு ஆய்வு)
முனைவர் தி.ஜான்சி பால்ராஜ்

நாங்கள் நாத்திகரானோம்
கோரா
தமிழில்: டாக்டர் வெ.ஜீவானந்தம்
₹ 60.00

எங்களது பயனுள்ள வெளியீடுகளில் சில...

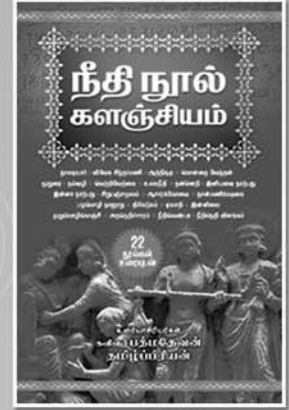
ரூ.990

ரூ.990

ரூ.750

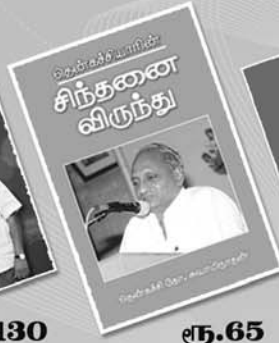
ரூ.880

ரூ.85

ரூ.130

ரூ.65

ரூ.95

ரூ.130

ரூ.900

ரூ.230

ரூ.250

ரூ.280

STALL NO
36-37

கற்பகம் புக்தகாலயம்

4/2, சுந்தரம் தெரு, தியாகராய நகர், சென்னை-17,

தொலைபேசி: 044-24314347/9600063554

www.karpagamputhakalayam.com/ karpagamputhakalayam@gmail.com

மனதுக்குள் மல்லிகையும் வெடிகுண்டும்

ஆ. அனிதா

உலகில் உள்ள எல்லா மொழிகளிலும் கவிதை உண்டு, கவிதை இலக்கியக் கலைகளுள் மிகச் சிறந்ததாய்ப் போற்றப்படுவதாகும். கவிதைக்கு அடிப்படையிலும் இருப்பது கற்பனை. கற்பனை நிரம்பி முழுமையாகும் போது அதனை உருவமாக வெளிக்காட்ட மொழி துணை செய்கிறது. மொழியும் கற்பனையும் இணைந்து அழகான சித்திரமொன்றைத் தீட்டுகின்றன. அந்தச் சித்திரத்திற்குத்தான் பா, பாடல், கவி, கவிதை என்றெல்லாம் பெயர் சூட்டப் படுகிறது. உயர்ந்த உணர்ச்சியின் உயர்ந்த வெளிப்பாடு கவிதை என்று ஆங்கிலக் கவிஞர் வேர்ட்ஸ் ஓர்த் குறிப்பிடுகின்றார். உள்ளத்து உள்ளது கவிதை என்று தமிழ்க்கவி ஒருவர் பாடியிருக்கிறார். ஏடுடுத்தேன் கவி ஒன்று வரைந்திட என்கிறார் பாரதிதாசன். அந்த வகையில் முனைவர் சே.இளமதி எழுதிய உறங்க மறந்த நினைவுகள் என்னும் கவிதை தொகுப்பு நூல் பல தலைப்புகளை உள்ளடக்கிய நிலையில் அமைந்துள்ளது.

கவிதைக்கு உடலும் உயிரும் உண்டு. உடல் கவிதையின் வடிவம். உயிர் அதன் உள்ளடக்கம். இவை இரண்டும் பொருத்தமுற அமையும்போது அது தரமான கவிதை என்று பெயர் பெறுகிறது. உலக உயிர்களுக்கெல்லாம் ஆதாரமாக இருப்பது அன்பு. அந்த அன்பின் அடையாளமாகத் திகழ்பவள் தாய். அத்தாயின் அன்பினைப் பற்றிக் கவிஞர் சே.இளமதி குறிப்பிடுகையில்,

ஆசையாய் இருக்கிறது மறுபடியும் / உன் கருவறையில் குடியிருக்க / இன்னும் பத்துமாதம் / கனத்த இதயத்தோடு / சோம்பும் போது / உன் கனிவான வார்த்தைகள் / ஊற்றாய்ப் பொழியுமே / உயிரோடு கலக்குமே... / குஞ்சுகளுடன் திரியும் / கோழி கூட / உன்னைத் தானே / உணர் வைக்கிறது. - (பக்கம் - 20, 22)

என்னும் வரிகளில் தாயின் அன்பினை ஆழ் மனதில் ஆணி அடித்ததுபோல் மேலும் பதிய வைக்கிறார்.

மனிதன் என்றாலே ஆசைகள் இருக்கத்தான் செய்யும். கவிஞரும் தன் ஆசைகளை ஒவ்வொன்றாகப் பட்டியலிடுகிறார்.

அவள் கன்னக்குழியில் தடுக்கி / விழ ஆசை / ஆயுளுக்கும் அதில் மட்டுமே / கிடந்து நீந்திவிட ஆசை / மின்னலைப் பிடுங்கி / மழைத்துளி சேர்த்துக் / கோர்த்தெடுக்க ஆசை / அவள் மணிக்கழுத்தில் அதை / மாட்டிவிட ஆசை / - (பக்கம் - 24 - 25)

செந்தமிழ் தேனைப் பருகி / உருகிவிட ஆசை / தாய்மொழியை வாசிக்கும்போது / எமன் என் உயிரை நேசிக்க ஆசை.

இக்கவிதை வரிகளில் இவருக்கு இருக்கக்கூடிய தாய்மொழிப் பற்றைப் பறைசாற்றியிருப்பதை அறிய முடிகிறது.

குறிப்பிட்ட பருவவயது வந்தவுடன் ஓசையின்றி ஆசையாய் உள்ளத்தில் நுழைவது காதல்... காதல் மட்டும் தான். இவரின் கற்பனையிலும் காதல் விரிகிறது.

மாயக்காட்டில் / மச்சக்கன்னியாய் நான் / கண்டுபிடித்து விடு / காதல் கண்ணாமூச்சியால் / ஆயுள் கைதியாய் நான் / உன் அன்புச்சிறையில் / விடுதலை பெற விருப்பமில்லை / இரட்டை ஆயுள் தண்டனை / வேண்டுமானாலும் தா... / நீ பின்னிய பாசவலையில் / பரிதவிக்கும் சிலந்தி நான் / நம் உறவுகளோ நமக்கிடையில் / சிவநந்தியாய்... - (பக்கம் 30, 31)

என்னும்போது காதலை வார்த்தைகளில் கட்டிப் போட்டு விளையாடியிருப்பதைப் பார்க்க முடிகிறது.

ஒவ்வொரு பெண்ணும் முழுமையடைவது தாய்மையில்தான். ஒவ்வொரு தாயும் உயிர்வாழ்வது பிள்ளைகளின் எதிர்காலத்தைப் பற்றிய கனவில்தான் என்பவை அனைவரும் அறிந்ததே. இவரும் தன் மகளை எண்ணி உருகி உருகிக் கவிதை வரைந் திருப்பதை இவ் வரிகளில் காணமுடிகிறது.

நான் மகிழ்ச்சியாய் / இருந்துவிட்டுப் போகட்டும் என்று / இறைவன் என் பிச்சைப் பாத்திரத்தில் / வழங்கிய அன்பு அட்சய பாத்திரம் பாலின் துளி / உன் பல் / தேனடை பிழி / உன் சொல் / கட்டு

விரியனில் / கலந்த நஞ்சும் முறியும் / உன் இதழோரம் சிந்தும் / புன்னகை கண்டு / யுத்தத்தில் கலந்ததுபோல் / கலக்கமுறுகிறேன் / உன் முத்தம் தந்த / ஈரம் காயும்போது உன்னால் / பாதுகாக்கப்படும் / பச்சிளம் குழந்தையாய் / மாறினேன் நான் / என்மீது அக்கறை காட்டக் / கிடைத்துவிட்டான் / இரண்டாவது அம்மா... - (பக்கம் 26, 28)

என்னும் வரிகளில் மகள் மீது கொண்ட பாசப் பிணைப்பினை உணர முடிகிறது.

புதுக்கவிதையென்னும் புதுப்பாதை போட்டுத் தந்தவர் பாரதியார். நாடு, மொழி, இனம் கடந்தது இவருடைய கருத்துக்கள் எனலாம். எட்டயபுரத்துக் கவிஞனைப் பற்றி இவர் கூறுகையில்

எட்டயபுரத்தில் பிறந்த / எட்டா உயரம் நீ / அடையப்போகும் / சுதந்திரத்தை / முன் கூட்டியே / அறிந்தவன் தனியொருவனின் / உணவு குறித்துக் / கருத்துப் பதிவு / பகிர்ந்தவன் பாரதி மட்டுமல்ல நீ / இந்த தேசத்தின் / பாரத தீபமும் நீ தான்... - (பக்கம் 39 - 40)

என்னும் சொல்லாடல் வரிகளுக்கு மெருகேற்றும் வகையில் அமைந்துள்ளது.

மூன்று தலைமுறைகளைக் கடந்து திரைப்பட உலகிலும் இலக்கிய உலகிலும் தமக்கென தனியிடத்தைப் பெற்றுத் தனிக்காட்டு ராஜாவாகத் திகழக் கூடியவர் கவிப்பேரரசு வைரமுத்து. சங்க இலக்கியத்தை எளிமைப்படுத்திப் பாமர மக்களிடம் சேர்த்தவர். தமிழைச் செழுமைப்படுத்திக் கவியாய் வழங்கியவர்.

இவரைப் பற்றிக் கூறுகையில் கறுப்புச் சிங்கம் / கர்ஜித்தது கவிதைக் காட்டில் / கவிமழை பொழிந்தது / இந்திய நாட்டில் / உனக்கு நிகர் நீயே / வார்த்தை விளையாட்டில் விருதுகள் / விரும்பி உண்ணும் / விருந்து நீ / ஐம்பூதம் அடைக்கலம் / உன் பாதம் / பாட்டை ஏட்டில் வடிக்கும் / சிற்பி நீ - (பக்கம் 43, 45)

எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

பெண்களின் சுதந்திரத்திற்குக் கட்டுப்பாடுகளும், எல்லை வரையறைகளும் எல்லா இடங்களிலும் உண்டு, எண்ணியது போன்று வாழ்வதற்கு தடைகள் அதிகம் என்பதைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

யார்? யார் எப்படி என்னை / எதிர்பாரக் கிறார்களோ / அப்படியே இருக்கிறேன் / என் சுயம் எதுவென்று / எனக்கே தெரியாமல் / சமாதியாகிறது சில சமயம் / உலகத்தைப் பற்றி / உதறல் எடுக்கிறது உள்ளுக்குள் / பூட்டுப் போடப்பட்டது / பெண் சுதந்திரத்திற்கு / அதன் திறவுகோல் / குடும்பம், சமூகம், அலுவலகம் / மாறி மாறி வலம் வருகிறது /

உறுதியாகச் சொல்வேன் / இறுதியில் கூட வாழ முடியாது / நான் நானாக... - (பக்கம் 49 -50)

என்கிறார்.

கவிஞர் கல்லூரிப் பேராசிரியராக இருப்பதினால் மாணவர்கள் தேர்வறையில் செய்யும் செய்கைகளையும் குறும்புகளையும் கண்டு துல்லியமாக எழுதியுள்ளார்.

விரிவாக நடத்தினாலும் / விளங்காத மாணவனுக்குச் / சுருக்கக் குறியீட்டில் / துல்லியமாகப் புரியும் இடம் / சத்தமாகக் கூற வேண்டியதில்லை விடை சமிக்ஞை காட்டினாலே / போதும் போதும்...

சுருட்டிய துண்டுத்தாள் / ஒற்றைக்கால் இடுக்கில் / அடங்கி அடங்கி இருக்கும் / இரு உலகப் போரும் / இது விந்தையன்று / மாணவரின் வித்தை

புத்திசாலி அவன் / படிக்காத கேள்விக்கும் / பக்கம் பக்கமாய் பதில் / வினாக்களையே / விடைகளாக்கும் சதி / மதிப்பீட்டாளருக்கு மட்டும் / புதியாத புதிர் - (பக்கம் - 59)

இவ்வாறு தேர்வுத்தாள் பற்றியும் தேர்வறை பற்றியும் தம் கவிதையில் பதிவு செய்கின்றார்.

நீண்ட நெடுங்காலமாய் இசை சக்கரவர்த்தியாய் மக்களின் மனதை ஆட்சிசெய்யும் இசைஞானி இளையராஜாவைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார்.

உறங்க மறந்த நினைவுகள்
சே.இளமதி
வெளியீடு: இயல்
23பி/2379, தொப்புள் பிள்ளையார் கோயில் தெரு,
தெற்கலங்கம், தஞ்சாவூர் - 613 001
₹ 70.00
போன் : 9940558934

கோடி இதயங்களின் / நோய் தீர்க்கும் வைத்திய சாலை / வெட்டி எடுத்த வெண்ணெய்த் துண்டு / வாயில் விழுந்து வழக்கி வயிற்றுக்குள் / போவது போன்ற இசை / திருக்குறளும் உன் குரலும் / முக்காலத்துக்கும் மட்டுமல்ல / எக்காலத்திற்கும் பொருந்தும். - (பக்கம் 41)

என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

மங்கையராகப் பிறப்பதற்கு மாதவம் செய்திட வேண்டும் என்றார் கவிமணி தேசிய விநாயகம் பிள்ளை.

இவர் மகளிர் தினம் பற்றிய கவிதையில் பெண்மையின் மென்மையினையும் சிறப்பினையும் எடுத்துரைக்கின்றார்.

அன்பென்ற சொல்லின் / அகராதி... / அறிவு பொதிந்த அரிவை இன்னல் சுமக்கும் மின்னல் / மலரிலும் மெல்லிது அவள் குணம் / மலையினும் வலியது அவள் மனம் / அனைத்து உறவுகளும் / அவள் கொடுத்த வரம் / அவள் அடிமை அல்லள் / அவளின் அன்பிற்கு இந்த / அகிலமே அடிமை / எல்லாம் பெண்ணால் / எல்லாமே பெண்ணாய்... - (பக்கம் - 51)

என்று விரிக்கின்றார்.

சங்க இலக்கிய புலவர்களும், இளங்கோவடிகளும், தொண்டரடிப் பொடியாழ்வாரும், பாரதியாரும் புகழ்ந்த காவிரியைக் கவிஞர் தற்கால காவிரியுடனும், விவசாயிகளின் நிலைகளையும் ஒப்பிட்டு கவிதை புனைந்துள்ளார்.

நடந்தாய் வாழியெனப் / புலவன் நா புகழ்ந்த காவிரி / இன்று அவன் இருந்திருந்தால் / ஒப்பாரி வைத்து ஓலமிட்டிருப்பான் உனக்குச் சோழநாடு இலக்கு / இருந்தும் உன்மீது பல வழக்கு / நீ இல்லாததால் உருக்குலைந்தது உழவு உழவனின் வீட்டினிலோ இழவு புனல் பரந்து பொன் கொழித்த காவிரி / அனல் பரந்து ஆள் கொல்கின்றது. / சாயம் போனது விவசாயம் / உழுபவன் உன்னையெண்ணி அழுதால் / கரைபுரண்டோடும் கண்ணீர் / அறமிருந்தால் அறுத்துக் கொண்டுவா / கர்நாடக அணைகளை / உன் தண்ணீரே / எங்கள் நாளங்களில் / ஓடும் செந்நீர்... - (பக்கம் 67 - 98)

என்று தமிழக நீர்நிலையினையும் வறட்சியையும் குறிப்பிடுகின்றார்.

ஒவ்வொரு பெற்றோரும் தங்களின் கனவாகவும் கடமையாகவும் எண்ணுவது தங்கள் மகளின் திருமணத்தை ஊர் மெச்சும்படி செய்து அழகு பார்க்கவேண்டும் என்பதுதான். அவளுக்கு நல்ல வாழ்க்கைத் துணையை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்பதே இலட்சியமாக இருக்கும். எதிர்பாராத

விதமாக இல்லறவாழ்வு இனிமையாக அமையாது பிரிவு ஏற்படின் வாழ்க்கை எத்துனை சோகம் நிரம்பியதாக இருக்கும் என்பதினை இவரின் வரிகள் மனதை உறைய வைக்கின்றன.

தலையில் விழுந்த / அட்சதை அரிசியில் / சில வாயிலும் விழுந்தன / உமிழ்நீர் கலந்ததில் / மஞ்சள் வாசனை இல்லை / ஒரு மடிசல் வாடை / போகப் போகத் தெரிந்தது / வாயில் விழுந்தவை / அட்சதை இல்லை / வாழ்வில் விழுந்த / வாய்க்கரிசி என்பது / கழுத்தில் விழுந்த சுருக்குக் / கயிறுக்கு / லட்சம் பல செலவு செய்து / விருந்து உபசரிப்பு / சிறகொடிந்த பாவையாய் அவள் / ஓரிரு வருடங்களில் / குடும்ப விளக்கு / இருண்ட வீடாய் / திருமணநாள் ஒவ்வொரு வருடம் / அனுசரிக்கப்படுகிறது கருப்பு உடையில் - (பக்கம் 72 -73)

விரக்தியின் விளிம்பில் விழுந்த அடிகளாய் இக்கவிதை இருப்பதை உணரமுடிகிறது.

இன்றைய காலத்தில் ஆசிரியருக்கும் மாணவருக்குமான தொடர்பும் உறவும் அவ்வளவு சிறப்பானதாக இல்லை. இருவருக்குமான இடைவெளி அதிகம் என்றே சொல்லலாம். ஆனால் கவிஞர் சே.இளமதி இருபது வருடகாலமாக தனது ஆசிரியருடன் அன்பு, நட்பு, மரியாதை கொண்டிருப்பதை அவரது கவிதையின் வழி அறிய முடிகிறது. தன்னம்பிக்கை புகட்டும் வழிகாட்டியாக அறிய முடிகிறது. தன்னம்பிக்கை புகட்டும் வழிகாட்டியாக இவரது ஆசான் திகழ்வதையும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

நீங்கள் போட்ட பாதையில் / விழுந்த விதை நான் / ஆற்றுநீரில் விண்மீன் பிடிக்க / நம்பிக்கை புகட்டிய தன்னம்பிக்கை / இயல்பாய் இருப்பதால் தானோ / எல்லோர் இதயத்திலும் நீங்கள் / எளிமையின் எதார்த்தம் / சுயநலமில்லாப் பொதுநலம் / எந்தையே உந்தன் அன்பினில் / மறந்தே போனேன் மறைந்த / என் தந்தையை... - (பக்கம் - 77)

என்று குருவை தந்தையாக்கியுள்ளதைப் பார்க்க முடிகிறது.

இவ்வாறாக பல தலைப்புகள் உள்ளடக்கிய இக்கவிதை தொகுப்பு நூலில் சொல்வளம், கருத்தாமம், மொழிநடை முதலியன காணக்கிடைக்கின்றன. தனக்குக் கிடைத்த அனுபவம் வாயிலாக உறங்க மறந்த நினைவுகள் என்னும் நூலை இயற்றியுள்ளார் என்று சொல்லலாம்.

இக்கவிதை நூலுக்குள் இறங்கியவுடன் கவிதையின் நடையை விட அதில் பொதிந்துள்ள உணர்வுகள் படிப்போரைத் திக்குமுக்காட வைத்து விடும். படிப்பவர்கள் யதார்த்த உலகிற்கு வர நிண்ட நேரம் ஆகும் என்பது எதார்த்தமான உண்மை.

கண்ணப்பன் பதிப்பகம்

4/20, திருவள்ளூர் தெரு,

ஈக்காடுதாங்கல், சென்னை-600 032

தொலைபேசி எண் : 044-22250905 / 9840087219

எங்கள் புதிய வெளியீடுகளில் சில

இலக்கண விளக்கம் (ஆறு தொகுதிகள்)	-	580
அறிவியல் உலகம் ஓர் அறிமுகம் (1 - 8)	-	600
விக்கிரமதித்தன் கதைகள்	-	400
உயிர் காக்கும் இயற்கை உணவுகள்	-	200
பஞ்சதந்திரக் கதைகள்	-	250
பீர்பல் கதைகள்	-	160
நலம் தரும் நாட்டு மருத்துவம்	-	170
1001 இரவுகள்	-	350
ஜென் கதைகள்	-	200
இந்திய விடுதலை வரலாறு	-	150
மூலிகைகளின் மருத்துவ குணங்கள்	-	130
பக்கம் ஒரு படிப்பினை	-	100
அறிந்ததும் அறியாததும்	-	100
அடால்ஃப் ஹிட்லர்	-	100
புரட்சியாளர் சேகுவேரா	-	100
பெண்களுக்காக	-	200
ஏவுகணை நாயகன் அப்துல் கலாம்	-	70

படிமக் கவிஞர் பிரமிள்

பி. தயாளன்

ஜூலை மாதத்தில்
'உங்கள் நூலகம்' இதழுக்கு
இக்கட்டுரையை அனுப்பியிருந்த
தோழர் பி.தயாளன் அவர்கள்
27-07-2019 அன்று அகால
மரணமடைந்துவிட்டதால்
அச்சில் வெளிவரும்
அவரது கடைசி கட்டுரையாக
இது அமைந்துவிட்டது.

“சிறகிலிருந்து
பிரிந்த
இறகு ஒன்று
காற்றின்
தீராத பக்கங்களில்
ஒரு பறவையின்
வாழ்வை
எழுதிச் செல்கிறது.”

“அக்கினிக் குஞ்சைப் போல்
அகத்துள் எழும் பெரு நெருப்பு
பெருங்காட்டை அழித்துவிடும்
பிரளயமாய் பீறி எழும்
பேதமையைச் சுட்டெரிக்கும்.”

-பிரமிள்

ஐம்பத்தி எட்டு ஆண்டுகள் மட்டுமே இந்த உலகில் வாழ்ந்த பிரமிள் கலை, இலக்கியத்துக் காகவே வாழ்ந்தார். அவருக்கு வேறு தொழில்கள் தெரியாது. ஓவியம் போன்ற நுண்கலைகளில் ஈடுபாடு இருந்தாலும் கலை இலக்கியம் தான் அவரது முக்கிய மூச்சாக இயங்கியது. இதனால் அவருக்கு பசி, பட்டினி எல்லாம் பழக்கமானது. ஆன்மிக உரம் அவருக்கு உள்பலத்தைக் கொடுத்தது. அதனால் தைரியமாக இந்த உலகத்தை எதிர் கொண்டார். எந்தப் பெரிய கொம்பனாக இருந்தாலும்

சரி, சாதாரண எலும்பனாக இருந்தாலும் சரி தயவு தாட்சன்யம் பார்க்காமல் நேர்மையாக விமர்சனம் செய்தார். இதனால் தன் மீது எறியப்பட்ட அம்புகளை எல்லாம் அடித்து நொறுக்கி வீழ்த்தினார். தனி ஒருவனாக வீர்யம் மிக்க படைப்பாளியாக உயர்ந்து நின்றார். தமிழின் மகத்தான படைப்புக் குரல் இவருடையது. தமிழில் கவிதை விமர்சனத் துறை வளரவில்லை என்ற வசை இவரால் ஒழிந்தது. நவீன தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகளை, கருத்தாக்க அடிப்படையில் அணுகி, தரநிர்ணயம் செய்வதில் தாட்சன்யம் காட்டாத விமர்சகர். இவருடைய விமர்சன வீச்சால் நவீன தமிழ் இலக்கிய மதிப்பீடு களில் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. கவிதைக் கோட்பாடுகள், அடிப்படைகள், உத்திகள் பற்றிப் பல விஷயங்களை ஆழமாகப் பேசும் கட்டுரைகளை பிரமிள் படைத்தார். கவிதை நூல்களுக்கு இவர் எழுதிய முன்னுரைகளில் கூட கவிதை பற்றிய ஆழ்ந்த புரிதல்களைக் காண முடியும். கவிதைகளை அணுகும் முறைகளைக் கற்றுத்தந்த நவீன ஆசான் என்று கூட இவரைக் கூறலாம்.

தமிழில் வசன கவிதை என்னும் பெயரில் தொடங்கிப் புதுக்கவிதை என்னும் பெயரில் நடந்த ஓர் இயக்கத்தில் 'எழுத்து' பத்திரிகையில் எழுத

ஆரம்பித்து 1997 ஆம் ஆண்டு வரை தீவிரமாகச் செயல்பட்டவர். புதுக்கவிதையில் படிமங்களை அதிகமாக உபயோகிக்கத் தொடங்கியவராக அறியப்பட்டு 'படிமக் கவிஞர்' என்று அழைக்கப்பட்டார். தமிழ்ப் புதுக்கவிதையின் முன்னோடிகளில் ஒருவர் இவர்.

இலங்கை திரிகோணமலையில் கணபதிப் பிள்ளை விருட்சலிங்கம் (தர்மராஜன்) - அன்னலட்சுமி வாழ்வணையருக்கு மகனாக 20.04.1939 ஆம் நாள் பிறந்தார். பிரமிளின் இயற்பெயர் சிவராமலிங்கம். திரிகோணமலையில் இராமகிருஷ்ணா மிஷன் பள்ளியில் தமது தொடக்கக் கல்வியை கற்றார்.

பள்ளியில் படிக்கும் போதே, 'யாழ்' என்னும் கையெழுத்துப் பிரதியில் கவிதைகளையும், ஓவியங்களையும், மரபுக்கவிதைகளையும், கதைகளையும், சித்திரத் தொடர்களையும் எழுதியுள்ளார்.

1960 களின் பிற்பகுதியில் பிரான்சுக்குச் செல்லும் நோக்கத்துடன் தமிழகம் வந்தார். ஆனால், பிரான்சுக்குச் செல்லாமல் தமிழகத்திலேயே தங்கிவிட்டார்.

வாசிங்டன் ஸ்கூல் ஆப் ஆர்ட்ஸ் (Washington School of Arts) என்னும் நிறுவனத்தில் அஞ்சல் வழியில் சித்திரக்கலையைக் கற்றார்.

எழுத்து, கொல்லிப்பாவை, மீறல், லயம், அஃ, சதங்கை, யாத்ரா, படிமம், கல்குதிரை, திசைநான்கு, கனவு, நவீன விருட்சம், அரும்பு, பசுமை முதலிய இதழ்களில் இலக்கிய விமர்சனக் கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார்.

பிரமிள் கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை, ஓவியம், சிற்பம், களிமண் சிற்பம், நாடகம், மொழி பெயர்ப்பு, விமர்சனம், ஆன்மிகம், சோதிடம், எண் கணிதம் என விரிந்த பல தளங்களில் இயங்கியவர்.

லஷ்மி ஜோதி, இலக்குமி இளங்கோ, கௌரி, பூம்பொற்கொடி இளங்கோ, பிரமிள், பிரமிள் பானு, அருப் சிவராமு முதலிய பல புனை பெயர்களில் எழுதியுள்ளார்.

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பின் அரசியல் ஆலோசகர் ஆண்டன் பாலசிங்கத்துடன் இணைந்து 'தமிழீழத்தில் ரணகளம்' என்ற புகைப்படத் தொகுப்பு நூலை எழுதி வெளியிட்டார். தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பின் வெளியீட்டுப் பிரிவில் சில காலம் பணியாற்றினார்.

பிரமிள் எழுதி அளித்துள்ள படைப்புகள், கவிதைத் தொகுதிகள்: கண்ணாடியுள்ளிருந்து, கைப்பிடியளவு கடல், மேல்நோக்கிய பயணம், பிரமிள் கவிதைகள், சிறுகதை தொகுப்பு: லங்காபுரி

ராஜா, யாழ் கதைகள் (சிறுவர் கதைகள்), தியானதார, மார்க்கம் மார்க்சியமும் - பீட்டர் வோர்ஸ்லி (தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு) வானமற்ற வெளி : கவிதை பற்றிய கட்டுரைகள், பாதையில்லாப் பயணம் : (ஆன்மிக மறைமுகஞானப் படைப்புகள்), விடுதலையும் கலாச்சாரமும்: (மொழி பெயர்ப்பு படைப்புகள்), ஸ்ரீலங்காவின் தேசியத் தற்கொலை, காலவெளிக் கதைகள் (அறிவியல் கட்டுரைகள்), வெயிலும் நிழலும் (இலக்கிய விமர்சனக் கட்டுரைகள்), வரலாற்றுச் சலனங்கள் (சமுதாயவியல் கட்டுரைகள்), எதிர்ப்புச் சுவடுகள் (பேட்டிகள், உரையாடல்கள்), அறைகூவல் (இலக்கிய அரசியல் எழுத்துக்கள்), தமிழின் நவீனத்துவம் (எழுத்து இதழில் வெளிவந்த கட்டுரைகள்), சூரியன் தகித்த நிறம் (மொழி பெயர்ப்புக் கவிதைகள்), ஆயி, பிரசன்னம் (குறு நாவல்கள்), நட்சத்திரவாஷி (நாடகம்), விமர்சன ஊழல்கள் (நேர்காணல்கள்), விமர்சனாஸ்ரமம் (கட்டுரைத் தொகுப்பு), விமர்சன மீட்சிகள், பிரமிள் படைப்புகள்: தொகுதி 1 (கவிதைகள்), பிரமிள் படைப்புகள்: தொகுதி 2 (கவிதைகள், நாடகங்கள்), பிரமிள் படைப்புகள்: தொகுதி 3 (விமர்சனக் கட்டுரைகள்), பிரமிள் படைப்புகள்: தொகுதி 4 (விமர்சனக் கட்டுரைகள்), பிரமிள் படைப்புகள்: தொகுதி 5 (பேட்டிகளும், உரையாடல்களும்), பிரமிள் படைப்புகள்: தொகுதி 6 (மொழி பெயர்ப்பு, அறிவியல், ஆன்மிகம்) முதலியவைகளாகும்.

வானமற்ற வெளி (கவிதைத் தொகுப்பு) - பிரமிள் (தொகுப்பு கால சுப்ரமணியம்).

கவிதை தொடர்பான 35 கட்டுரைகளை உள்ளடக்கிய இத்தொகுதியில், புதுக்கவிதையையும் ந.பிச்சமூர்த்தியையும் நிறுவுவதற்காக மட்டுமே பதினோரு கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஓளவை, பாரதி, பசுவய்யா, சி. மணி, நாரணோ ஜெயராமன், கால சுப்ரமணியம், தேவதேவன், விக்ரமாதீத்யன், சமயவேல், ரமேஷ்-பிரேம் என மூத்த சமகால இளைய கவிஞர்கள் குறித்த பிரமிளின் கட்டுரைகளும் இத்தொகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளன.

பிரமிள், படைப்பை இயற்கைக்கு நிகரானதாய், முழுமையானதாய், கலைஞனின் மனோதர்மத்தை வெளியிடும் கருவியாக, உயர்ந்த போதம் உருவாக்கும் அழகியலாய் காண்கிறார்.

'லங்காபுரி ராஜா' என்னும் குறுநாவல் ஈழத்தின் விடுதலைப் போராட்டம் சார்ந்து எழுதப்பட்டுள்ளது. இக்குறுநாவல் 'தினமணி கதிர்' இதழில் தொடராக வெளிவந்தது. சிறுகதையின் திருமூலர் என்றழைக்கப்படும் மௌனியின் சிறுகதைத் தொகுப்புக்கு தமது 28 ஆவது வயதிலேயே முன்னுரை எழுதி அளித்துள்ளார்.

‘ஆயி’ என்னும் குறுநாவல் கன்னியாகுமரி, சேலம் மாவட்டங்களில் வழங்கும் அம்மன் பற்றிய உண்மைச் சம்பவங்களை, சடங்குகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

‘கவிதைக் கோட்பாடுகளும் பாரதி கலையும்’ என்ற தலைப்பில் இவர் எழுதிய கட்டுரை, பாரதியை மதிப்பீடு செய்து வெளிவந்தவைகளில் மிக முக்கியமானது எனத் தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் பாராட்டியது.

க.நா.சு தமிழில் சிறந்த சிறுகதைகளைத் தொகுத்து ஆங்கிலத்தில் வெளியிட்ட நூலில் பிரமிள் எழுதிய ‘சந்திப்பு’ சிறுகதை இடம் பெற்றுள்ளது.

பிரமிள் எழுதிய நாடகங்களுள் ‘நட்சத்திரவாஷி’ இவருக்கு பெரும் புகழை ஈட்டிக் கொடுத்தது. இந் நாடகம் முதன் முதலில் பேராதனை பல்கலைக் கழகத்தில் அதன் தமிழ்ச்சங்க பொன்விழா சிறப்பு நிகழ்வில் மேடையேற்றப்பட்டு பெரும் வரவேற்பை பெற்றது. அதன்பின் கொழும்பில் இயங்கிய பாலேந்திராவின் அவைக்காற்று கழகத்தினால் கொழும்பில் மேடையேற்றப்பட்டது. பின்னர் அவைக்காற்று கழகம் மூலம் லண்டனிலும் மேடையேற்றப்பட்டது. பிரமிளின் சில கவிதைகள்

எல்லை

கருகித்தான் விறகு
தீயாகும்

அதிராத தந்தி
இசைக்குமா?

ஆனாலும்
அதிற்கிற தந்தியில்
தூசி குந்தாது.

கொசு
நெருப்பில் மொய்க்காது.

தாசி

குங்குமம், கூந்தலில் மலர்,
‘குலக்கொடி நான்
ஆனால் இது
பசிக்கொடுமையில்’ என்றாய்.
எனவே நான்
பேரம் பேசவில்லை.
உன் கண்களும்
அரையிருளில்
உனது புருவ நிழலில்
தெரியவில்லை.
மனசைக் கீறியது
இருளின் திருட்டு விழிப்பு
தசையைத் தீண்டிற்று
தாம்பூலச் சகதி.
இருபது ரூபாய்களுக்கு
எனதன்பம் உனதுதரத்துள்

எரிகற் தாரையாய்
சீறி விழுந்தது.

குமிழிகள்

இன்னும்
உடையாத ஒரு
நீர்க்குமிழி
நதியில் ஜீவிக்க
நழுவுகிறது.
கைப்பிடியளவு
கடலாய் இதழ்விரிய
உடைகிறது
மலர் மொக்கு.

இருபத்திநாலு மணிநேர இரவு

பகலைச்
சட்ட பூர்வமாகச் சதுரமிட்ட
ஜன்னல்களில்
நடுநிசியின் ரௌடி நிழல்கள்.

பதுங்காமல்
பவிஷீடன் பவனிவரும்
ஓநாய் பற்களுக்கு
இரும்பு வளைவுகளாய்
ராணுவப் பாதுகாப்பு.

இருமை தாண்ட விரதமெடுத்துத்
தலைமழித்த பிட்குடி மடத்தில்
மலர்ச்செடி சிலிர்ப்புகள் கூட
ராஷஸத் தலைப் பரட்டைகளாகின்றன.
குழந்தை வீறிடுகிறாள்.

நாளாந்த நாகரீகத்தின்
ஒளிச்சதுரம் உடைந்து
வீட்டினுள் சிதறுகிறது
சட்டத்தின் கரம் எறிந்த
பெட்ரோல் வெடி.

குழந்தமை கற்பிழந்து
பயங்கரம் முதிர்கிறது.
உலகின் ஊமைச் சட்டங்கள்
வீறிட்டு அழும்
பெண்குரலைச் சுற்றி
உதவியற்ற
அமைதிப் பிராந்தியமாகின்றன.

விடிவின் திசையற்று
ஒரு சமூகத்தின் உயிரை சூழ்கிறது
இருபத்தி நாலு மணிநேர
இருள்.

கண் முன்னால் தாய்தங்கை
கழுத்தறுபடக் கண்டவனின்
பிஞ்சுக் கை பிடித்த
துப்பாக்கி இரும்பில் மட்டும்

நஷத்திரங்களின்
ஒளிக் கண்ணீர்த்துளி ஒன்று
உதயத்தை நோக்கிப்
பிரவணிக்கிறது
நெருப்பாக.

இழையோடும் மனிதாபிமானம்

“வைரம் நிறுத்தது
போன்ற சொற்கள்
சொற்களின் விளிம்பில்
வானவில் நயங்கள்
உணர உணர
விரிகின்ற கருத்தாழம்
உவமைகளை உருவங்களாக்கி
உருவங்களைப்
படிமங்களாக்கும் நேர்த்தி
அறிவியலின் ஒளிச்சாயல்
வரலாற்றின் ஏடுகளை
ஈரமாக்கித் துளும்பும் சோகம்
அதற்குள் பொதிந்து
இழையோடும் மனிதாபிமானம்.”

நீதிப் பண்புக்கு முரணாக அழகினை அனுசரிக்கும் இயல் எதுவும் இருக்க முடியாது. விமர்சனத்தின் கண்ணில் மண்ணைத் தூவிவிட்டு, அநீதியே அழகியலாக வடிவெடுக்க இடமில்லை. ஆயினும், இல்லாமையற்ற, சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகள் அற்ற பகுத்தறிவுப் பூர்வமான இயக்கங்களை வேறுக்கும் ஏற்றத் தாழ்வுக் கங்காணிகள் இந்தியாவில் அழகியலை வர்ணாஸ்ரமச் சார்புள்ள இயலாகவே பயின்று வந்திருக்கின்றனர். காரணம், வர்ணாஸ்ரமமே தர்மம் நீதி நியதி என்ற இந்திய மனோவியாதி மண்டலத் தொடர்ச்சியாகும். ‘விமர்சன மீட்சிகள்’ என்ற கணையாழி கட்டுரையில் பிரமிள் இந்திய இலக்கிய விமர்சனம் குறித்து பதிவு செய்துள்ளார்.

“பிரமிளின் படிமவியல் 2000 வருட தமிழ்க் கவிதைச் சரித்திரத்தில் புதுமையானது. உரை நடையின் அதிகபட்ச சாத்தியத்தை நிறைவேற்றியவர்.” என ‘எழுத்து’ இதழ் ஆசிரியர் சி.சு.செல்லப்பாவும், “நவீன தமிழ் இலக்கியத்தின் மாமேதை” என நாவலாசிரியர் தி.ஜானகிராமனும் புகழ்ந்துரைத்து உள்ளனர்.

“தற்காலத் தமிழ்க் கவிதையில், படைப்பாற்றலில் முன்னணியில் உள்ளவர் பிரமிள் என்பதில் ஐய மில்லை. இவரது படிமங்கள், வைரப்படிமங்கள் தமிழ்க் கவிதைக்கு ஒரு சொத்து. இவரது கவிதைக்குகள் மெய்யியல் பெற்றிருக்கும் ஆற்றலில் தான் இவரது உயர்நெறி தென்படுகிறது” என ஆய்வாளர் கோவை ஞானி பதிவு செய்துள்ளார்.

“தமிழின் முக்கிய எழுத்தாளர்களில் ஒருவரான பிரமிள், இங்குள்ள இலக்கிய மைய நீரோட்டத்தால் முழுமையாக வரவேற்கப்பட்டவர் அல்ல. அவர் வாழும் காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பல்வேறு தமிழ்ச் சிறுகதைத் தொகுப்புகளில் அவரது கதைகள் தவிர்க்கப்பட்டன. பரிசுகள், நிறுவனங்கள் ஆகிய வற்றால் அங்கீகரிக்கப்படாத ஒரு விளிம்புநிலை எழுத்தாளராக வாழ்ந்து மடிந்தவர் அவர்” என்று விமர்சகர் பேராசிரியர் அ. மார்க்ஸ் தமது கட்டுரை ஒன்றில் பிரமிளைப் பற்றி பதிவு செய்துள்ளார்.

நுண்ணிய பார்வையிலான ஒரு சூழலை உருவாக்கி, அதற்கு மிகமிகக் குறைந்தளவிலான கனமான சொற்களைக் கொண்டு கோர்த்து மொத்த வடிவத்தையும் ஒரு கவிதையாக்கும் தனித்திறம் பிரமிளுக்கு வாய்த்திருக்கிறது.

பிரமிள் தன் கவிதைகள் ஒவ்வொன்றிலும் மிகப் பெரும் வார்த்தை ஜாலத்தை நிகழ்த்திக் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார். வார்த்தைகளின் கூட்டுக்குள் தன் சுயம் மறைத்தபடி மிகப்பெரும் பிரளயமாய் வெடித்துக் கிளம்புகின்றன அவரது கவிதைகள்.

தமிழ் விமர்சனப் போக்கிலிருந்து தனித்தொலித்த குரல் இவருடையது. வெவ்வேறு வகைப்பட்ட விமர்சனப் போக்குடைய க.நா.சு. போலவோ, சி.சு. செல்லப்பா போலவோ இல்லாமல் இலக்கியக் கருத்தாக்க அடிப்படையில் படைப்பினை அணுகித் தர நிர்ணயம் செய்தவர் பிரமிள். இவருடைய வருகைக்குப் பின், நவீன தமிழ்ப் படைப்புகள் பற்றிய மதிப்பீடுகளில் பெரும் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன.”

“பிரமிள் தீவிரமான மனோபாவத்துடன் நிகழ்வுகளை எதிர் கொள்பவர். எந்த ஒரு கால கட்டத்திலும் எந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்திலும் கலை இலக்கிய நிறுவனங்களின் அதிகாரப் பிரதிநிதிகளுடன் மருந்துக்குக்கூட உறவு வைத்துக் கொள்ளாதவர். அவருடைய கலை இலக்கிய மனோபாவம் மதிக்கப்பட வேண்டியது. போற்றப்பட வேண்டியது. தமிழின் மகத்தான படைப்புக்குரல் இவருடையது.”

“தமிழ்ச் சமூகம் கொண்டாடிப் பெருமிதம் கொள்ள வேண்டிய நவீன தமிழ்க்கவி பிரமிள். 2000 ஆம் ஆண்டு வளமான தமிழ்க் கவிதை மரபு செறிவும்-குறிப்பாக சங்கக் கவிதை மரபு - தனதான கவித்துவ மேதமையும் முயங்கியதில் வெளிப்பட்ட கவி. நவீன தமிழ்க் கவிதை இத்தகையோர் படைப்பு ஆளுமையைக் கொண்டிருந்தும் அறிந்து கொண்டாட முடியாத நம் பேதமை இன்றைய சமூக அவலங்களில் ஒன்று” என எழுத்தாளர் சி.மோகன் பதிவு செய்துள்ளார்.

“தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாற்றில், பிரமிள் கதைகள் தவிர்க்க முடியாத தனியிடம் வகிப்பவை. புதுமைப்பித்தனுக்குப் பிறகு அவரைப் போன்ற ஒரு படைப்பாளிமே பிரமிள். சமூக விமர்சனமும், அங்கதக் கூர்மையும் கொண்ட கதைகளை, ருசிகரமும் ஆனந்தமும் கொண்ட கதைகளை எழுதியவர் பிரமிள் - கூடுதலாக இவரிடம் ஆன்மிக ஆழமும் இணைந்து விடுகிறது.”

“கவிதையிலும் விமர்சனத்திலும் தமிழின் முதன்மைத் திறனாளியாக மதிக்கப்படுகிறவர் அவர். அவருடைய கதைப்பிரபஞ்சம், அவருடைய வாழ்நாளில் முழுமையாகப் புத்தக ரூபத்தில் வாசகர்களுக்குக் கிடைக்காதது பெரும் குறையே. அப்படி வெளிவந்து இருந்தால் சிறுகதையில் பிரமிளின் சாதனை முன்பே நிறுவப்பட்டிருக்கும்” என பேராசிரியர் காலசுப்ரமணியம் தமது ஆய்வில் பதிவு செய்துள்ளார்.

பேராசிரியர் காலசுப்ரமணியம் பிரமிள் கவிதைகளை ஆய்வு செய்து முனைவர் பட்டம் பெற்று உள்ளார். பிரமிளின் அனைத்துப் படைப்புகளையும் தொகுத்து பதிப்பித்து ஆறு தொகுதிகளாக வெளியிட்டுள்ளார்.

யிட்டுள்ளார். ‘இந்து தமிழ்’ நாளிதழ் தனது இலக்கிய விழாவில் ‘பிரமிள் விருது’ என்ற பெயரில் படைப்பாளிகளுக்கு விருது வழங்கி சிறப்பித்து வருகிறது.

கண்டி-பிரான்சு நட்புறவுக் கழகத்தின் சார்பாக 1971 ஆம் ஆண்டு பிரமிளின் ஓவியக் கண்காட்சி கண்டியில் நடைபெற்றது.

நியூயார்க் விளக்கு அமைப்பு ‘புதுமைப் பித்தன் விருது’ அளித்து இவரைச் சிறப்பித்துள்ளது. கும்பகோணம் சிலிக்குயில் அமைப்பு இவருக்கு ‘புதுமைப்பித்தன் வீறு’ எனும் விருது வழங்கிப் பாராட்டியுள்ளது.

தமிழகத்தில் வாழ்ந்த காலத்தில் அவரது வாழ்க்கை ஒரு துறவு நிலையில் அமைந்திருந்தது என்று கூறலாம். அவரது சொத்துக்கள் எனக் கூறினால் புத்தகங்கள் மட்டுமே. நண்பர்கள் பலரும் அவருக்கு உதவி செய்தனர்.

புற்று நோயால் பாதிக்கப்பட்டு வேலூர் அருகில் உள்ள கரடிக்குடி என்னும் கிராமத்தில் 06.01.1997 அன்று காலமானார். அங்கு அவரது நினைவுக் கல்லறை உள்ளது.

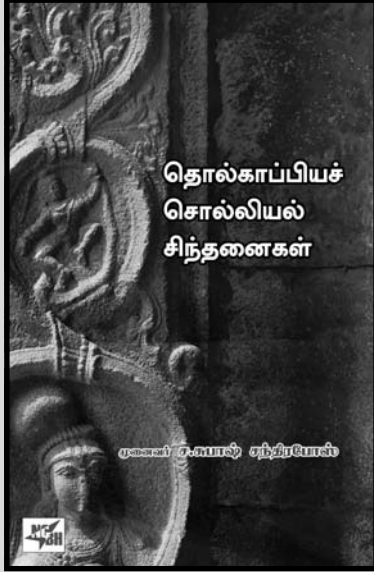
அஞ்சலி

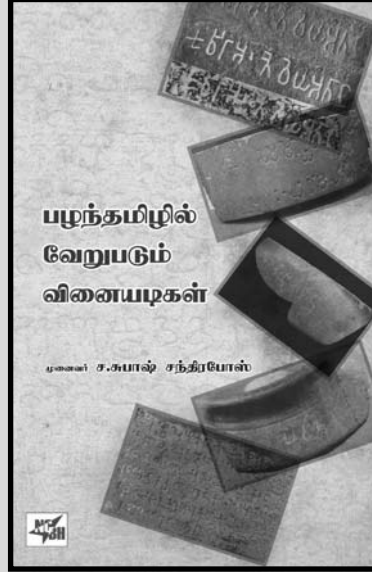
தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்ற பெரம்பலூர் மாவட்டத் தலைவரும் பெரம்பலூர் வட்டார வளர்ச்சி அலுவலருமான எழுத்தாளர் தோழர் பி. தயாளன் அவர்கள் 27-07-2019 அன்று அகால மரணமடைந்தார். ஆயிரக்கணக்கான நூல்களைக் கொண்ட அவரது ‘பகத்சிங் நினைவு நூலகம்’ அவரது வாசிப்பையும் வாழ்நாள் சேகரிப்பையும் பறைசாற்றி நிற்கும்.

தோழருக்கு ‘நியூ செஞ்சுரியின் உங்கள் நூலகம்’ ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

ஈரோடு புத்தகக் கண்காட்சியில் என்.சி.பி.எச்.சின் புதிய வெளியீடுகள்...

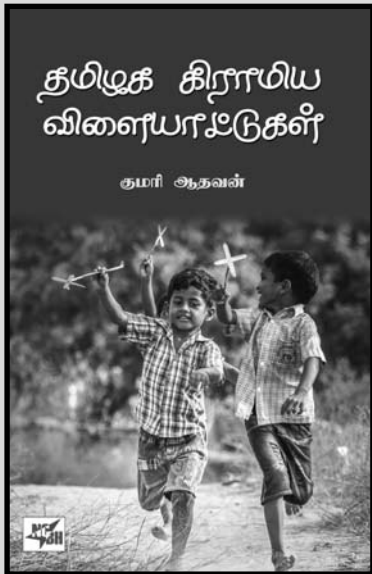
தொல்காப்பியச் சொல்லியல் சிந்தனைகள்
முனைவர் ச.சுபாஷ் சந்திரபோஸ்
₹ 180/-

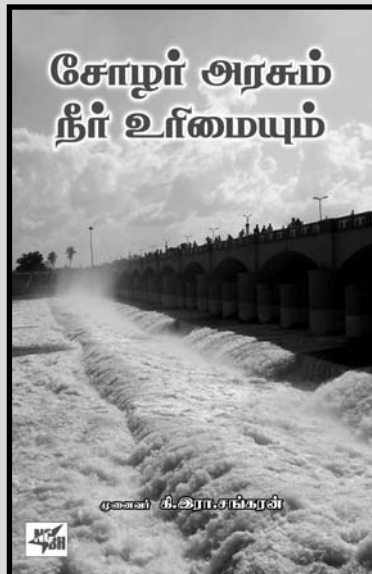
பழந்தமிழில் வேறுபடும் வினையடிகள்
முனைவர் ச.சுபாஷ் சந்திரபோஸ்
₹ 180/-

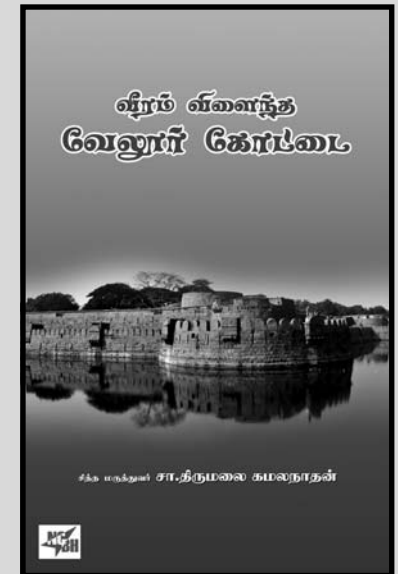
பழந்தமிழ் வடிவங்கள் மீள்பார்வை
முனைவர் ச.சுபாஷ் சந்திரபோஸ்
₹ 180/-

தமிழக கிராமிய விளையாட்டுகள்
குமரி ஆதவன்
₹ 230/-

சோழர் அரசும் நீர் உரிமையும்
முனைவர் கி.இரா.சங்கரன்
₹ 60/-

வீரம் விளைந்த வேலூர் கோட்டை
சா.திருமலை கமலநாதன்
₹ 100/-

பதிப்பாசிரியர் உ.வே.சா.

முனைவர் இரா. வெங்கடேசன்

டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் இளமைக் கல்வியைப் பல ஊர்களில், பல அறிஞர் பெருமக்களிடம் கற்றறிந்த பின்னர் 1871இல் மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையிடம் மாணவராகச் சேர்ந்து பயின்று முறையாகத் தமிழ்ப் புலமைபெற்று, பிள்ளையின் இறப்பிற்குப் பின்னர் 1876 முதல் 1880ஆம் ஆண்டுவரையில் திருவாவடுதுறை மடத்தின் ஆதீனகர்த்தராக விளங்கிய சுப்பிரமணிய தேசிகரிடத்திலும் தமிழ் கற்றறிந்திருக்கிறார். தேசிகரிடம் பாடம் கேட்டுக்கொண்டிருந்த காலத்தில் மடத்திலிருந்த இளைய தம்பிரான்களுக்குப் பாடம் சொல்லித்தரும் வித்துவானாகவும் சாமிநாதையர் இருந்து விளங்கியிருக்கிறார்.

திருவாவடுதுறை மடத்தில் வித்துவானாக இருந்து விளங்கிய ஒரு காலப்பகுதியில் மடத்தின் ஆதீன கர்த்தராக இருந்து விளங்கிய சுப்பிரமணிய தேசிகர் பல ஊர்களுக்கு யாத்திரை செல்லும் சூழல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. யாத்திரையின் இடையில் ஒருநாள், பாண்டி நாட்டை ஆண்டுவந்த நாயக்க

மன்னர்களின் அதிகாரியாக இருந்த செவந்தியப்ப நாயக்கரென்பவரால் திருவாவடுதுறை மடத்திற்குத் தானமாக விடப்பட்ட கிராமங்கள் எட்டுள் ஒன்றான செவந்திபுரத்திற்கு வந்து, அங்குள்ள திருவாவடுதுறை ஆதினத்திற்குச் சொந்தமான மடத்தில் தேசிகர் தங்கியிருக்கிறார்.

செவந்திபுர மடத்தில் அப்போது வித்துவானாக இருந்து விளங்கிய வேணுவனலிங்கத் தம்பிரான் என்பவர் 'சுப்பிரமணிய தேசிக விலாசம்' என்ற பெயரில் மடாலயம் ஒன்றை அப்போது அங்குக் கட்டி முடித்திருந்தார். வேணுவனலிங்கத் தம்பிரான், அவ்விலாசத்தில் சுப்பிரமணிய தேசிகருடைய திருவுருவம் ஒன்றை அமைத்துப் பிரதிஷ்டை செய்து பூசை செய்யும்படி ஏற்பாடும் செய்திருந்தார். செவந்திபுரத்திற்கு வந்திருந்த தேசிகர் அங்குக் கட்டிமுடிக்கப்பட்டிருந்த 'சுப்பிரமணிய தேசிக விலாசத்தைத் திறந்துவைத்துச் சிறப்பித்திருக்கிறார். சுப்பிரமணிய தேசிகர் அங்கு வருகை புரிவதை யொட்டி மடாலயத்தைச் சிறப்பித்து வித்துவான்கள்

பலர் செய்யுட்களை இயற்றியிருந்தனர். அச்செய்யுட்கள் அனைத்தும் அங்கு வந்திருந்த சுப்பிரமணிய தேசிகர் முன்னிலையில் அரங்கேற்றப்பட்டிருக்கிறது. தேசிகருடன் யாத்திரை வந்திருந்த சாமிநாதையர் தான் செய்யுட்களையெல்லாம் தேசிகர் முன்னிலையில் படித்து அரங்கேற்றியிருக்கிறார்.

ஆறுமுக சுவாமிகள், சாமிநாதையர் இருவரும் இணைந்து அந்தச் செய்யுட்களையெல்லாம் தொகுத்துப் பதிப்பித்து வெளியிட்டிருக்கின்றனர். ஆதினம் பெரியகாறுபாறு வேணுவனலிங்க சுவாமிகள் இயற்றுவித்த சுப்பிரமணிய தேசிக விலாசச் சிறப்பு, வேணுவனலிங்க விலாசச் சிறப்பு எனும் பெயரில் அப்பதிப்பு 1878இல் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இதுவே சாமிநாதையர் பதிப்பாசிரியராக இருந்து விளங்கிய முதல் நூலாகும். சாமிநாதையருக்கு அப்போது வயது 23. மிக இளம் வயதில் ஆசிரியராக இருந்ததுமன்றிப் பதிப்பாசிரியராகவும் சாமிநாதையர் இருந்து விளங்கியிருக்கிறார்.

சாமிநாதையர் இயற்றியிருந்த எட்டுச் செய்யுட்களுடன் 86 செய்யுட்கள் அந்நூலில் இடம்பெற்று இருந்தன. நான்கு பகுதிகளாக இந்நூல் அமையப் பெற்றிருந்தது. முதல் பகுதியில் (1-6 பக்கங்கள்) வேணுவனலிங்க சுவாமிகள் சரித்திரச் சுருக்கம், திருவாவடுதுறை ஆதினவித்வான் குமாரசுவாமிச் சுவாமிகளியற்றிய சுப்பிரமணிய தேசிகர் மாலை, சின்னச்சந்திரநாதமாகிய நமச்சிவாய தேசிக சுவாமிகளைத் துதித்த செய்யுட்கள் இடம்பெற்றிருந்தன. சுப்பிரமணிய தேசிக விலாசச் சிறப்பு, ஆறுமுகச் சுவாமிகள் நிருவாணதீக்ஷாகாலங்களில் இயற்றிய

குருதோத்திரங்கள் இரண்டாம் பகுதியிலும் (1-14), வேணுவனலிங்க விலாசச் சிறப்பு மூன்றாம் பகுதியிலும் (1-6) இடம்பெற்றிருந்தன. நான்காம் பகுதியில் (1-3) மாயூரம் முன்சிப் வேதநாயகம் பிள்ளையவர்கள் மஹாசந்திரநாதத்தின்பேரில் ஒவ்வொரு காலங்களில் இயற்றிய பாடல்கள், சூரிய கிரகணத்தின்பொழுது இயற்றிய பாடல்கள் இடம்பெற்றிருந்தன. முகப்புப் பக்கம், பிழைதிருத்தப் பட்டியலோடு மொத்தம் 32 பக்கங்கள் கொண்டதாக அப்பதிப்பு அமைந்திருந்தது.

சாமிநாதையர் தன் முதல் நூற்பதிப்பு அனுபவம் குறித்துப் பின்னாளில் தாம் எழுதிய என் சரித்திரத்தில் இவ்வாறு எழுதி நினைவுகூர்ந்திருக்கிறார்.

‘சுப்பிரமணிய தேசிக விலாசம்’ எனும் மடாலயத்தைப் பற்றி பலர் பாடிய பாடல்களையெல்லாம் அச்சிட வேண்டுமென்று வேணுவனலிங்கத் தம்பிரான் விரும்பினார். அப்படியே செய்ய ஏற்பாடு நடைபெற்றபோது திருவாவடுதுறையில் உள்ள வேணுவனலிங்க விலாசத்தைச் சிறப்பித்த செய்யுட்களையும் சேர்த்து வெளியிடலாமென்று பலர் கூறினர். அவ்வாறே அவ்விரண்டுவகைப் பாடல்களும் வேறு சில பாடல்களும் சேர்த்துத் திருநெல்வேலி முத்தமிழாகரமென்னும் அச்சுக் கூடத்தில் ஒரு புஸ்தகமாகப் பதிப்பிக்கப் பெற்றன. அந்தப் புஸ்தகத்தை ஒழுங்குபடுத்தி எழுதிக் கொடுத்தவன் நானே. பிற்காலத்தில் எவ்வளவோ புஸ்தகங்களைப் பரிசோதித்து வெளியிடும் வேலையில் ஈடுபட்ட நான், முதன் முதலாகப் பதிப்பித்தது அந்தப் பாடல் திரட்டே. அக்காலத்தில் பதிப்பு

உண்பதென.
திருக்கலையபரம்பரை,
திருவாவடுதுறையதினத்தைச்சேர்த்த
செவத்திபுரத்தில்
ஷெடூதினம்பெரியகாறுபாறு
வேணுவனலிங்கசுவாமிகள்
இயற்றுவித்த
சுப்பிரமணியதேசிகவிலாசச்
சிறப்பு.
ஷெ. திருவாவடுதுறையில்
ஷெ. சுவாமிகளியற்றுவித்த
ஷெ. குமாரண்டபெருமன்னும்
வேணுவனலிங்கவிலாசச்சிறப்பு.
இவை
பலவிதவாண்களாடப்பட்டு
ஷெ. ஆதின அடியார்குமார்களினொருவராகிய
ஆறுமுகச்சுவாமிகளாலும்
ஷெ. திருவாவடுதுறை
வேங்கடசுப்பையாசுவாமி பத்திரசுவாமி
சாமிநாத ஜயரவர்களாலும்
பார்க்கப்பட்டன.
—ஷெ. திருவாவடுதுறை—
திருவாவடுதுறை
முத்தமிழாகர அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.
வெருடையனூ ஆளிர்

செவ்வம்,
திருச்சிறம்பலம்.
திருக்குடந்தைப்புராணம்.
திருக்கலையபரம்பரை
வேணுவனலிங்க விலாசச் சிறப்பு
திருவாவடுதுறை
ஆதினவித்வான்
திரு. சி. ச. பூ. ச. ம.
மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையாடல்களாற்
செய்யப்பட்டது.
இ. ச. த.
ஷெ. ஆதினத்து
ஸ்ரீ. சுப்பிரமணியதேசிகசுவாமிகள்
கட்டளைபிட்டருளியபடி,
குமாரண்டபெருமன்னுடையதினத்திற்
மாரதாம்பெட்டைத்திருவிழும் ஷெ. சுவாமி
ஷெ. சுவாமிசுவாமிசுவாமிசுவாமி
ஷெ. சுவாமிசுவாமிசுவாமிசுவாமி
சமீர்ப்பன்களும்,
சாமிநாத ஜயரவர்களாலும்,
திரு. சி. ச. பூ. ச. ம.
சி. தியாகராஜசெட்டியாராலும்
செ. சி.
மீனாட்சியல் அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.
ஷெ. குமாரண்டபெருமன்னுடையதினத்திற்
கலைபெரிதானது.
ஷெ. சுவாமிசுவாமிசுவாமிசுவாமிசுவாமி

முறை சிறிதும் எனக்குத் தெரியாது. ஆனாலும் நான் பரிசோதித்து வெளியிட்ட முதல் புஸ்தக மென்ற நினைவினால் அதனிடத்தில் எனக்கு ஒரு தனி மதிப்பு இருந்து வருகிறது... அந்தப் புஸ்தகம் அச்சிட்டு வந்த காலத்தில் நானும் பிறரும் அதை வைத்து அழகு பார்த்துக் கொண்டேயிருந்தோம். சம்பிரதாயத்திற்காக ஆறுமுகத் தம்பிரான் பெயரையும் சேர்த்துப் பதிப்பித்திருந்தாலும் அவர் என்னிடமே ஒப்பித்துவிட்டமையால் நான்தான் முற்றும் கவனித்துப் பார்த்தவன். ஆதலின் எனக்கு அப்புஸ்தகத்தைப் பார்த்தபோதெல்லாம் ஆனந்தம் பொங்கியது. “நான் பதிப்பித்த புஸ்தகம், என் பாடல்கள் உள்ள புஸ்தகம்” என்ற பெருமையோடு மற்றொரு சிறப்பும் அதில் இருந்தது. சுப்பிரமணிய தேசிக விலாசச் சிறப்புச் செய்யுட்களில் தியாகராச செட்டியார் பாடல்கள் பதின்மூன்று இருந்தன (என் சரித்திரம், பக். 449-451).

வேணுவனலிங்க விலாசச் சிறப்பு நூற்பதிப்பு வெளிவந்த இரண்டாண்டுகளுக்குப் பின்னர் சாமிநாதையர் அவர்களுக்குக் கும்பகோணம் கல்லூரியில் தமிழ் ஆசிரியர் பணி வாய்ப்புக் கிடைக்கப் பெற்றிருக்கிறது. ஆசிரியர் பணியைப் பிப்ரவரி 16, 1880இல் ஏற்றிருக்கிறார்.

உ.வே. சாமிநாதையர் கும்பகோணம் கல்லூரியில் தமிழ் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த காலத்தில், கும்பகோணத்தின் புதிய முன்சீப்பாக வந்து பணியேற்றிருந்த சேலம் இராமசுவாமி முதலியாரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீன கர்த்தர் சுப்பிரமணிய தேசிகர் சந்திக்கச் சொல்லியதன் காரணமாக உ.வே.சா. சென்று சந்திக்கிறார். அந்தச் சந்திப்பு 21-10--1880இல் நடைபெற்றிருக்கிறது. சந்திப்பின்போது சேலம் இராமசாமி முதலியார் சீவகசிந்தாமணி ஏட்டுச் சுவடியை இவருக்கு அளித்த வரலாற்றையும், அச்சுவடியை ஆராய்ந்து அச்சிட்டு வெளியிட வேண்டும் என்று முதலியார் வேண்டிக் கொண்டதையும், அவரின் வேண்டுகலின்படியே அந்நூலை அச்சிட்டு வெளியிடும் பணியை செய்யத் தொடங்கியுள்ளார் என்பதையும் நாம் அறிவோம். இராமசாமி முதலியாரைச் சந்தித்ததின் பயனாகச் சீவகசிந்தாமணி என்ற பெருங்காப்பிய நூலைப் பற்றிய புரிதலும், அந்தவொரு நூலின்வழியே மேலும் பல பழந்தமிழ் நூல்களை அறிந்துகொள்ளும் நல்வாய்ப்பும் சாமிநாதையருக்குக் கிடைக்கப்பெற்றது வரலாற்றின் முக்கிய திருப்பமாகும்.

சீவகசிந்தாமணிப் பதிப்பு முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்த காலப்பகுதியில் மகாவித்துவான்

மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை இயற்றிய திருக்குடந்தைப் புராணத்தைத் தியாகராச செட்டியாருடன் இணைந்து பதிப்பித்து வெளியிடும் பணியையும் சாமிநாதையர் செய்திருக்கிறார். 1883இல் திருக்குடந்தைப் புராணம் வெளிவந்திருக்கிறது. இது, சாமிநாதையர் பதிப்பாசிரியராக இருந்து விளங்கிய இரண்டாவது நூலாகும். சாமிநாதையர், தியாகராச செட்டியாருடன் இணைந்து மேற்கொண்ட பதிப்பு அனுபவத்தைப் பிற்காலத்தில் இவ்வாறு பதிவு செய்திருக்கிறார்.

பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய நூல்களில் அச்சில் வராதவற்றை வெளியிட வேண்டுமென்பது தியாகராச செட்டியாரது விருப்பம். முதலில் திருக்குடந்தைப் புராணத்தை வெளியிடும் பொருட்டுக் கும்பகோணத்திலிருந்த சில கனவான்களிடம் சொல்லி ஏற்பாடு செய்திருந்தார். அவர் திருவானைக்காவுக்குப் போன பிறகு அதைப் பற்றி அடிக்கடி ஞாபகப்படுத்திக் கடிதம் எழுதினார். அதற்குப் பொருளுதவி செய்வதாகச் சொன்னவர்களை நான் அணுகிப் பணம் வாங்கிச் செட்டியாருக்கு அனுப்பி வந்தேன். செட்டியார் முதலில் தஞ்சாவூர் சதாவதானம் சுப்பிரமணிய ஐயர் சென்னையில் வைத்திருந்த அச்சுக்கூடத்தில் அச்சிட ஏற்பாடு செய்து சிறிது முன்பணமும் கொடுத்திருந்தார். ஆனால் அது நிறைவேறவில்லை. பிறகு சென்னையில் இருந்த சூளை சோமசுந்தர நாயகர் அச்சிட்டு அனுப்புவதாக ஒப்புக்கொண்டமையால் அவருக்கே புராணப் பிரதியை அனுப்பினார். அவ்வப்போது அவரிடமிருந்து ‘புருப்’ செட்டியாருக்கு வரும். அவருக்குக் கண் ஒளி குன்றி வந்தமையால் அதை அவர் பார்த்து விட்டு எனக்கு அனுப்புவார். நான் அதைப் பார்த்துத் திருத்திச் சென்னைக்கு அனுப்புவேன். புராணத்தை அச்சுக்கு ஸித்தம் செய்தவனும் நானே. மூலத்தை மாத்திரம் ஒழுங்கு செய்து அச்சிட்டு வந்தோம். குறிப்புரையுடன் வெளியிட்டால் தான் படிப்பவர்களுக்கு உபயோகமாக இருக்குமென்ற கருத்து அப்போது எனக்கு எழவில்லை (என் சரித்திரம், ப. 548).

பிற்காலத்தில் பல பழந்தமிழ் நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டு வரலாற்றில் பெருமை பெற்ற சாமிநாதையர் பதிப்புத்துறை அனுபவங்களை அறிஞர்களுடன் இணைந்து பணியாற்றிப் பெற்றிருப்பது சிறப்புக்குரியதாகும். தியாகராச செட்டியாருடன் இணைந்து பதிப்பித்த திருக்குடந்தைப் புராணப் பதிப்பின் முகப்புப் பக்கம் இவ்வாறு அமையப் பெற்றுள்ளது. இந்த முகப்புப் பக்க அமைப்பில் ஒரு வரலாற்று மாற்றம் நிகழ்ந்திருப்பதைக் கண்டுணர முடிகிறது.

சிவமயம், திருச்சிற்றம்பலம், திருக்குடந்தைப் புராணம், திருக்கையநாத சைவசமயாசாரிய பீடமாய் விளங்கா நின்ற திருவாவடுதுறை ஆதீனவித்வான் திரிசிரபுரம் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களாற் செய்யப்பட்டது. இஃது மேற்படி ஆதீனத்து ஸ்ரீலஸ்ரீ. சுப்பிரமணிய தேசிகசுவாமிகள் கட்டளையிட்டருளியபடி, கும்பகோணம் பேட்டைத் தெருவிலும், மகாதளம் பேட்டைத் தெருவிலும் வசிக்கும் சைவர்கள் பொருளுதவியால் மேற்படி கும்ப கோணம் காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதர் சாமிநாத ஐயராலும், திரிசிரபுரம் சி. தியாகராஜ செட்டியாராலும் சென்னை மெமோரியல் அச்சுக் கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது

1878இல் பதிப்பிக்கப்பட்ட சுப்பிரமணிய தேசிக விலாசச் சிறப்பு, வேணுவனலிங்க விலாசச் சிறப்பு என்ற அச்சுப் பதிப்பில் சாமிநாதையரின் பெயர் ஆறுமுகசுவாமிகள் பெயருக்குக் கீழே அமைக்கப் பெற்றிருந்தது. ஆனால் 1883இல் பதிப்பிக்கப்பட்ட திருக்குடந்தைப் புராணப் பதிப்பில் தியாகராச செட்டியாரின் பெயருக்கு மேலே அமைக்கப் பெற்றிருந்தது வரலாற்று மாற்றமாகக் கருதக் கூடியதாகும். இந்த மாற்றம் பதிப்புத்துறையில் அவர் வேகமாக வளரத்தொடங்கிய குறிப்பைப் புலப் படுத்துகிறது.

சாமிநாதையர், திருக்குடந்தைப் புராணப் பதிப்பைத் தொடர்ந்து 1885இல் ஸ்ரீமத்தியார்ச்சுன மான்மியம் எனும் நூலை எழுதிப் பதிப்பித்து வெளியிட்டிருக்கிறார். கும்பகோணம் மகாமகம் நடந்து முடிந்த பின்னர் சுப்பிரமணிய தேசிகரைப் பார்க்க வந்திருந்த, திருவாவடுதுறை ஆதீனக்காறுபாறும், திருவிடைமருதூர் ஸ்ரீமகாலிங்க சுவாமி ஆலய விசாரணைக் கருத்தருமாகிய சுப்பிரமணியத் தம்பிரானென்பவர் திருவிடைமருதூர் தலப் பெருமையைச் சுருக்கமாக வசன நடையில் எழுதித் தர வேண்டுமென்று தேசிகர் முன்னிலையிலேயே சாமிநாதையரைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். அவர் கேட்டுக்கொண்டபடி மத்தியார்ச்சுன மான்மியம் என்ற நூலை சாமிநாதையர் எழுதி முடித்திருக்கிறார். இவர் வசனநடையில் எழுதிப் பதிப்பித்த முதல் நூல் இதுவேயாகும். நூலினை அச்சிடும் முழுச் செலவையும் தம்பிரான் அவர்களே ஏற்றிருக்கிறார்.

சிவக்கொழுந்து தேசிகர் இயற்றிய புராணத்தைத் துணையாகக் கொண்டு திருவிடை மருதூர் தலச் சிறப்பை விளக்கியுரைக்கும் நூலாக அது இருந்தது. அந்நூலில், மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தங்களின் சிறப்பு, வழிபட்டோர் வரலாறு, திருவிடைமருதூர் விழா

மூர்த்தியாகிய ஏகநாயகர் பொருட்டு ஓர் ஊசல், தாலாட்டு ஆகியன அடங்கியிருந்தன.

திருவிடைமருதூர் கோயில் திருவிழாவை முன்னிட்டு இந்நூலை விரைந்து அச்சிட்டு முடிக்கும் பொருட்டுச் சென்னைக்கு ஆட்களை அனுப்பி அச்சுப் பணியை முடிப்பதென அப்போது முடிவாயிற்று. உ.வே.சா. அவர்களையே அனுப்பி அச்சுப் பணியை முடித்துவர வேண்டும் என்று தம்பிரானும் தேசிகரும் இணைந்து தீர்மானித்தனர். உ.வே. சாமிநாதையர் தேசிகர் கட்டளையின்படி பதிப்புப் பணிக்காகக் கும்பகோணத்திலிருந்து சென்னைக்குப் பயணம் மேற்கொண்டிருக்கிறார். உ.வே.சா. மேற்கொண்ட முதல் சென்னைப் பயணம் இதுவேயாகும். சென்னைக்கு வந்த பின்னர் ஜீவரக்ஷாமிர்த அச்சுக் கூடத்தில் நடைபெற்ற அச்சுப் பணியைக் கவனித்துக்கொண்டு இடையிடையே எழும்பூரிலிருந்த சேலம் இராமசாமி முதலியாரைச் சந்தித்துச் சீவகசிந்தாமணி நூலாராய்ச்சி குறித்த உரையாடலை நிகழ்த்தி வந்திருக்கிறார். சந்திப்பின் போதெல்லாம் சீவகசிந்தாமணியை அச்சிட்டு முடித்துவிடுங்கள் என்று உ.வே.சா. அவர்களை இராமசாமி முதலியார் கேட்டுக் கொண்டே இருந்திருக்கிறார்.

மத்தியார்ச்சுன மான்மியம் பதிப்பு வேலை தொடர்பாகச் சென்னைக்கு மேற்கொண்ட பயணம் பற்றிப் பின்னாளில் இவ்வாறு எழுதி மகிழ்ந்திருக்கிறார் சாமிநாதையர்.

மத்தியார்ச்சுன மான்மியம் பதிப்பிப்பதை ஒரு காரணமாக வைத்துக்கொண்டு சென்னைக்கு வந்தாலும், என்னுடைய நோக்கம் அந்நகரத்தையும் அங்குள்ள அறிஞர்களையும் பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டுமென்பதே. இராமசுவாமி முதலியாருடைய பேருதவியால் அந்நோக்கம் மிக எளிதில் கைகூடியது. ஒவ்வொரு நாளும் முதலியார் பிற்பகலில் தம் கோச்சு வண்டியில் என்னை அழைத்துக் கொண்டு புறப்படுவார். பிரஸிடென்ஸி காலேஜ், காஸ்மொபாலிடன் கிளப் முதலிய இடங்களுக்குப் போய் அங்கு உள்ளவர்களும் வருபவர்களுமாகிய கனவான் களில் ஒவ்வொருவரையும் எனக்குப் பழக்கம் பண்ணி வைப்பார். அவர்கள் கௌரவத்தை எனக்கு எடுத்துரைப்பதோடு என்னைப் பற்றியும் அவர்களிடம் சொல்வார். அவருடைய உதவியினால் நான் ஜட்ஜ் முத்துசாமி ஐயர், லர்.வி. பாஷ்யமையங்கார், ஸ்ரீநிவாச ராகவையங்கார், பம்மல் விஜயரங்க முதலியார், ரகுநாதராயர் முதலிய பல கனவான்களுடைய பழக்கத்தைப் பெற்றேன்.

திருத்தக்கதேவர்ப்பற்றிய
சீவகசிந்தாமணிமூலமும்

மதுரைபதி - பார்த்தவர்
நச்சினூர்க்கிணியருகையும்.

இவை
1111/2119

1111/2119
1111/2119

திருக்கலையாப்பரைத் திருவாதையத்தி
ஸ்ரீமணி. சுப்பிரமணியதேசிகமுர்த்திகள்

1111/2119
1111/2119

1111/2119
1111/2119

1111/2119
1111/2119

1111/2119
1111/2119

1111/2119
1111/2119

1111/2119
1111/2119

1111/2119
1111/2119

1111/2119
1111/2119

1111/2119
1111/2119

1111/2119
1111/2119

1111/2119
1111/2119

1111/2119
1111/2119

1111/2119
1111/2119

1111/2119
1111/2119

1111/2119
1111/2119

1111/2119
1111/2119

1111/2119
1111/2119

1111/2119
1111/2119

1111/2119
1111/2119

1111/2119
1111/2119

1111/2119
1111/2119

1111/2119
1111/2119

1111/2119
1111/2119

1111/2119
1111/2119

1111/2119
1111/2119

1111/2119
1111/2119

சென்னை.
திருச்சிற்றம்பலம்.
ஸ்ரீமத்தியார்ச்சுன மான்மியம்.
ஸ்ரீவகநாயகஞ்சல்.
ஸ்ரீவகநாயகர் தாலாட்டு.
இவை.
திருக்கலையா பரம்பரைத்
திருவாவதொறை யாதினந்து
ஸ்ரீமணி சுப்பிரமணியதேசிக சுவாமிகள்
ஹேஹே வித்வான்
மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்
மாணக்கரைய
கும்பகோணம் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்
வே. சாமிநாதையரால்
ஹேஹே துக்காமபாறு
சுப்பிரமணிய சுவாமிகளுத்தரவீரன்படி
செய்யப்பட்டு,
சென்னை:
ஜீவரகாமியர் அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.
பார்த்திபனூ வைகாசிமீ.

பிரஸிடென்ஸி காலேஜிற்குச் சென்று பூண்டி அரங்கநாத முதலியாரையும், தொழுவூர் வேலாயுத முதலியாரையும் பார்த்தேன். அவ்விருவரும் எனக்கு மிகவும் நெருங்கிய நண்பர்களானார்கள், வர்னாகுலர் சூபரிண்டெண்டெண்டு சேஷகிரி சாஸ்திரியாரையும் தமிழ்ப் பண்டிதர் கிருஷ்ண மாசாரியாரையும் கண்டு பேசினேன். புரசபாக்கம் அஷ்டாவதானம் சபாபதி முதலியார், சோடசாவதானம் சுப்பராய செட்டியார், கதிர்வேற்கவி ராயர், காஞ்சீபுரம் இராமசுவாமிநாயுடு, கோமளீசுவரன் பேட்டை இராசகோபால பிள்ளை, சூளை அப்பன் செட்டியார், சூளை சோமசுந்தர நாயகர், திருமயிலை சண்முகம் பிள்ளை முதலிய வித்துவான்களைப் பார்த்துப் பேசி இன்புற்றேன். அஷ்டாவதானம் சபாபதி முதலியார் ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்களுடைய சகபாடியாதலின் அவருடைய புலமையைப் பற்றிப் பேசினார். சோடசாவதானம் சுப்பராய செட்டியார் தாம் பிள்ளையவர்களிடம் பாடம் கேட்ட விஷயத்தையும் அப்புலவர் பிரானுடைய சிறப்புக்களையும் எடுத்துச் சொன்னார். நான் கண்ட வித்துவான்கள் பல பழைய பாடல்களைச் சொன்னார்கள். அவற்றைக் கேட்டுக் குறித்துக் கொண்டேன். நானும் எனக்குத் தெரிந்த செய்யுட்களைச் சொன்னேன். சென்னை நகரத்தில் பார்க்க வேண்டிய பொருட்காட்சிச் சாலை, கடற்கரை, கோயில்கள், புத்தக சாலைகள், சர்வகலாசாலை முதலியவற்றையும் பார்த்தேன். வித்துவான்களையும் அறிஞர்

களையும் பார்த்துப் பழகியது கிடைத்தற்கரிய பெரிய லாபமாகத் தோன்றியது. சிறந்த உத்தியோக பதவியை வகித்த பெரியவர்களெல்லாம் அடக்கமாகவும், அன்பாகவும் இருப்பதைக் கண்டு நான் வியந்தேன். கும்பகோணத்தில் பதினைந்து அல்லது இருபது ரூபாய் சம்பளம் பெறும் குமாஸ்தா செய்யும் அட்டகாலத்தையும் ஆடம்பரத்தையும் கண்ட எனக்கு அப்பெரியவர்களுடைய நிலை மிக்க ஆச்சரியத்தை உண்டாக்கியது (என் சரித்திரம், பக். 565 - 566). சாமிநாதையருக்கு முதல் சென்னைப் பயணம் பல வகையிலும் பயனுள்ளதாக அமைந்தது. மத்தியார்ச்சுன மான்மிய அச்சுப் பணிகளை முடித்துக்கொண்டு சென்னையிலிருந்து புறப்பட்டுத் திருவிடைமருதாருக்குச் சென்று சுப்பிரமணிய தேசிகரிடம் புத்தகப் பிரதிகளை ஒப்பித்துவிட்டு நிகழ்ந்தவற்றைப் பகிர்ந்து மகிழ்ந்திருக்கிறார். நூற்பதிப்பு வேலையைச் செவ்வனே முடித்தது பற்றித் தேசிகர் இவரை மிகவும் பாராட்டிப் பேசியிருக்கிறார்; திருவிடைமருதூர் கோயில் திருவிழாவும் மிகச்சிறப்பாக நடந்தேறியிருக்கிறது. விழாவிற்ரு வந்திருந்தவர்களுக்கு மத்தியார்ச்சுன மான்மிய அச்சுப் புத்தகம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. சாமிநாதையர் சீவகசிந்தாமணி பதிப்புப் பணிகளுக்கு இடையிடையே இவ்வகையான சிறுசிறு பணிகளையும் செய்துவந்திருக்கிறார். சாமிநாதையர் அவர்களின் ஏழாண்டுகால உழைப்பின் வழியே 1887இல் சீவகசிந்தாமணி

மூலமும் நச்சினார்க்கினியர் உரையும் அச்சுருவாகி வெளிவந்தது. உ.வே.சா. பதிப்பாசிரியராக இருந்து விளங்கிய நான்காவது நூல் இதுவாகும். முதல் இரண்டு நூல் பதிப்பைப் பிறருடன் இணைந்தும், மூன்றாவதாகத் தாமே ஒரு நூலை இயற்றிப் பதிப்பித்தும் இருந்த சாமிநாதையர் நான்காவதாகச் சீவக சிந்தாமணி நூலைப் பல சுவடிகளைத் திரட்டி ஆராய்ந்து பதிப்பித்து வெளியிட்டிருக்கிறார். சேலம் இராமசாமி முதலியார் கொடுத்த பிரதி உள்ளிட்ட கீழ்வரும் பத்தொன்பது பிரதிகளை ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்து சிந்தாமணிப் பதிப்பை அவர் வெளியிட்டிருக்கிறார்.

1. சேலம் இராமசுவாமி முதலியார்
2. திருவாவடுதுறையாதீனத்து சுப்பிரமணிய தேசிகர்
3. திருவாவடுதுறையாதீனத்து மஹாவித்துவான் மீனாக்ஷிசுந்தரம் பிள்ளை
4. திரிசிரபுரம் சி. தியாகராசசெட்டியார்
5. யாழ்ப்பாணம் சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை
6. சென்னை, மழவை மகாலிங்கையர்
7. சென்னை, அஷ்டாவதானம், சபாபதி முதலியார்
8. சென்னை, தி. க. சுப்பராய செட்டியார்
9. சென்னை, திரு. சின்னசாமிப்பிள்ளை
10. உடையூர், சுப்பிரமணிய பிள்ளை
11. திருநெல்வேலி, ஸ்ரீ சாலிவாட்சுவர ஓதுவார்
12. திருநெல்வேலி, ஈசுவரமூர்த்திக் கவிராயர்
13. தூத்துக்குடி, குமாரசாமிப்பிள்ளை
14. சிதம்பரம், தருமலிங்கசெட்டியார்
15. தஞ்சை, மருதமுத்து உபாத்தியாயர்
16. தஞ்சை, விருஷபதாசமுதலியார்
17. கூடலூர், விசயபாலநயினார்
18. வீரூர், சந்திரநாதசெட்டியார்
19. இராமநாதபுரம், பொன்னுசாமித் தேவர்

சேலம், இராமசாமி முதலியார், சென்னை, நியூயிங்க்டன் பள்ளிக்கூட மதபோதகாசிரியர் தி. அ. கிருஷ்ணையர் ஆகிய இருவருடன், கும்பகோணம், தஞ்சை, கோட்டூர், திரிசிரபுரம், யாழ்ப்பாணம், சென்னப்பட்டணம், திருநெல்வேலி, ஊற்று மலை, சோழன்மாளிகை முதலிய இடங்களிலுள்ள பல செல்வந்தர்களும் சிந்தாமணிப் பதிப்பிற்குப் பொருளுதவி செய்திருக்கின்றனர்.

சிந்தாமணிப் பதிப்புப் பணிகள் நடைபெற்ற காலத்தில் கும்பகோணம் கல்லூரியில் முதல்வராக இருந்த பில்டெர்பெக் என்ற ஆங்கிலேயரும் சாமிநாதையருக்குப் பெரும் ஊக்கத்தை அளித்திருக்கிறார்.

வீரூர், சந்திரநாத செட்டியார், தேரெழுந்தூர், சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாசாரியர், திருமானூர் கிருஷ்ணையர் முதலியோர் இந்நூல் ஆராய்ச்சிக்கு உடனிருந்து உதவியிருக்கின்றனர். சீவகசிந்தாமணியைப் பல சுவடிகளை ஒப்புநோக்கி ஆராய்ந்து வெளியிட்ட அனுபவத்தின் பயனாக மேலும் பல பழந்தமிழ் நூல்களைப் பற்றி அறிந்துகொள்ளும் வாய்ப்பும், நூல் பதிப்பு குறித்த பெருமளவு அனுபவமும் சாமிநாதையர் அவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது என்பதை அவர் கூற்றின் வழியே நோக்கிப் புரிந்துகொள்ளலாம்.

சீவகசிந்தாமணியை மாத்திரம் படித்து ஆராய்வதனால் அந்த நூலைப் பதிப்பிக்க இயலாதென்றும் மற்றப் பழைய நூல்களையும் படித்துத் தெரிந்து கொண்டால்தான் சிந்தாமணியின் பொருள் விளக்கமாகுமென்றும் நான் உணர்ந்தேன். சிந்தாமணி உரையில் காணப்பட்ட மேற்கோள்களைத் தனியே எழுதி வைத்துக்கொண்டு திருப்பித் திருப்பிப் பார்த்து வருவேன். அதனால் அவை மனப்பாடமாகவே இருந்தன. அவற்றிற் சில அந்தப் பழைய ஏடுகளில் காணப்பட்டன. அவற்றைக் கண்டபோது பெரிய புதையல் கிடைத்தது போன்ற சந்தோஷம் எனக்கு உண்டாயிற்று. மேலும் படிக்கத் தொடங்கினேன்.

படித்தால் எளிதில் விளங்கக்கூடிய நூல்களாக அவை தோற்றவில்லை. அவற்றில் உள்ளது வேறு ஒரு தனிப்பாஷை போலவே இருந்தது. ஆனாலும் நான் விடவில்லை. படித்துப் பார்த்தேன். தொல்காப்பிய உரைகளில் வரும் பல செய்யுட்கள் அவற்றில் இருந்தன. 'இந்த நூல் தொகுதியே ஒரு தனிப் பிரபஞ்சம்' என்ற எண்ணம் எனக்கு வரவர வலிவடைந்தது.

அகநானூற்றைப் படித்து அதில் உள்ள செய்யுட்களுக்கு இலக்கமிட்டு அவற்றிலுள்ள அரும்பதங்களையும் தொடர்களையும் தொகுத்து அகராதி வரிசையில் எழுதி வைத்துக் கொண்டேன். நச்சினார்க்கினியர் எங்கெங்கே 'என்றார் பிறரும்' என்று எழுதுகின்றாரோ அங்குள்ள மேற்கோட்பகுதிகளிலுள்ள பதங்களையும் தொடர்களையும் அந்த அகராதியிலே பார்ப்பேன். ஒன்று இரண்டு கிடைக்கும். அந்தப் பாட்டை எடுத்துப் பார்ப்பேன். சிந்தாமணியில் நச்சினார்க்கினியர் எழுதியிருக்கும் உரையால் அந்தச் செய்யுள் ஒருவாறு விளங்கும். அதிலே ஈடுபட்டு ஒரு முறை இரண்டு முறை மூன்று முறை படித்துப் பார்ப்பேன். சங்க நூல்களாகிய புதிய உலகத்தின் காட்சிகள் பனிமூடிய மலைபோல என் கண்ணுக்குத் தோற்றலாயின. பனிப்படலம்

படர்ந்திருந்தாலும் மலையினுடைய உயரமும் பருமையும் கண்ணுக்குப் புலப்படுதல் போலத் தெளிவாக விளங்காவிட்டாலும் அந்தச் சங்க நூற் செய்யுட்கள் பொருளமைதியால், 'நிலத்தினும் பெரியனவாகவும், வானிலும் உயர்ந்தனவாகவும், கடல் நீரினும் ஆழமுடையனவாகவும்' தோற்றின (என் சரித்திரம், பக். 556 - 557).

சீவகசிந்தாமணி பதிப்பு வெளிவந்த பின்னர் தமிழகத்தில் ஒரு புதுவகை கிளர்ச்சி உண்டாகியிருந்தது. அதுவரையில் அப்படியொரு நூலையும், பதிப்பையும் பார்த்தறிந்திராத பலர் உ.வே.சா. அவர்களின் அரும் பணியைப் பாராட்டி, கொண்டாடி மகிழ்ந்திருக்கின்றனர்.

தமிழகம் கொண்டாடி மகிழ்ந்த சிந்தாமணிப் பதிப்பிற்காக சாமிநாதையர் சந்தித்த இன்னல்கள் ஏராளமாகும். சிந்தாமணி அச்சுப் பணியில் ஈடுபட்டிருந்த காலத்தில் வேண்டிய பொருள் வசதியுமின்றி, அதைத் திரட்டுவதற்குரிய வழியுமறியாது எவ்வாறு துயர்பட்டுள்ளார் என்பதை என் சரித்திரத்தில் உள்ள ஒரு குறிப்பு மிகவும் வருத்தச்செய்கிறது.

சிந்தாமணியைச் சேர்ந்த முகவுரை, கதைச் சுருக்கம் முதலியன அச்சிட்டு நிறைவேறின. அச்சுக் கூடத்தில் புத்தகத்தைப் பைண்டு செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு இல்லை. விசாரித்ததில் முருகேசமுதலியார் என்பவர் திறமை உடையவரென்றும் நாணயமாக நடப்பவரென்றும் தெரிந்தமையால் அச்சிட்ட பாரங்களையெல்லாம் அவரிடம் அச்சுக்கூடத்தைக் கொண்டு ஒப்பிக்க நினைத்தேன். அச்சுக்கூடத்திற்கு அப்போது பணம் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. அதைக் கொடுத்துவிட்டே பாரங்களைப் பைண்டரிடம் ஒப்பிக்கச் செய்வதுதான் நலம் என்று தெரிந்தது. ஆனால், கையிற் பணமில்லாமையால் திருவல்லிக் கேணி சென்று, என் நண்பரும் நார்ட்டன் துரை குமாஸ்தாவுமான விசுவநாத சாஸ்திரிகளைக் கண்டு ரூபாய் முந்நூறு கடனாக வேண்டுமென்றும் சில வாரங்களில் வட்டியுடன் செலுத்தி விடுவேன் என்றும் விஷயத்தைச் சொல்லித் தெரிவித்தேன். அவர் அங்ஙனமே அந்தத் தொகையைக் கொடுத்து உதவினார். உடனே அச்சுக்கூடத் தலைவருக்குக் கொடுக்க வேண்டியதைக் கொடுத்தேன். அவர் அச்சிட்ட பாரங்களையெல்லாம் பைண்டரிடம் ஒப்பித்து விட்டார்... அன்று சனிக்கிழமையாதலால் திருவல்லிக் கேணியிலுள்ள பார்த்தசாரதிப் பெருமாள் தரிசனம் செய்து கொண்டு ஜாகைக்குப் போய் மனக்கவலையின்றித் துயின்றேன்... அச்சிட்ட சிந்தாமணிப் பிரதிகள் ஐந்நூறு.

அவற்றிலும் ஏறக்குறைய நூறு பிரதிகள் அச்சுக் கூடத்தாருடைய கவனக்குறைவால் வீணாகி விட்டன... மறுநாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை பைண்டர் மாதிரிக்காக ஒரு பிரதியைப் பைண்டு செய்து கொடுத்தார். அதைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு இராமசுவாமி முதலியாரிடம் சென்றேன்... அவரிடம் புஸ்தகத்தைக் காட்டின போது அவர் அடைந்த ஆனந்தம் இவ்வளவென்று சொல்லி முடியாது. "பெரிய காரியத்தை மேற்கொண்டு நிறைவேற்றி விட்டீர்கள். இனி, சிலப்பதிகாரம் முதலியவற்றையும் இப்படியே அச்சிட்டுப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்" என்று சொன்னார்... "எல்லாம் செய்யலாம், எல்லா வற்றிற்கும் பணம் வேண்டியிருக்கிறதே, அதற்கு நான் எங்கே போவேன்! நேற்று நான் விசுவநாத சாஸ்திரிகளிடம் முந்நூறு ரூபாய் கடன் வாங்கிச் சிந்தாமணிப் பிரதிகளை அச்சுக் கூடத்திலிருந்து எடுத்துச் செல்ல வேண்டியிருந்தது" என்று முதல் நாள் நிகழ்ச்சிகளை விரிவாகச் சொன்னேன்... முதலியார் மிகவும் வருந்தி, "கையொப்பமிட்ட கனவான்களிடம் கொடுக்க வேண்டிய பணத்தைக் கேட்டால் கொடுப்பார்கள். அதை வாங்கிக் கடனுக்கு ஈடுசெய்து விடலாமே" என்றார் (என் சரித்திரம், பக். 614 - 615).

இராமசாமி முதலியார், பூண்டி அரங்கநாத முதலியாரைச் சென்று சந்தியுங்கள்; அவர் வேண்டிய வசதியைச் செய்து தருவார் என்று கூறவே, பைண்டான ஒரு சிந்தாமணி அச்சுப்புத்தகத்தை எடுத்துக்கொண்டு முதலியாரைச் சந்திக்கச் சாமிநாதையர் சென்றிருக்கிறார். வேறொரு முக்கியமான வேலையில் ஈடுபட்டிருந்த அரங்கநாத முதலியார் இன்று சந்திக்க நேரமில்லை; நாளை வந்தால் சந்திக்கலாம் என்று சொல்லிவிடவே, சந்திக்கமுடியாத வேதனையோடு திரும்பிவந்து, நடந்தவற்றை இராமசாமி முதலியாரிடம் விவரித்துச் சொல்லிவிட்டு, கல்லூரிக்கு மறுநாள் போகவேண்டியிருந்த காரணத்தால் அன்றிரவே சென்னையிலிருந்து புறப்பட்டுக் கும்பகோணம் வந்தடைந்திருக்கிறார்.

கும்பகோணம் வந்தடைந்த சில நாட்களில் பூண்டி அரங்கநாத முதலியார் ஒரு கடிதத்துடன் ஐம்பது ரூபாய் பணத்தையும் அனுப்பியிருந்தார். முதலியாரின் பேருதவியைப் பெற்றுக்கொண்டு உச்சிமகிழ்ந்து நன்றிபாராட்டி அவருக்குப் பதில் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார் சாமிநாதையர். அரங்கநாத முதலியார் உள்ளிட்ட பல அன்பர்களின் உதவியுடன் சிந்தாமணி அச்சுருவாகி வெளிவந்திருக்கிறது என்பது வரலாறாகும்.

சாமிநாதையர் கும்பகோணம் வந்தடைந்த ஒரு வாரத்துக்குள் அச்சான சிந்தாமணி பிரதிகள் இவருக்கு

வந்து சேர்ந்துள்ளன. அவற்றைப் பெற்றுக்கொண்டு பெற்றோரிடம் வாழ்த்துப் பெற்று மகிழ்ந்திருக்கிறார் என்பதை அவரின் கீழ்வரும் குறிப்பு புலப்படுத்துகிறது.

ஒரு வாரத்துக்கெல்லாம் சென்னையிலிருந்து பைண்டர் நூறு பிரதிகள் வரையில் பைண்டு செய்து ஒரு பெட்டியில் அனுப்பியிருந்தார். அதைப் பிரித்துப் புஸ்தகங்களை எடுத்துக் கோலம் போட்ட ஒரு பலகையின் மேல் வைத்து மாலை சாத்திக் கற்பூர நீராஞ்சனம் செய்து மஞ்சள் நீர் சுற்றி என் தாயார் என் கையில் எடுத்து அளித்து ஆசீர்வாதம் செய்தார். என் தந்தையார் கண் குளிரக் கண்டு மகிழ்ந்தார் (என் சரித்திரம், ப. 618).

ஏழாண்டு காலம் தம் பேருழைப்பைச் செலுத்திச் சீவகசிந்தாமணியை அச்சிட்ட சாமிநாதையருக்குப் பலரும் பாராட்டுக்களை நேரிலும் கடிதத்திலும் தெரிவித்திருக்கின்றனர். சிந்தாமணிக்கு அடுத்துப் பத்துப்பாட்டுப் பதிப்பு முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்ததை அறிந்த அன்பர்கள் பலரும் சிந்தாமணியைப் போன்றே பத்துப்பாட்டு நூலையும் அச்சிட்டு வெளியிட வேண்டுமெனவும் வேண்டிக்கொண்டுள்ளனர்.

சிந்தாமணிப் பதிப்பால் பெற்ற பலரின் பாராட்டு களுடன் சிலரின் கண்டனங்களையும் சாமிநாதையர் பெற நேர்ந்திருக்கிறது. கண்டனங்களை அவர் ஒரு காலத்திலும் பொருட்படுத்தி நோக்காமல், பதிப்புப் பணியில் முன்பைவிட இன்னும் முனைப்பாக ஈடுபடவே செய்திருக்கிறார் என்பதை அவர் வரலாறு வெளிப்படுத்துகிறது. தம் பதிப்புப் பணிகளுக்கு எதிராக எழுந்த கண்டனங்களைக் கடந்துசென்றது குறித்து ஓரிடத்தில் இப்படி எழுதியிருக்கிறார்.

கண்டன அலைகளுக்கிடையே நான் பத்துப் பாட்டு ஆராய்ச்சியை நடத்தி வந்தேன். குடந்தை மித்திரனென்னும் ஒரு பத்திரிகை கும்பகோணத்தில் சிலநாள் நடந்து வந்தது. அதில் ஒரு சமயம் என்னைப் புகழ்ந்தும் அடுத்த இதழில் இகழ்ந்தும் கட்டுரைகள் வரும். என் அன்பர்கள் இத்தகைய கண்டனங்களைக் கண்டு

என்பாற் சிறிதும் அவமதிப்பு அடைந்ததாகத் தெரியவில்லை. கண்டனம் செய்தவர்களுக்கு யாரையேனும் கண்டிப்பதே நெடுங்காலப் பழக்கமென்பதையும், கண்டனத்தில் வழங்கிய பாஷையின் போக்கையும் அறிந்தவர்களுக்கு அக்கண்டனத்தில் உண்மை இருந்தாலும் மதிப் பளிக்க மனம் வராது (என் சரித்திரம், ப.654).

சீவகசிந்தாமணி அச்சுப் பதிப்பிற்கு எதிராக வெளிவந்த கண்டனங்கள் பல யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து எழுதப்பட்டது என்பது சாமிநாதையர் வரலாற்று வழியே தெரிகிறது. கண்டனங்களை யெல்லாம் உழைப்பால் கடந்து சென்று, புகழ்பெற்று விளங்கிய சாமிநாதையர் அவர்களைப் பிற்காலத்தில் யாழ்ப்பாண அறிஞர்கள் பலரும் புகழ்ந்து பாராட்டியுள்ளனர் என்பது வரலாறாகும். 6-3-1936இல் சென்னையில் நடைபெற்ற சாமிநாதையரின் எண்பதாம் ஆண்டு நிறைவு விழா நினைவாக, 10-3-1936இல் யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற ஒரு பாராட்டுக் கூட்டத்தில் யாழ்ப்பாண அறிஞர் கு.முத்துக்குமார சுவாமிப் பிள்ளை இவரின் பெருமையை இவ்வாறு பாராட்டிப் பேசியிருக்கிறார்.

உ.வே.சா. காலத்திலிருந்த யாழ்ப்பாணப் புலவர்கள் பெரும்பாலும் கண்டனஞ் செய்வதிலேயே காலங்கழித்து வந்தனராகையால், பெரிய வேலை செய்தவர்கள் மிகச் சிலரே யாவர். 'இலங்கைநேசன்', 'உதயபானு', 'உதய தாரகை' முதலியவற்றின் பழைய இதழ்களைப் பார்க்கும்போது யாழ்ப்பாணப் புலவர்கள் கண்டனம் எழுதுவதில் அடைந்துள்ள திறமை நன்கு விளங்கும். சாமிநாதையர் கண்டனங்களைக் கவனியாது தாம் ஈடுபட்ட வேலையைச் செய்து பெருமையடைந்தவர். சுன்னாகம் முருகேச பண்டிதரும், யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கமும் அவரை வாதுக்கு வலிந்து இழுத்தும் அவர் முன்வரவில்லை (சதாபிஷேக வரலாறு, 1936, ப. 103)

- தொடரும்...

15வது ஈரோடு புத்தகத் திருவிழா - 2019 ஂமது அரங்கு எண்கள்

 நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ்
108, 109, 110

 VIVA BOOKS
220, 221

 Nestling Books
17

 அறிவுப் பதிப்பகம்
145, 146

 YOUNG ANGELS
142, 143

 நடைபெறும் நாட்கள்
02.08.2019 - 13.08.2019

நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி.சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098.

☎ 044 - 26251968, 26258410, 48601884 www.ncbhpublisher.in | email: info@ncbh.in